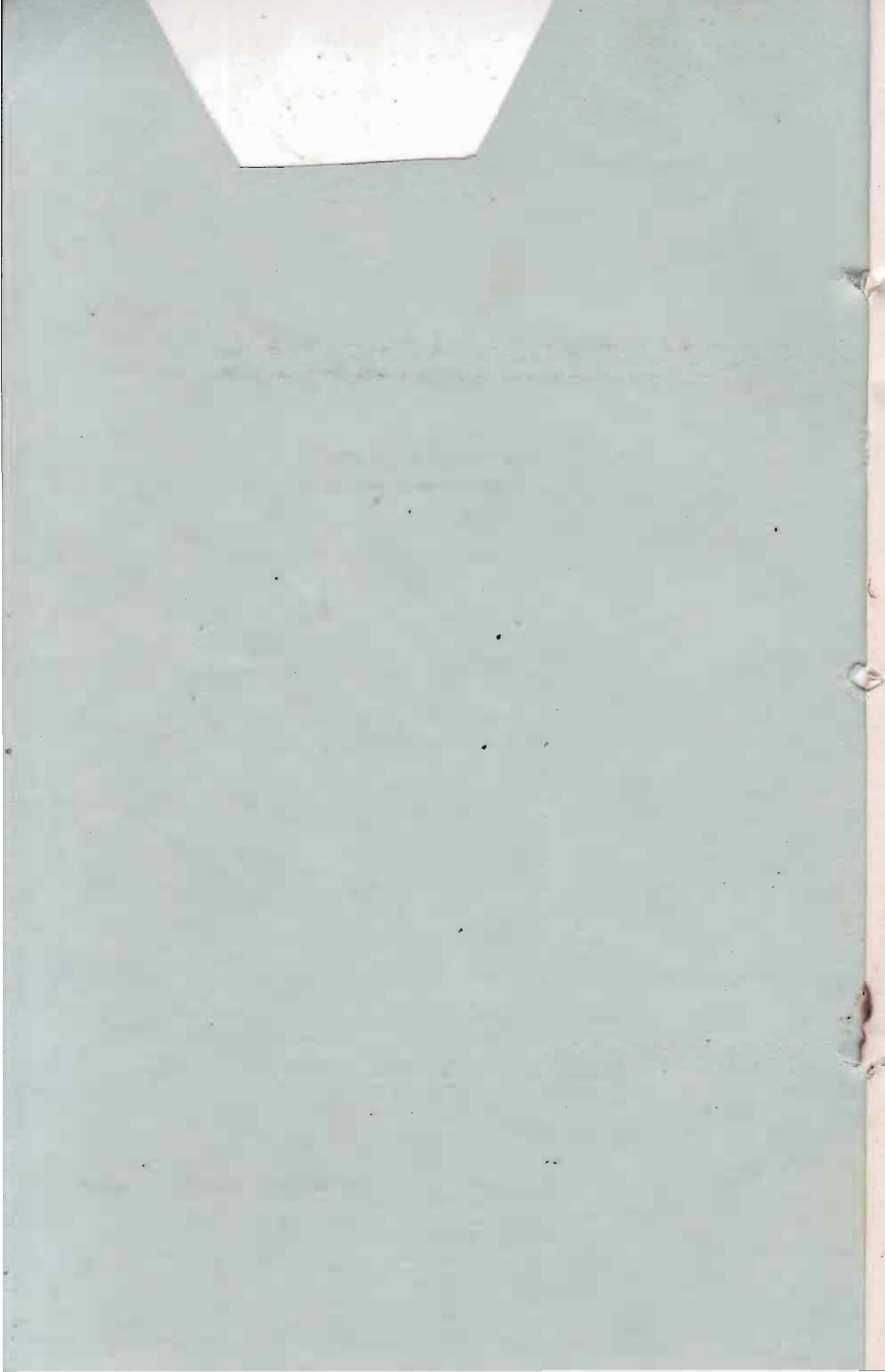

12

HARTLEY COLLEGE

MISCELLANY

W. H. Samuel
1950

HARTLEY COLLEGE

MISCELLANY

W. H. S. SAMUEL

DECEMBER 1950.

20

THE STATE OF CALIFORNIA

COUNTY OF SAN DIEGO

BEFORE ME, the undersigned authority, on this day personally appeared _____

and acknowledged to me that he executed the foregoing instrument as his free act and deed.

Notary Public in and for the State of California

CONTENTS FOR 1950

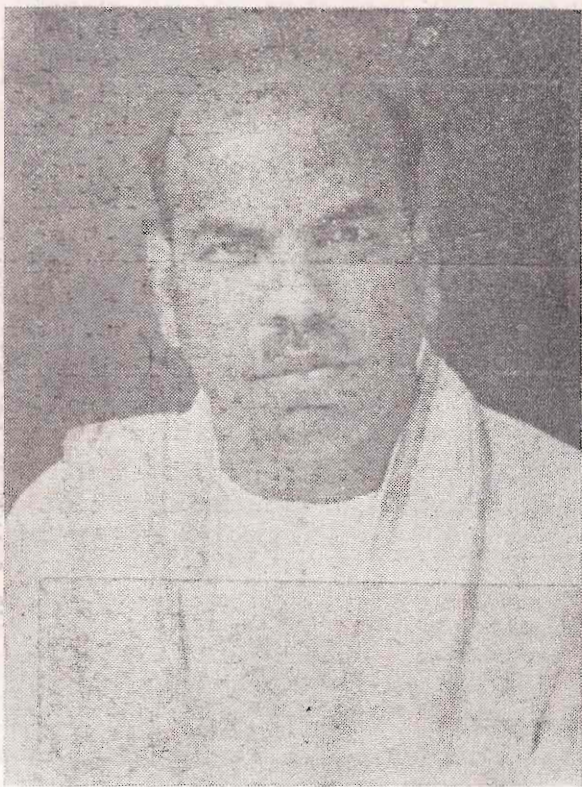
	Page
1. Editorial Notes	1
2. Principal's Notes	3
3. a. Social Dynamite	7
b. "Flying"	11
c. The Story of Rubber	13
d. தமிழ்மொழியின் தற்கால நிலையும் அதன் வளர்ச்சிக்குரிய வழிவகைகளும்	18
4. The Late Mr. M. A. Chelliah	24
5. Students' Section	
a. The International Situation	25
b. Why Asia is poor and Underdeveloped	27
c. Holiday Resorts in Ceylon	29
d. My Most Exciting Experience	30
e. A Journey by a Bullock Cart	32
f. The Advantages of Life in a Hostel	33
g. Our Class Educational Tour	34
h. My First Day at School	35
6. a. பொதுவுடமை	36
b. இந்திர உலகமா சந்தரக் கனவா?	39
c. வெற்றிலையை மறப்பேனோ?	43
d. தமிழில் நாடகக் கலை	46
e. சந்திரனும் அபிப்பிராயப் பேதமும்	48
f. பருந்தித்துறையில் பிரதமற்கு நல்வரவேற்பு	50
g. பேசவும் வேண்டுமா?	52
h. எனது கப்பற் பிரயாணம்	55
i. கூவும் இனிய கோழி	56
j. தாயின் அன்பு	58
7. a. "Devivaru"	59
b. "Kotiya"	59
c. "Ma Giya Gamanak"	60
d. "Lankava"	60
8. Sports Section	
a. Report of the Prefect of Games	61
b. Summary of Football Matches	63
c. Summary of Volleyball Matches	63
d. Third Eleven Footballers	63
e. Inter-House Athletic Meet	65

Literary Associations			
a. H. S. C. Union	69
b. Senior Section	69
c. Intermediate Section	71
10. Results of the Declamation Contest	72
11. Historical Association	73
12. Biology Association	74
13. Dramatic Society	74
14. Prefects' Guild	76
15. Co-operative Supply and Thrift Society	77
16. Student Christian Movement	77
17. The Scout Troop	78
18. The Cub Pack	78
19. House Reports			
a. Abraham	79
b. Kanapathipillai	80
c. Paulpillai	80
d. Sherrard	81
20. Hostel			
a. The College Hostel	82
b. Hostel Union	82
21. Teachers' Guild	83
22. Success at Examinations	83
23. Old Boys' Section			
a. O. B. A. (Parent Association)	86
b. O. B. A. (Colombo Branch)	87
c. Alumni Notes	89
d. Building Fund	93
24. College Office-Bearers	94
25. Staff, 1951	99
26. Calendar, 1951	100

NOW AT SELLY OAK, BIRMINGHAM

MR. & MRS. K. POORANAMPILLAI

MR. S. T. SAMUEL, B. A. (Lond.)
- Acting Principal.

W. H. MERRILL

HARTLEY COLLEGE MISCELLANY.

No. 15.

POINT PEDRO

Dec. 1950

EDITORIAL NOTES

We are on the threshold of another global war. Events are fast moving in the direction of a major catastrophe. Only a miracle can save the world from utter destruction, if the war-mongers decide to plunge the world into darkness once again. Prof. Green in his article emphasizes the need for a reorientation of our educational aims, which will create a "Social Climate" conducive to peace. We do realise the important contribution the educators can make towards world peace, by altering human nature and thus removing the ills of our social structure.

There is no doubt that the present educational system should be changed to meet the urgent needs of society. The unemployment problem is in no small degree due to the purely academic type of education imparted in our schools. It is very unfortunate that we in Ceylon should still think of recruiting men from India and Pakistan to man such minor posts like engine drivers, when many of our young men could have filled posts of this nature, if they had been given the proper type of education. We hope that the changes envisaged in the White Paper will solve some of these problems. The emphasis, which is placed on vocational education, is certainly a step in the right direction. We note with satisfaction that the Minister of Education has fulfilled his promise to consult educational bodies before implementing his new proposals. It was due to the representations of these bodies that the Std. V selective test has been dropped.

The future of the national languages is still in the balance. Though we are of opinion that English in its present

form should be retained, yet we hope that steps would be taken to give pride of place to Sinhalese and Tamil. Dr. Vithianathan in his contribution, surveys the present position of the Tamil language in Ceylon and gives his suggestions for its development. We have no doubt that our readers will enjoy the articles "The story of Rubber" by Dr. Suntharalingam and "Flying" by Mr. J. Daniel. Dr. Suntharalingam is one of our distinguished Old Boys and Ceylon's rubber expert. Mr. Daniel is a retired Principal of a Secondary Institution in India. He has acquired a skill for driving home simple truths with the help of homely stories.

We record with deep regret the demise of Mr. M. A. Chelliah. He was on the staff of Hartley College for over twenty years. He was an efficient teacher revered by students and teachers alike. Elsewhere in this issue appears an appreciation of the Late Mr. M. A. Chelliah by an "Old Pupil" and one time colleague of his.

We thank Prof. T. L. Green, Dr. S. Vithianathan of the University of Ceylon, Dr. A. Sundaralingam and Mr. J. Daniel for their articles.

Once again we thank Messrs K. Vairanuttu and R. S. Kandiah for their contribution to the Alumni Section.

THE EDITORS.

PRINCIPAL'S NOTES

It has fallen to my lot to write these notes for the present issue of the College Miscellany. Mr. K. Pooranampillai left last September for higher studies abroad under the training scheme of the Provincial Committee of Higher Education of the Methodist Church in Ceylon. We expect him back in September. We wish him all good luck and safe return.

Mr. P. W. J. Muttiah, B. A. (Trained) left us at the end of the first term to take up duties nearer home. He has been on our Staff since 1930. We thank him for the valuable contribution he has made to the intellectual and corporate life of the College and wish him all success for the rest of his career. Mr. E. R. A. Paul, B. A. also left us about the same time under similar circumstances. We value the services he rendered to us during the short time he spent with us. Mr. A. R. Joseph left in June for a course of study at the Y. M. C. A. College of Physical Training in Madras. We expect him back with us at the beginning of the second term next year (1951). Our thanks are also due to Messrs. S. A. de Silva, B. A., S. Ganesan, B. J. Paramadhas and H. D. Thambiah, B. A., all of whom worked with us for short periods during the year. We wish them well in the several walks of life they have chosen for themselves. Two of our teachers, Messrs. C. Vykundanathan and K. Arumugam were successful at the Intermediate Science Examination of the London University during the year and one in the B. A. General.

Early in the year we welcomed Mr. T. V. Kanaganayagam to the Staff. He has come to us with a rich and varied experience in England and on the Continent. He has since taken on extra duties as President of the College Dramatic Society and the S. C. M. Unit. We wish him every success. We welcomed back to our Staff in June Mr. S. P. Nadarajah, B. A. who left us for a time to join the Government service. He rightly felt the call of duty nearer home. We are happy at his return. Mrs. E. K. Richards joined us earlier in the year. She has since taken her full share in all possible spheres of College activity. We trust she will find

her work enjoyable and the conditions of service acceptable. Mr. J. V. Sabanayagam also joined us in July. As one full of youth and enthusiasm we hope that he will establish his reputation as an effective teacher. To him and to every one else we welcomed during the year, we wish the best of luck and look forward to a long period of collegueship.

87 boys sat for the Std. V examination held by the N. P. T. A. last year. 76 of these boys passed, 21 in the A division, 14 in B and 41 in C.

48 boys sat for the J. S. C. examination of 1949. 45 passed, 12 in the first division. 33 distinction marks were obtained.

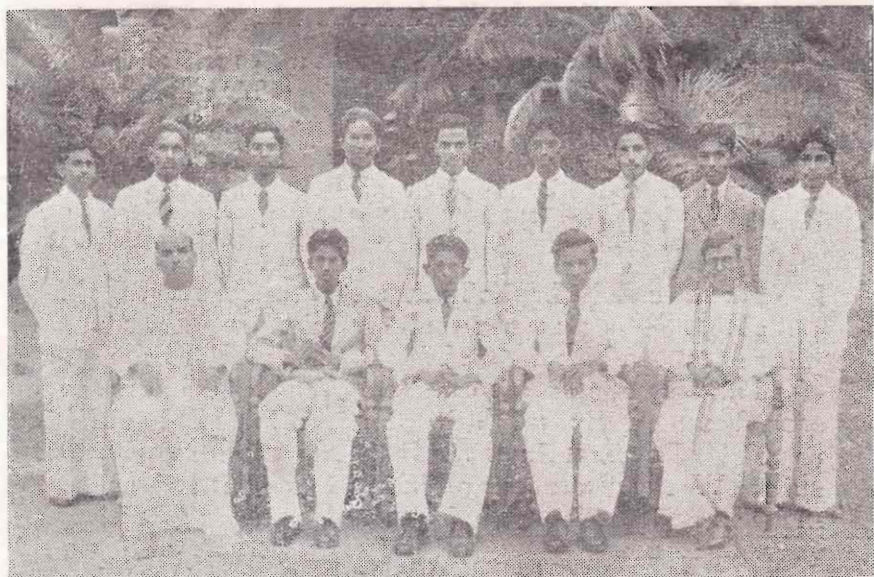
57 candidates sat for the S. S. C. Examination of 1949. 28 obtained full passes, two of whom obtained first division passes. There were also 12 distinction marks and five exemptions. 19 candidates were referred in various subjects and five for exemption. 10 other candidates sat for single subjects at the same examination and 8 of them passed.

One arts candidate and seven science candidates were successful at the University entrance examination, the arts candidate obtaining an exhibition in History.

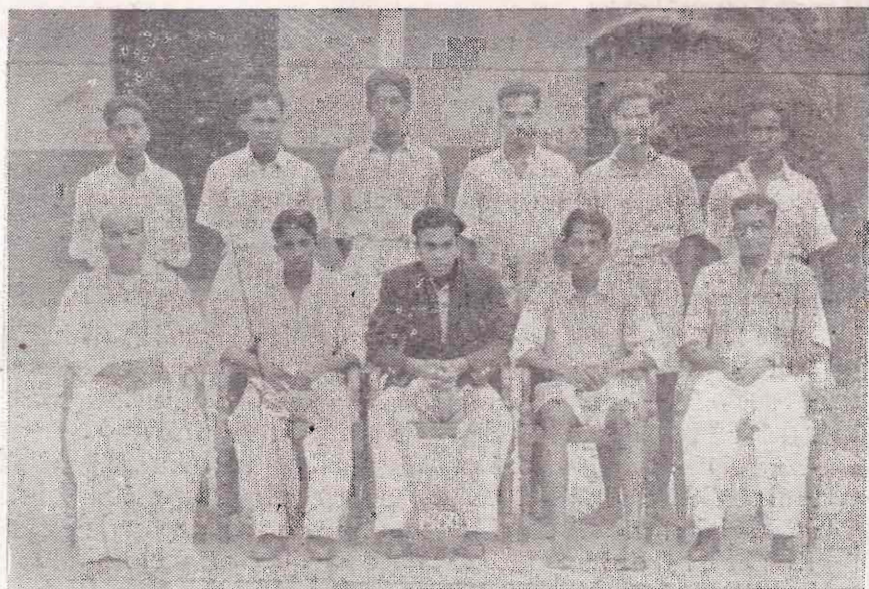
One candidate was successful at the H. S. C. examination out of the eleven who sat for it.

Five candidates were successful out of the seven who sat for the London Inter Science examination. Three of the successful candidates were exempted from Inter Engineering.

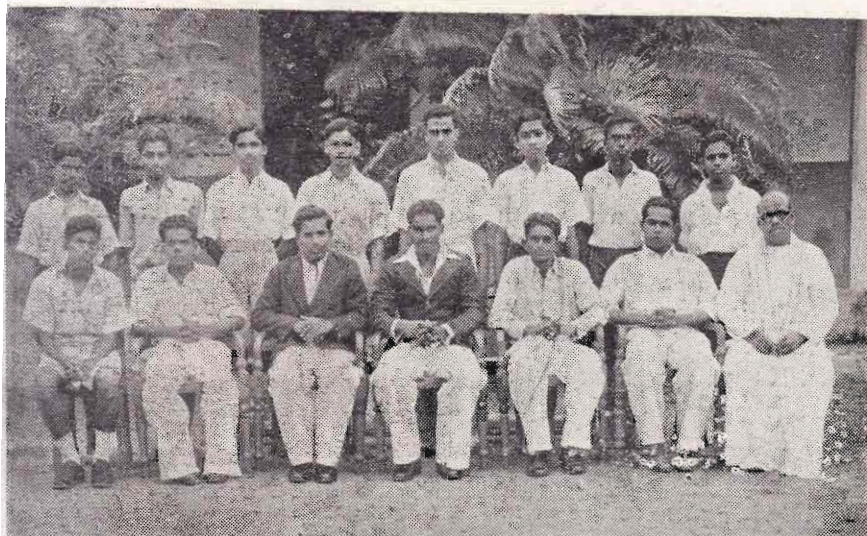
We continue to do our best in Football and Cricket. Our three Football elevens have had their round of friendly matches. Though we have not fared so well as before, keenness for the game continues to be as great as ever, as evinced by the enthusiasm displayed at these matches. In Cricket we are doing our best to build up an efficient team. The wherewithal for the game is more expensive than we can manage under the Free Education scheme. The Games fee we are entitled to levy is grossly inadequate to meet our needs. If we cannot do more it is because our resources cannot take us further.

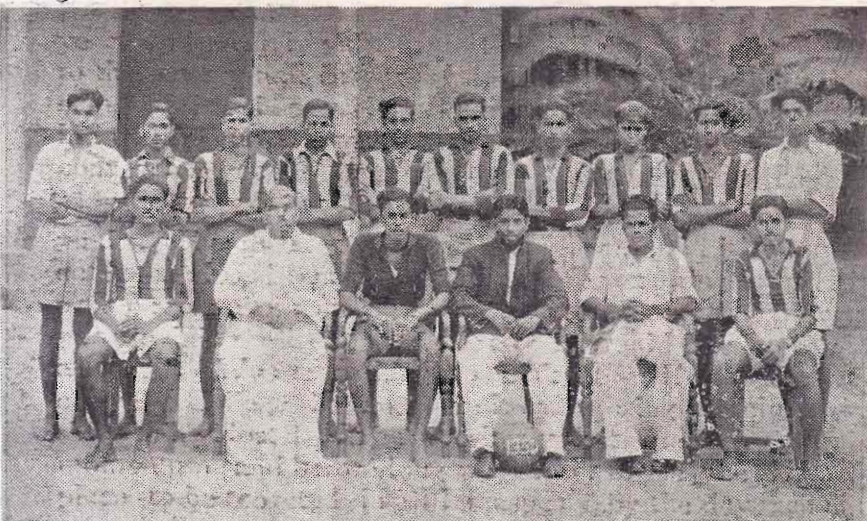
PREFECTS -- 1950

VOLLEY BALL TEAM—1950

ATHLETIC TEAM—1950

FOOT BALL—FIRST TEAM—1950

We sent in a small team for the Northern Athletic Group II Meet and a rather smaller one for the All Ceylon Public Schools Meet in Colombo. At both Meets our athletes won places. At the All Ceylon Meet our competitor came first in the discus throw and earned the colours. Our congratulations to K. Maniccam, the winner.

The Dramatic Society has been very active during the year. Besides producing "The Proposal" for Inter School Concert of the V. T. A., two plays "Nicholas Nickleby" and "Puthu Valkai" were produced and staged at Point Pedro and in the Town Hall, Jaffna. At both performances public approval was won. We can already see signs of activity in respect of the next year's performance which will take place during the first term of the new year. We have good reason to hope that our next performance will be still better than the last one.

The Scout Troop continues to make itself felt as an effective organisation for the training of our boys. More yet may be planned and executed if we had more resources.

The Old Boys' Association, Colombo Branch, has had its 12th annual meeting in November. One is deeply moved to see this first hand witness of the unswerving loyalty and affection of the recent and the older Old Boys for their Alma Mater. There was a large and representative gathering at the business meeting and at the Social which followed. Our thanks to all concerned, and to Mr. K. Vyramuttu, the Secretary in particular, for maintaining their interest in their old School. This branch of the O.B.A. is to us a considerable source of strength. At the time of writing there is evidence of some renewed activity of the parent Association. We wish the organisers every success in their attempts to do what has for some time been neglected. It is good for our Old Boys nearer home to feel their oneness in the membership of a body that seeks to express its gratitude to the School that has made them what they are. We wish them every success in promoting those Ideals for which the College has stood now almost a century, as a Christian Educational Institution of the first order.

We are a free school and have, like others, gone through a hard time. In consequence our resources have been considerably depleted. However, we are making an all out effort to add to our buildings and equipment. We are keenly alive to the responsibility of maintaining the place we have already won and to continue to serve our people as efficiently as it may be desired of us. A campaign has been launched and is well under way to collect the necessary funds which must reach its target of one lakh before long. We hope to get our schemes completed in time for our centenary year 1953. This is an opportunity for all our well wishers to express their goodwill and for our Old Boys their gratitude. We earnestly appeal to every reader to throw in his mite however small. The ocean swells with little drops.

The S. C. M. group in affiliation with the J. I. C. C. F. has had its round of the year's programme. More can yet be done. The renewed enthusiasm they displayed at the end of term augurs well for the new year. Let us see them on their onward march!

The College Miscellany continues to fulfil its purpose of being a medium of communication between us and our people. It is in addition a record of our doings during the year worth finding a place in the College archives. Thanks to the energy and enthusiasm of the editors, a very high standard is being consistently maintained. We take pleasure in inviting our friends to read through its pages for what it conveys.

The College Hostel continues to cater to our outstation pupils. Even students nearer home have found it helpful to enter the Hostel when they prepare for examinations. However our numbers are comparatively small and that prevents our providing all the amenities one should like to have in a Hostel. We are working to make the Hostel the very centre of College life and save it from being merely a side-show. The Hostel Union is slowly but gradually gaining momentum and before long we expect to see the Hostel a place to be coveted in all its aspects by the day scholars.

The Prefects' Guild has functioned efficiently as usual. This is an Organisation that has helped to create an attitude of co-operation among the pupils in all matters connected with College Discipline. New methods have been tried and improved on from year to year and the Guild today is in many respects a more effective organisation than the one of years ago. We wish the Guild every success in its work.

SOCIAL DYNAMITE

T. L. GREEN

At a time when the world, having but lately emerged from a global war, is tottering on the brink of another, many people are preoccupied with questions of survival. Some see, in the atom bomb, the hydrogen bomb, the guided projectile and the pilotless plane, the doom of civilization. And who could for a moment suggest that their fears may not be all too real? Now, in the mid-twentieth century, with an almost limitless control of the physical world, with space and time almost overcome by telecommunication and aerotransportation, Man has yet to learn to control himself. "If war begins in the minds of men it is in the minds of men that the foundations of peace must be laid"—with such words the United Nations Organisation has put our real problem to us. We make war because we have not yet learned how to make peace.

There is no lack of appreciation for this, nor is there lack of action. The Colombo Plan, and many others, aim at reducing the chance of war by removing the conditions which cause it. These causes are seen as being economic to a very great extent, rising population and falling food supplies, wide differentiation of social status and of economic level—all that is comprised by the statement that "the standard of living in the East is far too low". One cannot deny that such conditions exist and are important, nor that they must affect the attitudes of people. But we must not overlook the basic fact that human nature contributes to war making, through fear, greed, selfishness and

misunderstanding. Dynamite is more than a material thing, it is a fault in the mind of Man and, were there no such Social Dynamite there would be no physical explosions.

One of the world's great problems is to find out how to get rid of these elements in social structure which, in the end, drive men to war. The first step must obviously be that of finding out as much as possible about how people think and feel about other people. The second step must be to find out why people think in this way. And the third step must be to find out how to so alter men's thoughts and attitudes that they are no longer prejudiced and competitive, but instead become sympathetic and co-operative. These three tasks will be difficult, but on our success in doing them the peace of the world in the future depends. And before a start can be made one must decide who is to undertake so important a job. It must at once be clear that no one agency can hope to deal with more than a small part of so large a problem. This is work which can only achieve success by co-operation.

In general it seems as though three kinds of approach are required. The sociologist must study the first step and find out exactly what are the prejudices which divide people. The psychologist must be brought in to deal with the second aspect, the study of the causes of these prejudices. To education must fall the third, and in a way the most important task, that of applying the findings of others in order to alter human nature and so build a world fit to live in. The purpose of this short article is to suggest some of the things that must be done if education is to accept responsibility for and to achieve success in this urgent and important task of social reconstruction.

Education must be changed so that from being abstract and academic it must become practical and social—this in itself will be no mean task in the East. Western education has already shown a strong move towards socialization but the East still thinks of it as primarily instructional. So far as Ceylon is concerned there are many who

are well aware of the abstract, formal and unpractical aspects of education. Of these many are convinced that these conditions are due to the economic situation or to British or other domination. These factors doubtless play a part, but so do the verbal tradition of Pirivena education, the continuation of attitudes derived from the days of the "guru" and the caste structure and prestige systems of society. Whatever is of Western origin in education in the East (or at least in Ceylon) will change as the West changes. We are left with that which derives from the East itself. All that tends to continue the hierarchic structure of society, to reduce social mobility or to counterbalance "equality of opportunity", by imposing the sanction of differential social rights, will also tend towards the division rather than the unification of society. This is as true in the East as in the West. The first big task then must be to offer unconditional equality of opportunity and to back it up with educational provisions which are so wide spread that it becomes a concrete—not a political dream— or bait.

Educational content must be changed so that it becomes relevant to social conditions and so that it produces those who will make it their steadfast aim to improve these conditions. To effect this change will be difficult because the educational world has always been conservative. We shall have to jettison much which sentiment and tradition have hallowed with the blessings of the ages—history, classical antiquity, literature and language must be subjected to a new scrutiny. A scrutiny which will only accept that which makes change possible. This does not mean that we cast away all of our past, but it does mean that we should cease to gaze at it in narcotic stupidity while we blunder blindly into a complex and threatening future. In particular the content of education must reflect the great characteristic of the age we live in—Science. Science is not merely something to be applied to the material world, it is part of the culture we now live in. The teaching of science in Ceylon, in general, is inadequate in extent and incompetent in method. But from good school science could arise good social citizens, people

whose standards of objectivity would accept nothing but integrity of the highest order.

Perhaps more than all we need to change the methods of education, all that is comprised in the idea of "social climate". Tradition and the hierarchic social structures of Ceylon place an emphasis on prestige which operates as authoritarianism. Few things are more likely to disrupt society more quickly and prevent its unification more completely than the unyielding spirit of authority. If it seems difficult to alter the content of education in Ceylon it will certainly appear well nigh impossible to alter its social climate—for here we are striking at roots which lie deep in a remote past. Yet it must be done if talk of democracy is to be more than hollow mockery and if co-operation and service are to replace competition and self-interest.

Difficult as these tasks will be they are not impossible. We too readily believe that to change human nature is almost impossible because we confuse the effects of culture with those of inheritance. More and more research work in the fields of social anthropology, sociology and educational sociology make clear the fact that man is what he makes himself.

If we want a new world we must make it by making new men. The task will be hard and long but it could be done if enough people want to get it done and are prepared to work towards the doing of it. It is a task for Education—and above all for Youth. If you in the Hartley College of today want to serve the future as those of the past have served the present, to which you belong, you must "think on these things". Unless you are prepared to fight your own prejudices, to see in others all the virtues you lack yourself and serve social instead of personal ends—unless you start now in attempting these things, jealousy will continue to lead to fear, fear to aggression and aggression to War.

Peace cannot come by hoping, but only by working. And only by working with and through all communities and societies for a common good.

FLYING

J. DANIEL,

C. L. S., Madras.

Gunasingham was flying a kite. It was indeed a thrilling experience to him. How pleasant his sensations when he felt the tug of the thread at his end! What a sense of proud triumph stole into him while he controlled the movements of his kite floating far above his head! His heart danced with delight. No wonder! But how much more wonderful it would be if Gunasingham too could fly with it up into the balmy air, at his will? But he could not. The kite, however, was happily sailing high up in the air in joyous delight. He himself stood on the ground watching with a glowing heart the merry movement of the kite flying higher and higher.

Gunasingham was a good kite flier. But have you heard of 'kite fliers' in daily life? There are many such. They send up very high thoughts and noble sentiments, but they themselves live very low and debased lives. Their ideas are beautiful; their sentiments very high. They are proud of their great ideas. But their lives are filthy. They live in dirt. Surely you would not like to be one of them.

I was watching a balloon in flight. It was ascending higher and higher, minute by minute. "What a thrill," said I to myself, "What a thrill it would be to the flier breasting the winds and rising upward?" It would have been a tremendous joy! I asked some one standing next to me whither the flier was bound. He replied, "The flier himself does not know!" I was surprised and I questioned, "How can that be?" He answered, "'T'is the winds that direct his course. As the winds blow, so does the balloon move. How can he know whither he is flying?"—I could not believe it. But, if it be true, how risky to fly in a balloon!

In our daily life too, we meet many balloon fliers. Their ideas are noble; their sentiments high. They seem to be moved by noble aspirations and feelings. But all this is seen only so long as the winds of circumstance

inspire them to high deeds. When the environment is not elevating, alas, they fall. Surely, you would not like to be one of them!

I flew from Madras to Ceylon by air. The aeroplane carried me far above the clouds. I felt all the thrill of travelling towards my destination with amazing speed. In an hour and a half, I was at Jaffna air port! What a marvel! What an experience! As I was delightfully conning over this experience in the cosy comfort of my room, I picked up a newspaper. There in bold head lines stood out the words—"Air plane crash—Trichy—15 killed!" They stared wildly at me! The news was like a bolt from the blue. What had happened? Something had gone wrong with the machine and the plane had come down headlong to meet its fate. A pathetic tragedy! Something had gone wrong with the machine. That was beyond the pilot's control and there was a crash!

Have you ever met people whose lives are comparable to the rise and fall of that air plane! Their thoughts soar high. Their noble achievements are admired by all around. But suddenly there comes a fall—a crash—a wreck. Something had gone wrong within! Could he not have averted it? The pathos of it is—'No'; It is beyond his control. There are critical moments in one's life which man cannot change by his skill and wisdom. He will then find that he is not all sufficient. But by that time it may be too late. Would you like to be like one such person?

I was watching a bird flying with easy grace, up, up in the air. It was a delight to watch its movements. The bird seemed to be in its native element and therefore quite gay. It flew because flight was in its nature. It soared high. It could also swoop low in times of need.

How I wish I could be like that bird in my life! How I wish I could fly up to the heights of moral and spiritual life! How I wish that the upward effort will be in my very nature! How I wish that His power will direct and guide me up to the heights of meditation or to the valley of service and sacrifice! I would then be free as a bird in the air and I would sing praises of Joy to Him whose power is all sufficient unto me.

A STORY OF RUBBER.

A. SUNDARALINGAM, B. Sc., Ph. D., A. R. I. C.

It has been said that one can do anything with rubber except eat it. This is indeed no exaggeration, as rubber is used for the production of indispensable parts, required for the successful operation of nearly every other industry. The versatility of rubber is shown by the fact that one firm alone, B. F. Goodrich & Co. in America, makes more than 35,000 articles out of rubber. Without rubber, all transportation will be at a stand still, the shoe and clothing industry would suffer. The electrical industry which supplies the power to our factories and lights to our homes cannot function without rubber insulated cables. In fact rubber is indispensable to modern civilisation.

In war it becomes the most sought after strategic material. Without rubber the modern mechanised warfare cannot be waged. A 70 ton tank contains nearly one ton of rubber and a battleship is said to use about 70 tons of rubber. Vehicles such as lorries and cars must be equipped with tyres, and the vehicles should in most cases have self-sealing petrol tanks and bullet proof tyres. The use of hose for the transfer of oil and water and for fire fighting need not be elaborated. A large number of airmen in the last war owe their lives to the self-sealing petrol tank, made possible with rubber, the rubber dinghy, and the life jacket. Mention may be made of personal equipment of Soldiers, Sailors and Airmen such as boots and shoes, raincoats groundsheets, and gas masks which are just a few examples.

This important raw material of peace and the strategic material of war has a romantic history.

Two centuries ago there appeared in the markets of Europe, a dark elastic material, which was purchased at the fabulous price of one guinea an ounce and was being used to rub pencil marks from paper. This use gave the material its name India Rubber.

The material attracted the attention of Scientists of the period but commercial application was slow. It was not

till 1823 that knowledge of its solubility in turpentine led to the establishment of a factory for the manufacture of waterproof garments.

By 1860 the world consumption of rubber had increased to 1,500 tons, per annum and there were established factories both in U. K. & U. S. A. for the manufacture of shoes, waterproofs, and insulated cables. By 1900, rubber was being used to manufacture a larger range of goods, which included also moulded articles, hose, and solid tyres, but in spite of the increased use, the world consumption was still only 48,000 tons.

The phenomenal increase in rubber consumption is however due almost entirely to the development of the motor car industry. In 1920 U. S. A. had 9 million automobiles and the consumption of rubber had increased from 48,000 to 295,000 tons. The popularity of the car and truck for transport all the world over was immediately reflected in the increased consumption of rubber which reached 825,000 tons in 1930, topped one million tons in 1937, and reached a record figure of 1,400,000 tons in 1940.

You will observe that rubber has been in use for about a century. The consumption during this period has increased almost a thousand fold. This phenomenal growth in the use of rubber has been made possible by the work of a few pioneers in the field. Let me tell you of the few to whom the rubber industry owes so much.

Rubber came into Europe from the Amazon forests not in the form that you know of to-day, but in the form of balls, shoes and bottles. In order to manufacture goods out of rubber it was necessary to first break it down to a plastic condition, so that the dough like mass can be made into whatever shape required. To do this Thomas Hancock in 1830 designed a machine called the pickle—which consisted of a roller with spikes, rotating inside a chamber. This discovery of Hancock overcame the inconvenience of the awkward shapes in which rubber arrived at this time.

A few years earlier Macintosh discovered that rubber dissolved in Turpentine, and that the solution so obtained

can be used to waterproof textiles. The first factory was established in 1824 for the manufacture of water-proofs. We still honour this discovery by calling all waterproof coats, Macintoshes.

The next important discovery was in 1849, when Faraday and Siemens, discovered that rubber was a good insulator. Since then, rubber has become the foremost insulating material for covering cables, electrician gloves and insulating mats. The insulated cable at that time was made by laying a wire between two pieces of rubber and passing the sand between hot rolls so that they adhered.

Rubber articles prepared about this time had a foul odour and were sensitive to heat and cold. In hot weather the rubber softened and became sticky and it has been recorded that an unusually hot summer in 1830's almost ruined the factories engaged on manufacture of waterproof garments. In extreme cold weather the articles became hard, and brittle. Charles Goodyear aimed at improving the properties of rubber, and devoted all his time and money to this end. After repeated failures, he discovered that rubber heated with sulphur gave products which were far superior to the raw material, and which were not so sensitive to temperature changes. This action of sulphur on rubber, is called vulcanisation and is the foundation on which the rubber manufacturing industry is built.

The solid tyres came into the sixties, but the pneumatic tyre was not invented till 1888. Using pieces of tape, J. B. Dunlop, tied rubber tubes, which could be inflated, to the wheels of a tricycle belonging to his young son. Thus was born the first pneumatic tyre and the success of this experiment led to the formation of the company which bears his name.

The tyre to-day has reached the high standard of perfection by the labour of scientists and technologists since Dunlop, and the fund of knowledge is steadily increasing. I will mention only three main technical developments.

In the early days the vulcanisation of rubber goods was achieved by subjecting to high temperature for several

hours. Oenslager, a chemist, discovered that the addition of a small percentage of certain chemicals, accelerated the process of vulcanisation. These chemicals came to be known as accelerators and to-day a whole range of over 300 accelerators exist which enables the technologist to vulcanise not only in a few minutes but also at temperatures as low as the room temperature. The next advance was the use of carbon black in tyres, thereby increasing not only the tensile strength but also the abrasion resistance. This discovery of Weigand in 1920 lengthened the age of the tyre so that to-day the annual tyre replacement in a car has been reduced from 2.2 in 1929 to 1.3 in 1940. More recently the development of antioxidants has lengthened once more the useful life and reduced the cost of rubber products.

This then is the story of rubber but it will not be complete without reference to the plantation industry, the development of which in the East, made possible a cheap and reasonably uniform product. The father of the plantation industry is Sir Henry Wickham and to him we owe thanks for the rubber plantation in Ceylon, Malaya, and India. Sir Henry, familiar with Brazil, succeeded in smuggling a supply of rubber seeds out of Brazil in 1879. The seeds were sent to Kew and the resultant seedlings came to Ceylon. From the original Ceylon seedlings seeds have gone to India, Burma, and Malaya and to-day we have in the world approximately 9 million acres under rubber plantation producing nearly $1\frac{1}{2}$ million tons of rubber.

The development of rubber manufacture has kept pace with the development of the plantation industry and for a very long period rubber had no competitor. Since the end of the first world war however, number of countries including Germany and America began to think in terms of a substitute for rubber. German attempts to manufacture a synthetic rubber received considerable state support under Nazi Government and by 1943 Germany was producing over 100,000 tons. The advent of the Second World War and the loss of Malaya and D. E. I. forced America

to develop the synthetic rubber industry and in 1945 America was producing no less than one million tons of synthetic rubber.

The grade that is the direct substitute for natural rubber is called Bunarubber or G. R. S. The war grade of this synthetic was poor in adhesion and did not possess the same tensile strength as natural rubber. Since the war days considerable money and effort has been spent on research on synthetics and the new development called "Cold Rubber" is a considerable improvement on the Old G. R. S. It is however my considered opinion that natural rubber still remains supreme, and is better for most major uses than "Cold Rubber."

Let not this opinion lull our planters to complacency. The danger from synthetics is great and it is up to the plantation industry to plan ahead to meet the challenge, that is strong, and is backed by the ingenuity and skill of thousands of research men in America.

ஈழநாட்டுத் தமிழின் இக்காலநிலையும் அதன் வளர்ச்சிக்குரிய வழிவகைகளும்

DR. S. VITHIANATHAN M. A. (Cey.) PH. D. (Lond.)

Lecturer, University of Ceylon.

தமிழ்மொழியின் இக்காலநிலையை அறிவதற்கு அது ஆறு ஏழு ஆண்டுகளுக்குமுன் என்ன நிலையில் இருந்ததென்பதை ஆராய்தல் வேண்டும். அக்காலத்தில் தமிழ்மொழி கேவலம் மிகவும் சீழான நிலையில் இருந்தது. கொழும்புப் பட்டணத்திலும், பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியிலும் (அப்போது இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் இல்லை) மேற்படிப்புக் கல்லூரிகளிலும் தமிழ்மொழி பட்டபாட்டை என்னவென்று சாற்றலாம். தமிழிற் பேசுவதென்றால் நாகரிகமற்றதெனக் கருதப் பட்டது. பல்கலைக்கழகத்தில் யாராயினும் ஒரு தமிழன் தான் நெருங்கிப்பழகிய நண்பன் ஒருவனைக்கண்டு ‘எப்படி மச்சான் சுகம்?’ என்று தமிழிற் கேட்டால் அவனை முன்பின் அறியாதவன்போல் அந்நண்பன் போய்விடுவான். சிலர் கூட்டமாக நின்று தமிழிற் கதைத்துக்கொண்டு நிற்கும்பொழுது—இது மிகவும் அருமை—தமிழிற் பேசுவதை இழிவாகக் கருதுபவர் அப்பக்கம் வரவேர்த்தால் அவர்கள் புதுமைக்கவி பாரதியார் ஓரிடத்தில் கூறியமாதிரி பெண்களைப்போல் முகத்தைச் சுழித்துக்கொண்டு, “பட்டிக்காட்டு மக்களே நீங்களுமா கொழும்புக்கு வந்துவிட்டீர்கள்!” என்று பகடி பண்ணுவதுபோற் போய்விடுவார். தமிழைத் தேர்வுக்கு ஒரு பாடமாகப் படிப்பதைவிடுத்து மேல்நாட்டு ஊமை மொழிகளாகிய இலத்தீன் கிரேக்கம் ஆகியவைகளைப் போற்றிப் படிப்பார். தமிழுக்கிருந்த மானம் அவ்வளவு! ஆனால் வடமாகாணப் பாடசாலைகளும் கீழ்மாகாணப் பாடசாலைகளும் தமிழை ஆர்வத்துடன் கற்பித்துவந்தன. ஆங்கிலம் தலையெடுத்து நின்றதினால் தமிழ் தளர்வுற்ற அக்காலத்தில் இக்கலாசாலைகளும் கல்லூரிகளும் செய்த ஒப்புயர்வுற்ற தொண்டைத் தமிழ்மக்கள் ஒருபோதும் மறக்கக்கூடாது.

இவர்கள் செய்ததொண்டு வீண்போகவில்லை. காலப்போக்கில் நிலைமாறிவிட்டது. இப்பொழுது எங்குபார்த்தாலும் தமிழ்ப்பேச்சு. ‘உங்கள் தாய்மொழி சிறந்தது அதைப் போற்றிப் படியுங்கள்’ என்ற முழக்கம் எங்கும் கேட்கின்றது. தமிழிற் பேசத் தெரியாதென்றால் வெட்கித் தலைகுனிகின்றார்கள். ஆங்கில மொழிமேல் ஏற்பட்ட போலி அன்பில் மூழ்கிக்கிடந்த பெற்றோர்கள் எல்லோரும் கண்விழித்துக் கொண்டனர். தமது பிள்ளைகளுக்கு விட்டிலே தமிழ்கற்றுக் கொடுப்பதற்கு ஆசிரியரைத் தேடித்திரிகின்றனர். நாயினும்கேடாகக் கைவிடப்பட்டிருந்த தமிழ்மொழிக்கு இப்பொழுது நடக்கும் நடப்பு இப்படிப்பட்டது.

இஃதிங்நனமாயினும் கடந்தசில ஆண்டுகளாகத் தமிழ்மொழியை இலங்கையிற் பேணிப்போற்றி வளர்ப்பதற்குத் தகுந்த பலர் இல்லாததினால் அம்மொழி மிகவும் வருந்தத்தக்க நிலையிலிருக்கின்றது. இலங்கையில் சிங்களமொழியும் பாளிமொழியும் அவற்றைப்பேணுவார் பலர் இருப்பதால் மிகவும் வளர்ச்சியடைந்து உன்னத நிலையிலிருக்கின்றன, ஆனால் எமது தாய்மொழியாகிய தமிழ் இம்மொழிகளோடு போட்டியிட முடியாமல் எடுப்பார் கைப்பிள்ளையாகவிட்டது. இலங்கையில் இப்பொழுது சிங்களமொழி பேசுவோரின் பண்பாடே தலைகாட்டி நிற்கின்றது. எங்கு எங்கு பார்த்தாலும் 'இலங்கையிலுள்ள தமிழருக்கு என்ன பண்பாடு. 'அது தொன்மையுடையதன்று; யாவும் ஆரியப் பண்பாடே' என்ற பேச்சு. இப் பேச்சுக்கெல்லாம் காலென்ன? 'தட்டிப்பேச ஆள் இல்லாவிட்டால் தம்பி சண்டப்பிரசண்டன்' என்பார். 'குட்டக்குட்டக் குனியிறவனும் பேயன்; குனியக்குனியக் குட்டிறவனும் பேயன்' என்பது நாடோடிப் பழமொழி. குட்டக் குட்ட நாம் இன்னுங் குனிந்துகொண்டு சென்றால் எங்கள் மொழியும், பண்பாடும் காலப்போக்கில் அழிவுறும். தமிழ் என்றொரு மொழியும், தமிழர் என்ற ஓரினத்தினரும் இந்நாட்டில் இல்லாது மறையவேண்டிய நிலை ஏற்படும். எங்கள் மொழியையும், எங்கள் பண்பாட்டினையும் பாதுகாக்க நாம் முயற்சிக்கவேண்டும்.

‘தமிழரின் மேன்மையை இகழ்ந்தவனை என் தாய் தடுத்தாலும் விடேன்’

என்றார் புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசன். ஆகவே தமிழர் என்ற உண்மையான உணர்ச்சி எங்களுக்கு இருந்தால், எங்கள்மொழி சிறப்புடையது, பழமைவாய்ந்தது, அதை அழியவிடாது பாதுகாக்கவேண்டுமென்ற சிறந்த நோக்கமிருந்தால், தமிழரின்மேன்மையைத் தமிழின் சிறப்பினை இகழுவோரை எதிர்த்துப் போராடவேண்டும். அப்பொழுதுதான் எம்பண்பாடும் மொழியும் சிறப்புற்று விளங்கும்.

தமிழரும் அவர்களின் அரியமொழியும் ஆரியக்கலப்பினால் படுமபாடு வருந்தத்தக்கது. கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட காலத்திலே தமிழ்நாட்டில் தமிழர் பண்பாடே தலைகாட்டிநின்றது. அதன்பின் மெல்ல மெல்ல ஆரியர் தமிழ்நாட்டில் ஆதிக்கம் பெற்றதின் பயனாக ஆரியப் பழக்க வழக்கங்களும், வழிபாட்டு முறைகளும், குருட்டு நம்பிக்கைகளும் தமிழ்நாட்டிற் பரவித் தமிழரின் பழக்க வழக்கங்கள் வழிபாட்டு முறைகள் இன்ன என்று அறியமுடியாத முறையில் வேரூன்றின. எத்தத் தமிழ் நூலாயிருந்தாலுஞ்சரி அதை ஓர் ஆரியன் செய்தான் என்று கூறினால் அது பழங்காலத்துக்கு உரியதாகவும் சிறப்புடையதாகவும் கருதப்பட்டது. பல தனித்தமிழ் நூல்களுக்கு ஆரியத்தின் மூலம்கண்டுபிடிக்கத் தொடங்கினர். இவற்றின்பயனாகத் தமிழ்மொழியிற் பல சங்கதச் சொற்கள் (சமஸ்கிருதம்) இடம் பெற்றன. காலம்

செல்லச்செல்ல, ஆரியர் ஆதிக்கம் அதிகரிக்க அதிகரிக்க, தமிழ் மொழியில் சங்கதச் சொற்கள் மிகவும் விரைவாகப்பெருந்தன. இதனால் ஆகிய விளைவு என்ன? பல அரிய தமிழ்ச்சொற்கள் இருந்த இடம் தெரியாது அழிந்தன. இன்னும் சில வழங்குவாரின்றி ஒதுக்கப்பட்டன. தமிழ்மொழியிற் தேவையில்லாத பல சங்கதச் சொற்கள் ஏறின. சங்கதச் சொற்களை வழக்கிற் கொண்டுவராதவற்குத் தமிழ்தெரியாது என்று போலிப்பண்டிதர் பலர் பறைசாற்றினர். சங்கதச் சொற்கள் காதுக்கு இனிமை பயப்பன என்ற போலிக்கொள்கையும் பரவியது. பூவல்லி என்றால் காதுக்கு இனிமையில்கையாம். 'புன்பவல்லி' என்றால் காதினிலே இன்பத்தேன்வந்து பாபுதாம்!

மேலும் சங்கதச் சொற்களை வழங்குவதால் பொதுமக்களுக்கு மயக்கம் ஏற்படுமெயொழிய வேறொன்றுமில்லை. ஊரிலேயுள்ள ஒருவரை நோக்கி 'கந்தா! ஒரு புன்பம் கொடு' என்றால் அவர்கள் னத்திலே ஒன்று தருவாரெயொழிய வேறொன்றும் தரமாட்டார். எங்கெங்கு தமிழ்ச்சொற்களை வழங்கமுடியுமோ, அங்கங்கெல்லாம் தமிழ்ச்சொற்களை வழங்கவேண்டும். அப்படி வழங்குவதால் பொருளும் தெளிவாக விளங்கும். தமிழ்ச்சொற்களும் இறந்துபோக மாட்டா. ஏற்ற தமிழ்ச்சொற்கள் கிடையாவிட்டால் சங்கதச் சொற்களை வழங்கலாம். ஆனால் அவற்றைத் தமிழ் உருவமாக்கவேண்டும். ஜ, ஷ, ண, முதலிய சங்கத எழுத்துக்களை இயன்றவரை தவிர்க்கவேண்டும். அவை தமிழ்மொழிக்கு உரியனவல்ல. எடுத்துக்காட்டாக ஜனம் என்ற சொல்லை நோக்குவோம். இதற்குரிய தமிழ்ச்சொல் மக்கள். இந்தச் சொல் தெரியாவிட்டால் ஜனம் என்னுஞ் சொல்லினைச் சனம் என்று வழங்கவேண்டும். தமிழ் வடிவாக அமைக்க முடியாவிட்டால் கிராமியச் சொற்களைக் கையாளலாம். கஷ்டம் என்ற சொல்லிற்கு வில்லங்கம், தொந்தரவு, பஞ்சி, இடர்ப்பாடு எனப் பல தனித்தமிழ்ச்சொற்கள் உள. இச்சொற்கள் தெரியாவிட்டால் கயிட்டம் என்ற கிராமியச் சொல்லை மேற்கொள்ளலாம். இப்படிக் கிராமியச் சொற்களை மேற்கொள்ளுவதனால் இழுக்கொன்றுமில்லை.

தமிழ்மொழியை வளர்ப்பதற்கு அடுத்தபடியாகச் செய்யவேண்டியது நாம் ஒருவரோடு ஒருவர் பேசும்போது தமிழிற் பேசுவதே. கொழும்பிலுள்ள தமிழ்ருட் பெரும்பாலானோர் ஒருவரோடு ஒருவர் பேசும்போது ஆங்கிலத்திலேயே பேசுவர். கொழும்புப் பள்ளிக்கூடங்களில் இங்கிலை மிகவும் மோசமானது. தமிழ்ப்பாடம் பயிலும் வேளையிற்கூட மாணவர் ஆங்கிலத்திலேயே உரையாடுகின்றனர். ஆசிரியர் மாறும் பிள்ளைகளுடன் தமிழிற் கதைப்பதில்லை. போதாக்குறைச்சலுக்குத் தமிழ்ப்பாடங்களை ஆங்கிலம்மூலம் விளங்கப்படுத்துகின்றனர். வீட்டிலேயும் பிள்ளைகள் ஆங்கிலத்திலேயே கதைக்கின்றனர். இவ்வாறு பள்ளிக்கூடத்திலும், வீட்டிலும், வெளியிலும் எங்கும் ஆங்கில

மயமாக இருந்தால், தமிழ் மணம் வீசுவதெப்படி? பிள்ளைகள் வாயில் தமிழ் வரவே வராது. ஆகவே நாம் எமது மொழியிற் பயிற்சி அடைய வேண்டுமாயின், அதனை அழிவுறவிடாது வளர்க்கவேண்டுமாயின், அம் மொழியையே பேச்சில் வழங்கவேண்டும். தமிழிற் பேசியவரைக் கேலி செய்த காலம் போய்விட்டது. துணிவோடு தமிழிற் பேசத் தயங்கப்படாது. அக்காலத்தில் தாய் மொழியாகிய தமிழிற் பேசும் போது பிழைவிட நேரிட்டால் ஒருவருமே குறையாகக்கொள்ளவில்லை. ஆனால் பிறநாட்டாரின் ஆதிக்கத்தினால் தமிழரிடையே செல்வாக்குப் பெற்ற ஆங்கிலத்திற் பேசும்போது தப்பித் தவறி இரண்டொரு பிழை விட்டால் உடனே பகிடி பண்ணினர். அந்தக் காலம் இப்பொழுது போய்விட்டது. தமிழிற் பேசத் தெரியாதவரைக் கேலி செய்யும் காலம் வந்துவிட்டது.

மேல்நாட்டார் சென்ற சில நூற்றாண்டுகளுக்குள் புதிதாய்ப் பல பொருள்களைக் கண்டுபிடித்து அதிகம் வளர்ச்சி எய்திருக்கின்றனர். சாத்திரங்களின் உதவியைக்கொண்டு தொழில்களை விரும்பி செய்து பல துறைகளிலும் முன்னேறியிருக்கின்றனர். அவர்கள் மேலான நிலையில் இருப்பதற்கு அதுவும் காராகும். அச்சாத்திரங்களை எல்லாம் நாம் தமிழில் அமைத்தல்வேண்டும். அப்பொழுதுதான் எம் மொழியும் வளம்பெற்று வளர்ச்சியுறும். ஆனால் இவைகளைத் தமிழிலே அமைக்க முயலும்போது சாத்திரங்களுக்குரிய சொற்களுக்குத் தனித் தமிழ்ச் சொற்கள் இல்லாதது பெரும் முட்டுக்கட்டையாக விரும்புகின்றது. பலர் 'ஏற்ற சொற்கள் தமிழில் இல்லை. ஆகவே இவற்றைத் தமிழில் அமைக்க முடியாது' என முற்றுக்கட்டுகின்றனர். இதனாலேயே இதுவரை இச்சாத்திரங்களைத் தமிழில் அமைக்காது விட்டனர். ஏற்ற சொற்கள் அகப்படும்வரை காத்துக் கொண்டிருந்தால் எம் முயற்சி ஒருபோதும் கைகூடாது. நேர்த் தமிழ்ச் சொற்கள் இல்லாவிட்டால் நாம் மேலாட்டு மொழிச் சொற்களை எமது மொழிச் சொற்களாக உருவம் மாற்றி வழங்கவேண்டும். 'கப்பித்தான்' 'கந்தோர்' 'சையிக்கின்' 'கிளாக' 'தவறணை' 'கொத்து' 'பாதிரி' எனப் பல மேலாட்டுச் சொற்கள் தமிழ் வடிவமாக அழகுற அமைந்துள்ளன. இவ்வாறு தமிழ்ச் சொற்கள் கிடையாத வேளையில் மேலாட்டுச் சொற்களைத் தமிழ் உருவமாக அமைத்தால் விரைவில் சாத்திரங்கள் யாவற்றையும் தமிழில் அமைத்துக்கொள்ளலாம்.

இவ்விடத்திற் கவனிக்கவேண்டியது ஒன்று உண்டு. தேசவரலாறு ஆன்றோர் வரலாறு, இலக்கிய வரலாறு முதலியவை தமிழிற் கிடையா. பலவகை வரலாறுகளிலும் உண்மைப் பொருளை அமைத்து இயற்றப்படல் இன்றியமையாதது ஒன்றாகும். தமிழரின் முழு முயற்சி இருக்குமானால் தமிழ் நாட்டு வரலாற்றினை கிறிஸ்துவுக்குப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் தொடங்கி இக்கலாம்வரை கூடிய விரைவில் ஒருவாறு

எழுதிவிடலாம். தமிழ் நாட்டுச் சான்றோர் வரலாறும் அவ்வாறே. தமிழ் நாட்டின் வரலாற்றினையாவது சிறப்பான செய்திகளையாவது எழுதி வைக்கும் வழக்கம் பண்டைத் தமிழரிடத்து இருக்கவில்லை. சீனர், யப்பானியர், மேனாட்டினர் யாவரும் தமது வரலாறுகளைக் காலக் குறிப்புடன் எழுதி வைத்திருக்கின்றனர். எமது நாட்டாரும் பலவகை வரலாற்றினை இனி என்றாலும் எழுதிவைக்க முயலுதல்வேண்டும். பெரியோர் வரலாறு மிகவும் பயன் தாக்கூடியது. ஆங்கிலேயர், புலவர் வரலாற்றினைத் தொன்று தொட்டுக் காலவரிசையாக அவர்கள் காலம், வரலாறு, அவர் யாத்த நூல், அவை ஒவ்வொன்றின் கண் உள்ள பொருள், உள்ளுறை, அவற்றைப்பற்றிய கொள்கைகள் முதலிய வற்றை ஆராய்ந்து பெருந் தொகுதிகள் அடங்கிய நூல்களாக எழுதியிருக்கின்றனர். நாடும் இம்முறைகளைப் பின்பற்றித் தமிழ் நாட்டு வரலாற்றினையும் தமிழ்ப் புலவர் வரலாற்றினையும் ஆராய்ச்சிமுறையில் எழுதிவைத்தல் வேண்டும். அப்பொழுதே தமிழ் மக்களுக்குத் தம் பண்பாட்டின் மேன்மையும் தொன்மையும் தம்மொழியின் சிறப்பும் பழமையும் விளங்கும்.

தமிழ் உரைநடை எவ்வாறிருக்க வேண்டுமென்பதைச் சிறிது கவனிப்போம். தமிழ் இலக்கணத்தில் சந்தியென்று ஒன்றிருப்பது சொற்றொடர்களின் பொருள் விளங்குவதற்குத் தடையாக உள்ளது. ஆங்கிலம் முதலிய மேனாட்டு மொழிகளில் சந்தி இல்லாதிருப்பதனாலேயே பொருள் எளிதில் விளங்குகின்றது. தமிழரும் பேச்சு வழக்கில் சந்தியைக் கையாள்வதில்லை. அதனால் ஒருவர் பேசுவதை மற்றொருவர் அறிவது எளிதாக இருக்கின்றது. உரைநடை எழுதும் போதும் சந்தி இலக்கணத்தைக் கைவிட்டுச் சொற்களையும் தனித் தனியே எழுதுதல் வேண்டும். அப்பொழுதே பொருளில் தெளிவு ஏற்படும். எடுத்துக்காட்டாக பலாவினை என்பதை எடுத்துக்கொள்ளுவாம். பலாவினை என்பதற்கு பலாவினை இலை என்றும் பலாவினை இலை எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். பலாவினை என்று எழுதினால் வாசிப்போருக்கு மயக்கம் ஏற்படும். இக் காலத்தில் உரைநடையில் எழுதுவோரிற் பலர் தெளிவினை நோக்காது தம் நடையில் திரி சொற்களைக் கலந்து படிப்போர் மலைப்பதில் பெருமை கொள்ளுகின்றனர். படிப்போருட் பெரும்பாலானோரும் அவர்கள் இனத்தைச் சேர்ந்தவரே. அவர் பொருள் தெளிவாக இருக்கின்றதோ என்பதைக் கவனியாது சொல் நடையையும் ஒலிநயத்தையுமே கவனிக்கின்றனர்.

தமிழ் சொற்களெல்லாம் அடங்கிய தமிழ் அகராதியில்லை. உள்ள அகராதிகளில் சொற்கள் சிலவற்றிற்குப் பிழையான பொருளும் காணப்படும். தமிழ்ச் சொற்கள் யாவும் அடங்கியதாகவும் அச் சொற்களின் எல்லாப் பொருள்களும் அடங்கியதாகவும் தமிழ் அகராதிகள் யாத்தல் தமிழ் அறிஞர் கடன். சொற்கள் ஒவ்வொரு பொருளிலும் வழங்கும்

படுவதற்கு உதாரணமும் அதில் அமைதல் வேண்டும். சொற்களைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியவை யாவற்றையும் சொற்பொருள் ஆராய்ச்சி முறையில் எழுதி யாதொரு குறைபுமின்றி அமைத்தல் இன்றியமையாதது.

தமிழ் நாட்டில் தமிழ்ப் புத்தக சாலைகளும் தமிழ் வாசக சாலைகளும் போதியளவு இல்லை. தமிழருக்குத் தமிழ் மொழியிற் புத்தக சாலைகள் நாடெங்கும் வேண்டும். தமிழிலில்லாப் பிறமொழி நூல்களிற் சிறந்தவற்றை நல்ல தமிழாக்கி வாசிக்கத் தருதல் பிறமொழி கற்ற பண்டிதர்மாரின் கடனாகும். தமிழ் மொழியில் மலிந்து கிடக்கின்ற இனிய கவிதை நூல்களையும் அழகிய உரைநடையில் அமைத்த வசன நூல்களையும் தொகையாகச் சேர்த்துப் பல பிரிவுகளாகப் பிரித்துப் புத்தக சாலைகளில் அமைத்தால் அது வாசிப்போருக்கு மிகுந்த பயனளிக்கும். நூலைந்து வீதிகளுக்கு ஒன்று வீதம் மக்கள் வசதியாக இருந்து இந்நூல்களைப் படிப்பதற்கு இல்லங்கள் நிறுவவேண்டும். எந்த முலையிலிருந்தும் புதுநூல் வெளியிடப்படின, அது சிறிய நூலாயிருந்தாலும் சரி சிறந்த நூலாயிருந்தாலும் சரி, அதைப் போற்றி வைத்தல், அது இறவாமலிருப்பதற்கு ஏற்ற வழியாகும். இவ்வாறு நூல் படிப்போரின் தொகை பெருகும் வண்ணம் எண்ணத்தினாலும், பேச்சினாலும் உடம்பினாலும் குற்றமற்ற பணி செய்தால் தமிழ் மொழி வளர்ச்சியடையும்.

தமிழ்க் கல்லூரிகளும் கழகங்களும் செய்தித் தாள்களும் பெருங்கணக்கினவாய் ஏற்படல் வேண்டும். செய்தித் தாள்களிற் கையாளும் நடையும் சொல்வழக்கும் சிறப்புடையவையல்ல. அவை திருத்த முறுதல் தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கு வேண்டற்பாலது. நூல்களைச் செவ்வனே அச்சிட்டுக் குறைந்த விலைக்கு முட்டின்றி யாவார்க்கும் கிடைக்கும்படி செய்வதால் பொதுமக்களிடையே தமிழறிவு பரவும். தமிழ்மொழி வல்லுநரும், தமிழ்மொழி வளர்ச்சியில் ஊக்கமுடையவரும் ஆண்டுக் கொருமுறையாவது பலநாள் கூடியிருந்து மொழிவிருத்திக்குரிய வழிவகைகளை ஆராயின் அது தமிழ்வளர்ச்சிக்கு மிகுந்த பயனளிக்கும். தமிழரிடத்து உண்மையன்பும் ஒத்தமனமு மிருந்தால் தமிழ்மொழி உலகத்திலுள்ள எந்தமொழிக்கும் எவ்வகையிலும் தாழ்ந்ததன்று எனச் சொற்பகாலத்திற் காட்டிவிடலாம்.

THE LATE MR. M. A. CHELLIAH

Five years ago, at the age of fifty eight Mr. M. A. Chelliah, Teacher, Hartley College, retired from service. A spell of illness had compelled him to seek retirement. He cast a reluctant look on the work he was leaving. To him teaching was the wine of life—a fulfilment of an instinctive desire.

He recovered from his illness sooner than he expected, yet there was something missing from his wholeness of existence. He did not hear the sweet music of growth which he urged, with careful touches, on the minds of the young students. He missed the pleasure of lighting, with piercing gentleness, the dark lanes of the timid and the naughty. On his part he had grown into his surroundings so intimately that he plucked himself with a wound.

The transfer of an enlarged interest to the small limit of a family took some time, but his wife and children had the opportunity to tend him with affectionate devotion. Leisure was his, work was denied to him, in this mild tenour, which was forced on him, he lived and died.

A man who does his work with a high sense of responsibility, owns a dignity which belongs to a prince. Mr. Chelliah was so convinced of the worthiness of his calling that he could ill exchange it for anything without impairing his nature. He worked above his duty and merited more than he got. He was rich in self-reward which springs from a sense of true worth.

He was independent of favours from anyone. For him independence was morality and not pride or escape from obligations. Only a friend had the right to help him, often he would yield to a willing bondage. He resented condescending patronage or pity, and was more ready to forgive a debt than incur one.

He hated show and had a natural sense for appropriateness. He was simple in dress and manners but was fully trimmed for the environment. He was a model of neatness in the class room and wielded a healing influence on any irregular, disorderly or shabby youngster. He was

not vigorous in his dealings, he had a softness and firmness welded into an ethereal temper.

He had temperance which never bordered on asceticism. His human weaknesses were smoothed away by self-imposed discipline and order. He was a saint of the second order—accessible and useful to the world.

“S. V. G.”

STUDENTS' SECTION.

THE INTERNATIONAL SITUATION.

There were high hopes, in the minds of the people of the World, when the Second World War was finally brought to an end in 1945. But these hopes born anew in their hearts have been slowly but surely frustrated. When the U. N. O. was formed with the idea of securing world peace, there was a hope that the peace of the World could be preserved for a long period if not for ever. The statesmen of the World saw before them years of peace and prosperity, and above all an era of cordial relations among the nations.

Five years have passed by and contrary to the hopes of the people, the World is now at a critical stage of its history. The arena of World politics is now a confusion of conflicting ideas and interests. The international situation has become so strained that the threat of a Third World War is disturbing the minds of the people. Instead of making attempts to preserve the peace of the World, the leading countries are pursuing selfish policies. The uncompromising attitude of the leading powers, America and Russia is also responsible for the plight in which we find the World today.

The study of the ideologies of these two powers is interesting and informative. Russia which has freed herself from the tyrannical and despotic rule of the Czars, has adopted the Communist preachings of Karl Marx as the guiding principles of her general policy. The Communist principles have taken root in Russia whose chief aim now is to spread communism in other countries. In contrast to this is America, accused by the Communists as being the mainstay of “Capitalism”. Though America is a capitalist country, the guiding principle of her Government is democracy, the spread of which is her chief aim. There was co-opera-

tion between these two powers during the Second World War because both were equally threatened by Nazi Germany. But, this co-operation could not last long and after the end of the War these two countries drifted in opposite directions, and ever since their relationship has been far from cordial.

The end of the World War II saw the rapid spread of Communism. Russia tried to spread its adopted faith into Western Europe and in this attempt came into clash with America. America realised the danger and launched Marshal Aid for underdeveloped countries as a step to stem the rising tide of Communism. Finding her way blocked in Europe, Russia turned her greedy eyes to the East and spread her tentacles in that direction with the result that Communism has become a source of danger in the East, particularly in South-East-Asia. China which had been under the Kuomintang Government of Chiang-kai-shek, embraced communism thus strengthening the power of the Communists. Communist insurgents are operating in other countries as well—in Malaya, Indo-China and Burma. America is trying to ward off this Communist onslaught even in the East. Thus, the Russian attempt to spread Communism and America's counter efforts to check it have divided the World into two blocks—Communist and Capitalist. The international interest is centred mainly around the relations of these two blocks.

The differences that existed since last August have now resulted in an open conflict. The invasion of South Korea by the Communist North Koreans has brought about a situation which may in course of time involve the World in another global war. The trouble started when the forces of the United Nations which had gone to the aid of the South Koreans against the Northerners, crossed the 38th parallel into North Korea. For a time they were victorious and were driving their enemy before them. In the meantime Communist China intervened in order to save Communism in North Korea from the imminent danger which threatened it. At first the Chinese forces were not effective as they were small in number. But, now, the entry of a greater number of Chinese forces has changed the situation completely. The situation is so grave indeed that the United States, whose forces are fighting in great numbers in Korea, is even considering the use of the Atom bomb to put an end to the War.

The entry of the Chinese forces estimated at more than 200,000 has created problems which must be solved immediately if the peace of the World is to be preserved. Will the U. N. forces succeed in driving the Chinese out of Korea? In case they

do succeed, will Russia just look on while Communism is stamped out? Will the U. N. O. succeed in establishing permanent peace? The U. N. O. is the only international organisation which can solve these problems. The U. N. O. must rise to the occasion or see the fate of the World doomed for ever.

The international situation is so grave that a Third World War is imminent. If a Third World War is to come, it will surely be the end of civilization. Devastating weapons such as the atom bomb and the hydrogen bomb will be used causing tremendous destruction as it did in Hiroshima, we can only imagine the power of the hydrogen bomb. The leaders of the great powers will definitely think twice before they plunge into war. It is rather difficult to predict the future course of events. Excitement is at fever height. Before long the questions at dispute will have to be effectively settled. In the meantime, let us hope that the World will not drift into another Armageddon.

V. ARUMUGAM
H. S. C. Prep. (Arts.)

WHY ASIA IS POOR AND UNDERDEVELOPED.

The countries of Asia differ widely in race, language, religion and culture. Politically, economically and socially their developments are not of the same degree. Yet homogeneity in the midst of diversity is apparent in all these countries; it lies in the predominance of agricultural production.

Primary employment as distinct from employment in secondary industries is still dominant in all countries of this region. Even Japan is not an exception in this respect. Agriculture in Asian countries is a very precarious occupation not only because it is dependent on nature but also because in many countries especially in S. E. Asia the crops grown are limited in variety catering for export rather than home consumption. The economy of certain countries is rendered very vulnerable owing to the dominant position of agricultural production. The war years clearly exposed the danger of prices fluctuating in the case of primary products like rubber, tea, silk, jute, etc. A small excess in supply over demand may easily depress prices considerably. The situation has been made worse by the introduction of synthetic products which compete successfully with natural products.

Although Asia is predominantly agricultural some countries notably China, Japan, Ceylon, India etc., are at present suffering from food shortage. The situation is in some cases comparatively new and arises more or less from the pressure of population. These difficulties were greatly enhanced by the fall in production, in the last few years, of the rice surplus countries and by difficulties in securing freely convertible foreign exchange for the import of food from other areas. Thus the inherent weakness caused by the undue concentration on primary products for export, in certain countries is brought out well. Basic Industrial resources like coal, petroleum, iron ore, etc., exist in varying degrees in countries of Asia. Reserves of basic minerals are known to be substantial although the knowledge of their whereabouts is inadequate. Development and utilization have been slow and resources remain for the most part relatively unexplored. The ECAFE Industrial development working committee put reserves of coal at more than 300,000 million tons. Most of these reserves are in China and India. Japan also has large coal deposits but these are not of good quality. The known coal reserves of other countries in the region are relatively small and are of poor quality. Thus against the large reserves production has been relatively small. Mechanisation of coal mines has made little progress and mining is carried on by primitive methods. Many deposits have not been developed at all.

Estimated petroleum reserves are small. However large parts of the region have been inadequately explored for petroleum. Indonesia, Burma and Borneo have substantial resources. Petroleum is produced in small volume in India, Pakistan and Japan; even though little production has taken place, China is said to possess large reserves.

Iron ore reserves in this region are considerable and exist in a number of countries. India and China have large resources. Philippines and Malaya too possess rich deposits and small reserves exist in other countries too. The hydro electric power resources in Asia are substantial.

Another characteristic of Asian economy is its extremely low productivity; this arises from a number of factors, social, political and economic. Among the economic factors the more important are the predominance of agricultural production along traditional lines and the extremely limited use of mechanical power as a source of energy

Despite the fact that agricultural production along primitive lines calls for the employment of a good number of people than

is required in more industrial countries, the yield per area unit is much lower than in the latter. The intensive application of labour of agricultural production results in low productivity of farm labour. Among other factors responsible for low productivity are lack of savings to develop improved techniques, wasteful systems of land tenure and social customs affecting land utilization.

Thus the main characteristics of Asian economy point to one inevitable result—poverty. The increased wealth of the 19th and 20th centuries has been highly concentrated in a few countries and only a small proportion of it has been created in Asian countries and the Far East. As summed up by one writer “the U. S. A., Great Britain, France, Germany representing 13 per cent. of the World's population owned almost 50 per cent. of the World's goods, and more than two-thirds of the World's income was reserved for less than one-third of the World's population.”

V. GANESON

H. S. C. Arts.

HOLIDAY RESORTS OF CEYLON

Ceylon is a place with several holiday resorts. This is because within the small range of land that Ceylon is, there are many different climatic regions, and the island abounds in different types of scenery.

Some of the most frequented resorts in Ceylon are Nuwara Eliya, Kandy, Kankasanturai and Galle. Nuwara Eliya is one of the most elevated spots in Ceylon. Europeans flock to this place because of its low temperature. Since the place is cool, ferns, flowers and vegetables which cannot be grown in any other part of Ceylon are found there. The surrounding scenery is very beautiful. The air is always filled with fragrant odours. This place affords ample opportunity to the adventurous for mountain climbing. Nuwara Eliya is always crowded but is more so during the time of the Tennis Tournaments held there annually. The cost of living in Nuwara Eliya is very high. It is only the rich who can afford to go to this fine resort.

Kandy, a well known resort is like Nuwara Eliya situated in the up-country. The temperature here too is low. The scenery round about is extremely beautiful thus making Kandy the

favourite haunt of those who make photography their hobby. Most holiday folks spend their evenings boating on the Kandy Lake. Close to it is the historic and beautiful Dalada Maligawa or the Temple of the Tooth. During the time of the famous Perahera, Kandy is full of holiday crowds. Living is not so expensive here as in Nuwara Eliya.

Galle, a seaside resort on the southern coast of Ceylon is an ideal place for bathing. Every afternoon the beach is crowded with bathers. This resort is a place of historic importance and an old but well kept Fort is found here. Galle is a quiet place and living is cheaper than in either Kandy or Nuwara Eliya.

Kankasanturai is a resort which is situated on the Northern coast of Ceylon. There is a Sanatorium here. The old and famous Keerimalai tank attracts many holiday makers. Those who want a quiet holiday go to Kankasanturai. Living is comparatively cheap.

Holidays and holiday resorts are very essential to human beings. We in Ceylon are lucky to have so many holiday resorts. After a spell of hard work a week of relaxation in one of these resorts refreshes us in mind and body.

K. THIRUNADARAJAH
Senior Prep. A.

MY MOST EXCITING EXPERIENCE

One fine day during the Japanese regime, my brother and I set out from home for a short walk. We strolled along through rubber estates and coconut plantations avoiding the main road. The cool air coupled with the fine weather made our walk very pleasant. We had walked a good three miles, when we were startled to see a Jap military jeep stop abruptly before us. Two Jap soldiers got down and roughly ordered us to get into the jeep. Fear began to gain ground in our hearts when it dawned upon us that most probably we would never again see our parents and home.

A few days before this incident we had heard that boys between the ages of ten and fourteen, had been taken by the Japs and had never returned. We had also learnt that the Japanese were taking children to make them work in the construction of a

railway through the Siamese jungles. Furthermore, these jungles abounded in many kinds of poisonous snakes. Labourers who were bitten by these snakes were left to die without any treatment.

At first we stubbornly refused to get into the jeep. But we knew that we could not escape because the next instant one of the Japs drew out his spear and threatened us. It was with great difficulty that I kept back the hot tears from my eyes.

As the jeep started I could not help looking back and wondering with despair whether I would ever see the familiar sights of my home. I wondered what my poor parents would do if they heard that we had gone. I remained clinging to my brother who was calm.

On the way one of the soldiers tapped my brother on the shoulder and asked him if he would like to have a drink. My brother nodded and the jeep stopped at a coffee shop. While we were alone my brother and I wondered if we could find any means of escape. The next minute we were startled to hear our names called by some one. We were surprised and at the same time thankful to God for having sent somebody to rescue us. The person who called us, was an intimate friend of my father. He did not waste time talking to us, but immediately left the shop and went to the shop opposite to that of ours. We thought that he had left us to our own fate. But he returned the next minute and told us not to despair, for he had telephoned to father acquainting him of our plight.

In spite of this we were afraid that help might come too late; for the soldiers might leave at any moment. Five minutes later a soldier brought two tumblers of hot milk tea and asked us to drink. My brother whispered to me to pretend that the tea was hot and so take a long time to drink it. In another five minutes we heard the sound of a motor-bicycle and prayed that it should be that of our eldest brother who was a Police Inspector. To our great joy we saw him coming along with a Jap officer.

My brother asked us to get out of the shop. The soldiers in the shop saw us and came hurriedly thinking that we were running away. But they were surprised when they saw the Jap officer and stood still. The Jap officer asked us to go home with our brother. We were glad that God had rescued us from the Japs and vowed that we would never stir from our home.

S. SIVANESAN
Form II A.

A JOURNEY BY A BULLOCK CART

Now-a-days the bullock cart is not in so great a demand as it used to be in days of yore, when it was the only means by which people travelled long distances. This is mainly due to the introduction of rail and road transport. In the North of Ceylon in spite of the railways the motor-cars and the motor lorries, the bullock cart is still in common use because the majority of the people in this part are agriculturists and find the bullock cart more convenient and suitable for their daily needs.

I once travelled by a bullock cart to a temple seven miles from my house. My father and I started off from home at 8 o'clock in the morning and arrived at the temple at about 11 a.m. Just imagine three hours to travel seven miles! By car it would only have taken us about a quarter of an hour. Though the journey was long and tedious I thoroughly enjoyed the trip. I learnt to appreciate the scenery on the way. For the first half of our journey we went along the sea shore. The sun was shining brightly, the greenish blue sea was calm and dotted with fishermen and as our bullock cart plodded along at a snail's crawl, I gazed at the fishermen casting their nets with such rhythm and beauty that I was soon in the land of dreams. I was indeed sorry when we turned inland and lost sight of the sea. The cool gentle sea breeze was gone and I began to perspire freely. The road too was badly in need of repair as it was full of pot holes and ruts. Now and then my head came into contact with the roof of the cart. This hurt me considerably and I wished I had never started on the journey at all. Just when every bone in my body was beginning to ache with the jolts of the bullock cart, my eyes and thoughts were diverted to the green fields, rich with paddy. The farmers with an army of women workers were busy weeding to increase their harvest. I thought of God, my Creator and the wonderful and mysterious ways, by which he supplies our needs and felt quite happy. The beauty of the green fields with the farmers at work was indeed a feast for my eyes, and I soon forgot the bad road with its ruts and pot holes.

When we were about a mile from our destination I noticed crowds of people, young and old dressed in their Sunday's best wending their way in the same direction to the temple. I love crowds and the nearer we came to the temple, the larger became the crowd and the greater was my joy. My father and I spent a few hours at the temple and returned home about dusk rather tired but happy at heart.

I will strongly advise all, who are interested in the beauties of Nature to travel by the slow moving bullock cart and to feast his eyes on the scenery of the country.

K. MANICAVASAGAR
J. S. C., A.

THE ADVANTAGES OF LIFE IN A HOSTEL

Students seek admission to a College Hostel for many reasons. Usually students who live far away from their Colleges take up their residence in a hostel. Orphans too find a hostel the most suitable place for them to reside and carry on with their education. Sometimes children who are quite uncontrollable at home are sent to the College hostel by their parents.

The students in a hostel are of a varied type. Some of them come from rich and cultured homes with refined manners and behaviour while others are from very poor homes and are crude and rough in their behaviour.

Life in a College hostel is certainly very enjoyable. One is never at a loss for playmates after school is over, for they can pick and choose their friends from the large number at the hostel.

The hostel is also a wonderful place for the training and forming of good character. In a hostel one has to abide by the rules and regulations imposed by the boarding master. There are regular times set apart for meals, for study and for games. Every one must abide by them if he wishes to remain in a hostel. This teaches the students discipline. They are also taught the value of punctuality which is sadly lacking among our people.

A student in a hostel is only too well aware of the fact that man is a social being. He quickly learns that he cannot have everything in his own way; if not he would be taught by his friends in the hostel sooner or later.

The proud are humbled, the bullies are tamed, the bad and mischievous are reformed. When the students of the hostel leave the school and get out in search of employment they are fully trained for the battle of life.

I trust and hope that at least some of you readers join the hostel and share the blessings which are being showered on many of us.

T. JEYANANTHAM
J. S. C., A. (Class)

OUR CLASS EDUCATIONAL TOUR

Visiting places of interest has always been my hobby. So I was thrilled when our class teacher told us one day that she would take us all to see places of educational value in Jaffna. I was the happiest among my classmates as this was to be my first trip to Jaffna.

It was on the morning of the 15th July that our class set out on the tour in two large motor vans. Boys from Standard V. A, too came along with us. We were about seventy boys, three prefects and six teachers. The first place we were to visit was the Silk Farm at Puttur. All along our way we enjoyed ourselves thoroughly by singing many lively songs. When we arrived at the farm, we were taken around and shown the silk worm in different stages before it forms a cocoon. They also showed us how the cocoons when put first into hot water and then passed through a reeling machine turned into silk threads.

Next we went to have a look at the bottomless well at Nilavarai. When the water is pumped out of this well it soon becomes saltish. Hence it is not suitable for agriculture. From Nilavarai we proceeded to the Monastery at Tholagatty. Here too we were taken around by some priests. We saw plants and trees we had never seen before like coffee, tea and grape-vine. They also showed us how candles and soaps are made. After we had seen all these things we were all given refreshing drinks by the monks.

The van then took us to the Aerodrome at Palaly. We were lucky enough to see the inside of a plane which was ready to leave for Colombo. The officers were kind enough to take us round and show us the office and the air field. Here I met an old pal of mine from Malaya.

After this we went to Keerimalai. All of us had a nice bath in the tank, and then our lunch. From Keerimalai we drove to the Cement Factory. The working of all the machines was explained to us. At 3 o'clock we reached Jaffna in time to see the film "Strange Brothers." After the show we got into our vans and returned home.

I was very glad indeed to have been able to join in this tour, which gave me a chance of seeing and enjoying the places of interest.

T. T. MOORTHY
Form I Upper A.

MY FIRST DAY AT SCHOOL

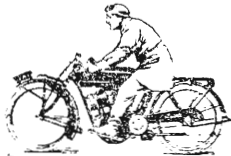
On the 16th of January, 1945 two days after Thalponga. I saw my new College for the first time. I was very happy to join an English School. I was up very early and dressed in my best. I walked to school which was not far from my home. On the way, I was glad to see a few of my classmates who were from the Vernacular school. I was very happy to be in their company.

I was admitted to the fourth standard. There were many students waiting to gain admission, as it was an auspicious day. At 9-15 a. m., a bell rang, and a senior boy whom I later discovered was the Senior Prefect asked the new comers to march into the hall. Then the Principal addressed us. I did not understand what he said. On inquiring from other boys I was glad to hear that he was pleased to admit us and advised us to study hard. We then marched back to our classes.

We had four teachers to teach us various subjects. As I was new to the school, I was unable to join the others in their jokes and pranks. At about twelve noon a bell rang and I went home for lunch. That day being a half holiday, I satisfied my curiosity by seeing the play ground, hostel and the science laboratory. Indeed this was a pleasant day and I can never forget my first day at school.

K. SUPPIAH

Form I. Upper A

பொதுவுடமை

கடந்த மூன்று நூற்றாண்டுகளாக நடைபெற்றுவரும் சில சம்பவங்கள் மனிதனுடைய சரித்திரத்திலேயே முக்கியத்துவம் பெற்றவை. இதற்கு முன்னர் உலகத்திலேயுள்ள முக்கியமான தேசங்களை அதிகாரவெறிபிடித்த சில அரசர்கள் ஆண்டுவந்தனர். அவ்வரசர்கள் தாங்கள் கடவுளின் பிரதிநிதிகளெனக் கூறிக்கொண்டு ஏகாதிபத்திய ஆட்சி புரிந்து வந்தனர். ஆனால், காலப்போக்கில் இவ்வடிமை வாழ்வுக்கெதிராக மக்கள் கிளர்ச்சி செய்து தமது உரிமைகளைப் பெறுவதற்காகச் சண்டையும் செய்தனர். இக்கிளர்ச்சிகளின் பயனாகத்தான் இப்பொழுது பெரும்பான்மையான உலகமக்களால் போற்றப்பட்டுவரும் ஜனநாயகக் கொள்கை உதயஞ்செய்தது. இந்த ஜனநாயகம் பிரான்சு, அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து முதலிய தேசங்களில்பாவி அங்கே நிலைபெற்றும் விட்டது. ஜனநாயகம் பரவிவரும் காலத்திலேயே மார்க்ஸ் என்னும் ஜெர்மனியன் பொதுவுடமையின் பிரதான அம்சங்களைக்கொண்ட ஒரு நூலை வெளியிட்டான். மார்க்ஸினுடைய இப்பொதுவுடமைக் கொள்கைகள் இருபதாம் நூற்றாண்டில் உலகின் பல மூலை முடுக்குகளிலும் பரவத்தொடங்கின. முதன்முதலாக அவை ரஷ்யாவிலே வெளின் என்பவனால் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டன. அது ரஷ்யாவில் ஜார் (Czars) மன்னர்கள் தமது அதிகாரவர்க்கத்தின் அகம்பாவத்தினால் மக்களை அடக்கியாண்டு வந்தகாலம், ரஷ்ய மக்கள் தமது அடிமைத் தனையைப்போக்கப் பாடுபட்டு வந்தனர். இத்தகைய நிலைமை வெளினுக்குத் தன்னுடைய பொதுவுடமைக் கொள்கைகளைப் பரப்புவதற்கு ஒரு அரிய சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்தது. பொதுவுடமை பரவியதன்பயனாக ரஷ்ய மக்கள் ஜாரிஸத்தை எதிர்த்தெழுந்தனர். அதன் பயனாக ரஷ்யாவில் பொதுவுடமை கல்மேல் எழுத்துப்போல் என்றும் நிலைக்கக்கூடியதாக நிறுவப்பட்டது.

பொதுவுடமையென்றால் என்ன? சுருங்கச்சொல்லின் அது முதலாளி வர்க்கத்தையே பூண்டோடு அழிக்கும் ஓர் கொள்கை. அந்தக் காலங்களிலே மன்னர்களின் அதிகாரவெறியால் தேசங்களிலே செல்வம் குன்றி வறுமையெனும்பேய் தலைவிரித்தாடிற்று. பெரும்பான்மையினராகிய மக்கள் வறியவர்களாகத் தமது ஜீவியத்துக்கே கஷ்டப்படுமீப்பொழுது ஒரு சிலர் செல்வத்தர்களாய் பல ஜசுவரியங்களுடன் பல இன்பங்களையும் அனுபவித்த வந்தனர், பொதுவுடமை வாதிகளின் முதல்நோக்கம் இப்பாரபட்சமான நிலையை அழித்துவிட்டு எல்லா மக்களுக்கும் பொதுவான ஒரு நிலையை நிறுவுவதேயாம். இதற்கு வழி முதலாளிவர்க்கத்தை இல்லாமல் செய்துவிட்டு அவர்களுடைய செல்வங்களை அரசாங்கம் கைப்பற்றி நாட்டிலேயுள்ள எல்லா மக்களின் நன்மைக்கும் உபயோகிப்பதேயாம்.

பொதுவுடமையை நிலைநாட்டுவதற்காக இப்பொதுவுடமைவாதிகள் எப்படியான கர்ணகரோமான வழியென்றாலும் கடைப்பிடிக்கப்பின்வாங்குவதில்லை. பொதுவுடமையின் பரவுதலுக்கெதிராக நிற்கும் எந்த மனிதனையென்றாலும் படுகொலை செய்யத்தொடங்கினர். முதலாளிவர்க்கத்தைச் சேராத சிப்பராதிக்கள் பலரும் பொதுவுடமைவாதிகளாயில்லாத பட்சத்தில் இரக்கமின்றிக் கொல்லப்பட்டனர். இப்படிப்பட்ட இரக்கமற்ற கடினமான வழிகளை உபயோகித்ததன் பலனாகப் பொதுவுடமை வாதிகளுக்கு முதலாளிவர்க்கத்துடன் கூட மற்றைய வர்க்கங்களும் வைரிகளாகத் தோன்றினர்.

இப்போதைய உலகம் பொதுவுடமைக்கும் ஜனநாயகத்துக்கும் மிடையில் இரு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதலாளிவர்க்கம் அதிகாரவெறியுடையதாயிருந்த போதிலும் ஜனநாயகக் கொள்கையை ஆதரித்து வந்தது. இந்த ஜனநாயகப் பகுதி அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து முதலிய நாடுகளின் தலைமையின்கீழ், ரஷ்யா சீனா முதலிய தேசங்களின் உதவியுடன் பரவிவரும் பொதுவுடமையைத் தடுக்க எத்தனிக்கிறது. சென்ற உலக யுத்தம் முடிந்தபின்னர் ரஷ்யா தன்னுடைய பொதுவுடமைக்கொள்கையை மேற்கு ஐரோப்பாவில் பரப்ப எத்தனித்தது. இதனை எதிர்த்த அமெரிக்கா சிற்போக்கான நாடுகளுக்கு மார்ஷல் உதவி (Marshal Aid) கொடுத்து ஐரோப்பாவில் பொதுவுடமை மேலும் பரவாவண்ணம் தடுத்தது. மேலீத்தேசங்களில் தன்னுடைய பாதை தடைப்பட்டவுடன் இப்பொதுவுடமைக்கொள்கை கிழக்குத் திசையை நோக்கிப் பரவியது. இப்படியாகச்சிறிது சிறிதாகப் பரவியதன் பயனாக இப்பொதுவுடமைக்கட்சி அதிகமாக எல்லா நாடுகளிலும் பரவியிருக்கிறது. இப்பொதுவுடமையின் வளர்ச்சி முதலாளிவர்க்கத்தினராகிய ஜனநாயகவாதிகளைப் பலமாகத் தாக்கும். ஆகவே இவ்விருக்கட்சியினாக்கு மிடையில் இருக்கும் பகை சிரத்தரமானது. மேலும் இப்பகை மனிதன் தன்னுடைய உயிரிலும் மேலானதாகக்கருதிப் பாதுகாத்துவரும் உலகச் சமாதானத்துக்கே சாவடி அடிக்கப் பார்க்கிறது.

மார்க்ஸினால் போதிக்கப்பட்ட பொதுவுடமைக்கும் ரஷ்யா சீனா முதலிய தேசங்களால் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வரும் பொதுவுடமைக்கும் இருக்கும் வித்தியாசத்தை இவ்விரண்டு கொள்கைகளையும் ஆராய்ந்து பார்த்தவர் அறிவர். பொதுவுடமை என்றால் ஒரு நாட்டின் பொருட்களை அந்நாட்டு மக்களின் தேவையின்படி எல்லோருக்கும் பொதுவாகப் பங்கிட்டுக் கொடுப்பதேயாம். இப்போது இருக்கும் பொதுவுடமையைப் பின்பற்றிவரும் நாடுகளில் மக்களுக்கு அரசியல் சுதந்திரம் இல்லை. ஜனநாயகக்காரர்களை முதலாளிவர்க்கம் அதிகாரப்பிரியர் என்று கூறிக்கண்டிக்கும் பொதுவுடமைக்காரர்களை தங்களுடைய ஆட்சி நிலைபெற்றிருக்கும் நாடுகளில் மக்களை ஆடக்கி ஒடுக்கி

அதிகாரம் செய்கின்றனர். மேலும் பொதுவுடமை நாடாசிரியர் ரஷ்யா மற்றையப் பொதுவுடமை நாடுகளைத் தண்ணுடைய ஆதிக்கத்தின்கீழ் கொண்டு வர்ப்பார்ப்பதால், அத்தேச மக்களின் சுதந்திரத்தையும் கொள்ளையடிக்கப் பார்க்கிறது. இப்படியாக அதிகாரவெறிகொண்ட அரசாங்கங்களைக்கொண்ட பொதுவுடமைத் தேசங்களில் அவற்றிற்கு நேர்மாறான அபிப்பிராயங்களைக்கொண்ட பகுதியினரிருந்தும் அரசாங்கத்தாரின் தண்டனைகளுக்குப் பயந்து, ஒன்றும் செய்யாமல் இருக்கின்றனர். இப்படியாகச் சுதந்திரம் இல்லாத பொதுவுடமையிருந்து ஒரு பயனுமில்லை.

மேலும், நாம் இப்போது காண்பது உண்மையான பொதுவுடமையல்ல. சில பொதுவுடமைவாதிகள் கூட்டங்களிலும் பிரசங்கமேடைகளிலும் மணிக்கணக்காக முதலாளிவர்க்கத்தைக் கண்டித்துப் பேசுகிறார்கள். தங்களுடைய அந்தாங்க வாழ்க்கையில் இவர்கள் முதலாளிவர்க்கத்தைப்போலவே செல்வர்களாய் காலங்கழிக்கின்றனர். முதலாளிவர்க்கத்துக்கும் தொழிலாளிகளுக்குமிடையில் பகையை மூட்டிவிட்டு நின்ற வேடிக்கை பார்க்கின்றனரே ஒழிய வறுமையால் கஷ்டப்படுகின்ற மக்களின் கஷ்டத்தைத் தீர்ப்பதற்கு முன்வருவதில்லை.

இப்போது ரஷ்யா சீனா முதலிய தேசங்களில் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வரும் பொதுவுடமை மனிதனுடைய நன்மைக்காக உபயோகிக்க முடியாத ஒரு கொள்கை. மார்க்ஸினால் போதிக்கப்பட்ட பொதுவுடமை உண்மையிலேயே ஒரு தனிச்சிறப்புப்பெற்றது. ஆனால் அதைக் கடைப்பிடிப்பதிலே உள்ள கஷ்டங்களோ பல. ரஷ்யா முதலிய நாடுகள் தம்முடைய பொதுவுடமைக் கொள்கையில் சிறு மாற்றங்கள் செய்ததனால், பொதுவுடமை அதனுடைய சிறப்புடன் விளங்கவில்லை. ஆதலால் இப்போது கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வரும் பொதுவுடமை மக்களின் நன்மைக்கு ஏற்றதல்ல. இப்படியான கஷ்டங்கள் ஜனநாயகத்தில் இல்லை. ஜனநாயகத்தில் முதலாளி, தொழிலாளி என்ற பேதம் இருந்தாலும், ஒரு மனிதன் தான் எந்தக் கீழ் நிலையில் இருந்தாலும் தண்ணுடைய முயற்சியினால் முன்னுக்கு வரமுடியும். பொதுவுடமையின் கீழ் இருக்கும் மனிதனைப்போன்று அடிமையாயிராமல் ஜனநாயகத்தின் கீழ் மனிதன் சுதந்திரமுடையவன். ஜனநாயகத்தின்கீழ் மனிதன் சுதந்திரமாக வாழ்க்கை நடத்தி முன்னிலைக்கு வரமுடியும். ஜனநாயகமே பொதுவுடமையிலும் பார்க்கச் சிறந்தது என்பது இவையெல்லாவற்றிலிருந்தும் விளங்கும்.

வாழ்க் சுதந்திரம் !! வாழ்க் ஜனநாயகம் !!!

இந்திர உலகமா சுந்தரக் கனவா?

அன்று வெளிவந்த தினப் பத்திரிகையின் ஒரு செய்தி என் கவனத்தைக் கவர்த்தது. அச்செய்தி யாதென்றால், “இலக்கியத்திற்குத் தொண்டு புரிந்து வந்த பேர்னாட்டேஷோ, தனது தொண்ணூற்று நான்காவது வயதில் பாம்பதம் அடைந்தார்” என்பதே. அவர் தக்க வயதில் மறைந்தார் என்றாலும், என் உள்ளத்தில் அச்செய்தி ஒருவித அதிர்ச்சியை உண்டுபண்ணிவிட்டது.

ஒருவித சக்தி ஆகாயத்தை நோக்கி என்னைத் தூக்கிச் செல்வதை உணர்ந்தேன். என்முன் ஒரு உலகமும் தோன்றியது. நான் அவ்வுலகை அடைந்தபோது என்னை பூலோகத்திலிருந்து தூக்கிச் சென்ற சக்தி நீங்கியது. எனது மனித உடலும் சிறிது சிறிதாய் தேய்ந்து இறுதியில் நான் ஒரு ஈயாக மாறினேன். நான் எனது ஈ வடிவத்துடன் அவ்வுலகை அறிய முயன்றேன். அப்போது ஒரு கம்பத்தினின்று ஒரு பலகை தொங்கக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டேன். அப்பலகையில் பொறிக்கப்பட்டிருப்பது என்னை ஆச்சரியத்துக்குள்ளாக்கியது. அது யாதெனில், “இந்திரன் கோட்டை முப்பது மைல்” என்பதே. உடனே நான் இருக்கும் உலகம் இந்திர உலகம் என்று அறிந்து சந்தோஷப்பட்டேன். இந்திரன் சபையைப் பார்ப்பதற்கு ஆர்வம் கொண்டவனாய் நான் அத்திக்கு நோக்கிப் பறந்தேன். ஒரு சில மைல் தூரம் பறந்திருப்பேன், அப்போது ஒரு விளம்பரம் என்கண்ணில் பட்டது. அதை அணுகி வாசித்தேன். அது பின்வருமாறு: “பூலோகத்தில், தனது தொண்ணூற்று நான்கு வயதைக் கழித்து பல நாடகங்கள் எழுதி வெளியிட்டு, பூலோக மக்களின் மனதை கொள்ளைகொண்ட ‘யோர்ஜ் பேர்னாட்டேஷோ’ இன்று இவ்வுலகை விஜயம் செய்கின்றார். அவர் அரச சபையில் (இந்திர சபையில்) அரிய சொற்பொழிவாற்றுவார். யாவரும் அன்புடன் அழைக்கப்படுகின்றனர்.” இவ்விளம்பரத்தை வாசித்துவிட்டு அவ்வுடன் இந்திரன் சபைக்குப் பறந்தேன்.

சிறிது தூரம் பறந்து சென்றேன். எனது சிறகுகள் வலியிழந்து விட்டன. பசியும் பிடித்துக்கொண்டது. என்னால் மேற்செல்லவோ முடியவில்லை. அப்போது நான் வந்த திசையிலிருந்து ஒருவித இரைச்சல் சப்தம் கேட்டது. அத்திக்கு நோக்கிப் பார்த்தேன். ஒரு பொற்றேரையும் அதைச் சுற்றிய ஒரு மாபெரும் சனக்கூட்டத்தையும் கண்டேன். தேரில் இருப்பவர் யாரென்று அறிவதற்காக உற்றுப்பார்த்த போது ஒரு வயோதிகர் அத்தேரில் இருப்பதைக் கண்டேன். அவரின் வயோதிகத்தை சுருங்கின விழியினரும் நரைத்த தாடியும் எடுத்துக் காட்டின.

அப்பெரியாரின் முகத்தை உற்றுக் கவனித்தபோது, எங்கோ அவரைப் பார்த்ததாக நினைவு வந்தது. ஜோர்ஜ் பேர்னாட்டேஷாவே

தான் என்று முடிவு கட்டிக்கொண்டேன். அவர் இந்திரன் சபைக்குத் தான் போகின்றார் என்று நான் ஊகித்து, கும்பிடப்போன தெய்வம் குறுக்கே வந்ததென எண்ணி, பறந்து சென்று அவர் தேரின் ஒரு மூலையில் உட்கார்த்து கொண்டேன். நான் பறந்துசென்று அத்தேரில் இருப்பதை ஷோவேனும் அல்லது சூழ்தள்ள தேவரேனும் பார்த்திலர். தேரும் இந்திரன் கோட்டையில் போய் நின்றது. இந்திரன் முதலாகவுள்ள தேவர்கள் தேரைச் சூழ்த்து கொள்ளுகின்றனர்.

இந்திரன் : (ஷோவைப் பார்த்து) 'வரவேண்டும்! வரவேண்டும்!.

நாம் யாவரும் தமது வரவையே ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கின்றோம்.

ஷோ : தேவேந்திரா உண்ணையும் உனது மக்களையும் பார்க்க எனக்கு ஆவல்தான். அத்தருணம் இன்றே வந்தது.

தேவர் : வாழ்க! வாழ்க! நீழி வாழ்க!. ஒரே காடிகோஷம் இந்திரன் முதலானோர் “ஷோ”வை அழைத்துச் செல்கின்றனர். நானும் அவர்கள் பிள்ளை பறந்து செல்கின்றேன் யாவரும் ஒரு மண்டபத்தினை அடைகின்றார்கள். அம் மண்டபத்தில் அண்ணல் மகாத்மகார்தி, கனி அரசர் பாரதி, ஐனாதிபதி ரூஸ்வல்ட், நாதமுனி, நாடகாசிரியர், ஷேக்ஸ்பியர் முதலியோர் வீற்றிருக்கின்றனர். நானும் “ஷோ”விடும்படி கதிரையிலிருந்து பொறும்பில் இருந்து அவர்கள் சம்பாஷணையை கேட்கின்றேன்.

அண்ணல் காந்தி : என்ன பூலோகம் இப்போது எந்நிலையில் இருக்கின்றது.

ஷோ : அதை என் கேட்கின்றீர்கள். சில ஆண்டுகட்குள், உலகம் ஒரே அக்கினிக்கோள மாகிவிடும். இப்போது எங்குபார்த்தாலும் குழப்பம். நீங்கள் எப்போது பூலோகத்திலிருந்து புறப்பட்டீர்களோ அன்று தொட்டு ஒரே கலவரமாகவே இருக்கின்றது.

காந்தி : [புருவத்தை நெரித்துக்கொண்டு] என்ன! இப்போதும், இந்தியாவில் சாதி வேற்றுமை பாராட்டுகின்றனரா? நான் இந்திய மக்கள் உணர்ந்து ஒற்றுமையாக வாழ்வார்கள் என்றல்லவா பிரிந்து வந்தேன்.

ஷோ : [வெண்மையான தாடியை உருவிக்கொண்டு] எல்லாம் நாம் எண்ணுகின்றபடி நடக்குமா? இப்போது எம்மால் ஒன் அஞ் செய்யவியலாது. விரைவில் மூன்றாவது உலக யுத்தம் வந்தே தீரும். ரூஷ்யா தனது கொம்யூனிஸ்ட் விஷ விபத்துக்களை ஆசியா முழுவதும் பரப்பப்பார்க்கின்றது. அதனால் ஆசிய நாடுகள் எல்லாம் இப்போது கொந்தழித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. ஒரு நாடேனும் இப்போது அமைதியாக இருக்கவில்லை. வல்லாசுக்களில் ஒன்றாய் அமெரிக்காவிலும் இப்போது ஒரு சிறு குழப்பம் உண்டாயிற்று.

ஜனநாயக சபைத் தலைவர் : [முடிவாகியும் கருத்துவிட்டு, முடிவு செய்து] என்ன அமெரிக்காவில் என்ன நடந்தது ?

ஷோ : பதறலும், சொல்லுகின்றேன் கேளும். நான் பூலோகத்தை விட்டு வருவதற்குக் கேட்டசெய்தி யாதெனில் ஜனநாயக சபைத் தலைவர் இருந்த "பிளேயர்" வீட்டில் இருவர் புகுந்து உங்கள் சபைத் தலைவர் ட்ரூமனை கொலை செய்வதற்கு எத்தனித்தார்கள்.

ஜனநாயக சபைத் தலைவர் : பின்னர், நடந்ததென்ன ?

ஷோ : பின்னர் ட்ரூமனின் மெய்க்காப்பாளர் அவ்வருவரையும் சபைத் தலைவர் வீழ்த்தி விட்டனர்.

ஜனநாயக சபைத் தலைவர் : அப்பாடா! நான் என்னவோ என்று எண்ணிவிட்டேனே.

நாரதர் : [இவர்களுடைய சம்பாஷணையை மாற்றும் எண்ணத்தோடு] இப்போது பூலோக மக்கள் கல்வித்தரையில் எப்படி இருக்கிறார்கள்.

ஷோ : இப்போது பூலோகத்தில் கல்விக்குக் குறைவில்லை. பல அரிய பெரிய ஆசிரியர்கள் உதித்துள்ளனர். அவர்கள் மக்களுக்கு உதவி புரிகின்றனர். இப்போது விஞ்ஞானத்திலும் உலக மக்கள் மேம்பட்டிருக்கின்றனர். அணுக்குண்டிலும் சந்திவாபிந்த உலக வாழ்வு அணுக்குண்டைத் தயாரிக்க அமெரிக்கர் முன்வந்திருக்கின்றனர்.

காந்தி : பார்த்தீரா, மீண்டும் கிம்ஸையே தலை தூக்கி வீழ்கிறது. சமுதாயத்திற்குப் பதேசம் காதினே ஒதினாலும் அபயக் குரல் அபயக் குரலேதான் என்னும் முதுமொழிக் கிணங்க மக்கள் எனது மொழிகளை கணம் செய்வதாகத் தெரியவில்லை.

நாரதர் : [யோசனையில் இருக்கும் ஷேக்ஸ்பியரைப் பார்த்து] என்ன ஆழ்ந்த சிந்தனையில் இருக்கின்றீர். யாரிடமும் கோபமா?

ஷேக்ஸ்பியர் : அப்படி ஒருவருடனும் நான் கோபிக்கவில்லையே.

நாரதர் : இல்லை. எப்படியிருந்தாலும் ஷோவின்மேல் தங்களுக்கு கோபம் இருக்கத்தானே செய்யும்.

ஷேக்ஸ்பியர் : ஏன்? எனக்கொன்றும் புரியவில்லையே தங்களுடைய பேச்சு?

காந்தி : [இடைமறித்து] நான் சொல்லுவதைக் கேளுங்கள். ஷேக்ஸ்பியர் பல நாடகம் எழுதினது உண்மை. அவர் தனது புகழுக்காக அவைகளை எழுதவில்லை. அவர், உலக மக்களை மகிழ்விக்க எண்ணி எழுதினார். அதே போலவே ஷோவும் தன்னால் இயன்றளவு, எழுதி, மக்களைச் சந்தோஷிக்கச் செய்கின்றார். அதனால் இவ்விருவரும் சந்தோஷப்படுவார்கள். நீயோ உமது வழக்கத்தின்படி கோள் சொல்லித் திரிகின்றீர். பூலோக மக்கள் எம்மில் பார்க்க, உம்மை நன்கு அறிந்திருக்கின்றார்கள். ஏன் சும்மா இருங்கோ முனிவரே.

ஷோ : சரி, சரி. வீண் விவாதம் வேண்டாம். என்ன பாரதியார் அதிகம் யோசிக்கின்றீர்.

பாதி : ஒன்றுமில்லை. உங்களது சச்சரவைக் கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

ஷோ : உங்களது பாட்டுக்களை பாரதக் குழந்தைகள் மிகவும் ரசிக்கின்றனர். இப்போது பாரதம் சுதந்திரம் அடைந்தது உம்மால் தான். நீர் பாடின பாடல் ஒவ்வொன்றும், பாரத மக்களின் மனத்தினைக் கொள்ளுகொண்டன. நீங்கள் ஒரு தெய்வீகப் பிறவி என்று பாரத மக்கள், இப்போதும் கூறுகின்றனர். நீர் பாடின பாட்டின்படியே மக்கள் நடந்து வருகின்றனர்.

பாதி : இப்புக்ஷம் எல்லாம் எனக்குரியனவல்ல. எல்லாம் பாரத மாதாவுக்கே உரியது.

இந்திரன் : சவாமி மண்ணிக்கவேண்டும். உங்களுடைய சொற்பொழிவைக் கேட்பதற்குத் தேவர் ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கின்றனர். அத்துடன் உங்களுக்கு நாட்டியத்தில் மிகப் பிரியம் என்று அறிந்து நாட்டியத்திற்கும் ஒழுங்கு செய்திருக்கின்றேன்.

ஷோ : மிகுந்த சந்தோஷம். தாமதமின்றி இப்பவே புறப்படுவோம். [யாவரும் எழுந்து போகின்றனர். நானும் அவர்கள் பின் பறந்து சென்று அவர்கள் மத்தியில் உட்கார்ந்து கவனிக்கிறேன்.]

இந்திரன் : இப்போது ஷோ தனது பூலோக வாழ்க்கையை உங்களுக்கு எடுத்துக் கூறுவார்.

ஷோ : [தனது வாழ்க்கையை சுருக்கத்துடன் கூறி முடிக்கின்றார்.] [சபை கலைகின்றது. நாரதர் ஷோவைச் சந்திக்கிறார்.]

நாரதர் : இன்று நன்றாய்ப் பேசினீர். இப்போது நான் உங்களுக்கு ஒன்று கூற விரும்புகின்றேன்.

ஷோ : அதுவென்ன? தயங்காமல் கூறலாம்.

நாரதர் : கூறுகின்றேன் கேளுங்கள். தங்களை விட்டுப் பிரிந்து வந்த தங்கள் பத்தினியார் இப்போது நெட்டை ஆற்றங்கரையிலுள்ள

கற்பக மாத்தின் கீழிருந்து தங்கள் வரவுக்காகத் தவம் செய்கின்றார். இன்றுடன் தவம் முடிவடைகின்றது. ஆதலால் நீங்கள் அங்கு செல்லுதல் வேண்டும்.

ஷோ : நானும் உம்மைக் கேட்கவே எத்தனித்தேன். நல்லவேளை நாமிருவரும் போவோம். [இருவரும் தேரில் அமர்கின்றனர். நானும் பறந்து சென்று தேரின் மூலையில் இடம் பெற்றேன். தேர் நெட்டை ஆற்றங்கரையை நோக்கிப் புறப்பட்டது.]

நாதர் : அதோ தெரிகின்றதே ஒரு மாம். அம் மாதத்தயில்தான் தம் பத்தினி தவம் செய்கின்றாள்.

[இருவரும் அம் மரத்தண்டை செல்கின்றனர். அப்போதுதான் ஷோவின் பத்தினியின் தவமும் முடிவடைந்தது. ஷோவின் பத்தினி, “ஷோ”வைக் கண்டு ஆச்சரியப்படுகின்றாள். அதே சமயம் சிவபெருமான் உமாதேவிபாருடன் இடபவாகனத்தில் தோன்றி அவர்கட்கு மோட்சத்திற்கு செல்லும்படி வரம்கொடுத்து மறைகின்றார். புஷ்பக விமானத்தில் ஷோவும் பத்தினியும் மோட்சத்திற்குச் செல்லுகின்றனர்.]

இப்படியாக இருவரும் மோட்சம் போவதைக்கண்டு பாவச மடைந்துபோய் நிற்கும்போது சிலந்திப்பூச்சியொன்று என்னை இயங்கப் பற்றி நூலால் கட்டிக் கொல்ல எத்தனித்தது. நான் நூலை அறுக்க தெறித்துவிட்டு தொப்பென்று பூலோகத்தில் வந்து குதித்தேன்.

எழுந்து பார்க்கையில் நான் கதிரையினின்று தூக்கி எறியப்பட்டிருப்பதை உணர்ந்தேன். அப்போதுதான் நடந்ததெல்லாம் கனவென அறிந்தேன்.

S. ALAGESON,
S. S. C. A

வெற்றிலையை மறப்பேனோ ?

என் சீவியமே வெற்றிலையாக மாறிவிட்டது. எப்பொழுதும் வெற்றிலைதான். நா தடித்திருக்கும், உதிகள் சிவந்திருக்கும், பற்களில் காவி படர்ந்திருக்கும், நிற்குமிடமெல்லாம் துப்பல் மயமாக இருக்கும். எவர் வீட்டிற்குப் போனாலும் வெற்றிலையையே முதற் தருவார்கள். அதுவே தமிழர்களின் பழக்கமாயிற்றே! இவர்கள் தரப்பித்தினாலும் நானே அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வேன் மரியாதையைக் கவனியாது. கடைக்குப் போனால்கூட வெற்றிலை, பாடசாலையிற்கூட இந்தப்பழக்கமிருக்கும்—தொட்டிவிற்பழக்கம் சுகிராமுட்டுமென்பதைப்போல. பாடசாலைவிட்டு வீட்டிற்கு வந்தால் என்மாமியோடு சண்டைதான். லீவு நாட்களில் மாமி மிகவும் கஷ்டப்படுவாள். அதிகாலையிற்கூட

விட்டு வைப்பேனா? மாமியை ஐந்து மணிக்கே எழுப்பி வெற்றிலை போட்டுக்கொள்வேன். மாமி வெளியில் போகும்பொழுது வெற்றிலைப் பெட்டியைச் சில வேளைகளில் மறைத்துவிடுவாள்—எறும்புக்குச் சீனியிருக்கும்படிச் சொல்லிக்கொடுக்கவேண்டுமா? நானும் எப்படியும் வெற்றிலையிருக்கும்படி கண்டு பிடித்துவிடுவேன். அண்ணர் சில நேரத்தில், “என்ன, அதிகமாய் வெற்றிலை போட்டுக் கொள்கிறாயே” என்பார். அதற்கு, இன்றையோடு விட்டுவிடுவேன் என்று நோத்திற்கேற்ற மறுமொழி பகர்வேன்.

சூழகு எனது மாமி. ஆகவே அதன் மகனாகிய பாக்கு எனக்கு மைத்துனன். இவன் சில வேளைகளில் தனது சூத்தைப் பலலைக் காட்டிச் சிரிப்பான். எனக்குக் கோபம் வந்துவிடும். உடனே அதைத் தூக்கி சிலத்தில் ஒரேயடியாக அடித்துவிடுவேன். தற்செயலாக மாமி அதைக் கண்டுவிட்டால் போதும். அட, பாதுகா! அந்தப் பசுலை அப்படி சிலத்தில் மோதலாமாடா என்று பேசிக்கொண்டு, அதை மெல்லத் தூக்கி, தன் இடுப்பில் சேர்த்துக்கொள்வான்.

வெற்றிலை பாக்கின் தங்கை. ஆகவே எனது மைத்துனி. இவள் பச்சைப்பட்டு உடுத்திருப்பாள். பாக்குடன் விடும் சேட்டையெல்லாம் மைத்துனியுடன் விடமாட்டேன். சிலநேரங்களில் இவளை நான் நொறுங்கும்போது முகம் வாடியிருப்பாள். அப்பொழுது அவளைப் பார்க்க மிகவும் பரிதாபமாகவிருக்கும். இவள் இப்படியிருப்பதைக் கண்டு, சகிக்கமுடியாமல், மாமியிடம் போய், அவள் ஏன் வாடியிருக்கிறாள் என்று சண்டை போடுவேன்.

சுண்ணாம்புப்பிள்ளை மைத்துனியின் மைத்துனன்; எனக்குத் தம்பி. பாலப்போன்ற வெள்ளைப்பட்டு உடுத்தியிருப்பான். மிகவும் அழகுள்ளவன். ஆனாலும் கோபம் வந்தால் கோபாக்கினி சுவாலைவிட்டுடையும். சுட்டுப்போடுவான். இவனுடன் கண்டபடி பழகமாட்டேன்.

சுண்ணாம்புக்கு ஒரு தம்பி உண்டு. நூலைப்போலச் சீலையென்பது போல, தமையனைப்போலத்தான் தம்பியும். தம்பியும் தமையனும் ஒன்றுசேர்ந்தால் அரக்கரைப் போலத்தான் இருப்பார்கள். இப்படி ஒற்றுமையிருந்தாலும் ஒரு விஷயத்தில் மட்டும் வேறுபாடுண்டு. தமையனுக்கு வெள்ளைப்பட்டில் விருப்பம், ஆனால் இவனுக்குக் கறுத்தப்பட்டில்தான் விருப்பம். இவன் அத்தர்கள் போட்டுக்கொள்வான். எப்பொழுதும் கம, கமவென்று வாசனை வீசுவான். சுண்ணாம்புத்தம்பியில் எனக்குச் சற்று வெறுப்பு; ஆனால் புகையிலைத்தம்பியில் எனக்கு மிகவும் விருப்பம். அவனில்லாமல் மற்றவர்களுடன் சல்லாபிக்கமாட்டேன்.

வெற்றிலையில் எனக்கு மோகம் பிறப்பித்தது ஒரு பெண்மணி.தான். என்னிலும் பார்க்க மூன்றுவயது இளமை. ஒரு வருஷத்திற்குமுன் என் வீட்டிற்கு எதிராயுள்ள வீட்டிற்கு வந்தாள். ஒரு கிழமைதான்

தங்கினால். ஒவ்வொருநாளும் என் வீட்டிற்கு வருவாள். இவளின் பெயரைக் கேட்கவே பிறிதொரு இன்பமுண்டாகும். ஆனால், இப்பொழுது என் ஞாபகத்தில் இருப்பது இவளின் பெயரின், இருகடையெழுத்துக்களுமே—மணி குணத்தில் குஞ்சாக விருந்தபடியால், இவளைக் “குஞ்சு” என்றே அழைத்தேன். களங்கமற்ற நெஞ்சு கபடில்லாத மனம். பெண்களின் நடைமைய அன்னத்தின் நடைக்குப் புலவர்கள் ஒப்பிடுவார்கள். அதிலெல்லாம் இவள் சிரமம் எடுத்துக் கொள்ளமாட்டாள். அவளுக்குத் தெரியாமலே அவளின் காலகள் ‘ததிங்கணதோம்’ போட்டுக்கொள்ளும்; அதிலிருந்து மணியோசை புறப்படும். அவளின் இடை வெற்றிலைக் கொடியை ஒத்தது. அவ்வளவு ஒழிக்கிடபடியால் கூந்தலின் பாரம் தாங்கமுடியாது அவள் சற்றுக் கூனியே நடப்பாள். அப்படியிருந்தேன்! அவளுக்கு அதிலே கூட ஒரு தனிமழுதிருந்தது. இவள் வெற்றிலையைப்போல பச்சைச் சட்டை போடுவாள். சுண்ணாம்பையொத்த சின்ன வெள்ளைப் பற்களையுடையாள். புகையிலையைப் போன்ற கறுத்த நீண்ட கூந்தல். பாக்கைப் போன்ற கண்கள். எப்பொழுதும் சிரித்தமுகம். இலேசான கறுத்த மேளி. அதில்கூட என்ன பிரகாசம்.

இவள் தான் என்னை வெற்றிலைப் பித்தனாக்கினாள். பாக்கை இலேசாகச் சீவி, வெற்றிலையில் சுண்ணாம்பைத்தடவி, அதற்குள் சீனிய பாக்கை வைத்துத் தருவாள். அவள் வெற்றிலை தயாரிக்க ஐந்து நிமிஷம் செல்லும். அவ்வளவு நேரமும் அவளையே பார்த்துக்கொண்டிருப்பேன். அவள் வெற்றிலையைத் தருபொழுது நிமிர்ந்து என்னைப் பார்த்துக் கொண்டு நீட்டுவாள். கள்வன் பிடிபடாமல் தப்புவதுபோல் நான் சமூதியாக மறுபக்கம் திரும்பிக்கொள்வேன். உடனே அவள் கள்வனைப் பிடித்தவள்போல தனக்குள்ளேயே சிரிப்பாள். வெற்றிலை சப்புவது கூடாதென்பதையும் மறந்து, வெற்றிலையை வேண்டி வாய்க்குள் வைத்து விடுவேன். பின்பு எங்கள் கதையின் மயக்கத்தினால் வெற்றிலையின் மயக்கம் கூடத்தெரியாமல் போய்விடும்.

ஒரு சிழமைமையும் பறந்தோடிவிட்டது. அவள் மறைந்தே விட்டாள். ஆனால் போகும்பொழுது பின்பு வருவேன் என்ற மணிஒசை இப்போதும் என் காதில் கேட்கிறது. இவளை எப்படி மறப்பது? இவளை என்றும் மனதில் நினைப்பதற்காக வெற்றிலை சப்புக்கிறேன். அவள் வெற்றிலையாகமாறி, என்னுடன் ஒவ்வொரு நேரமும் சல்லாபித்துக்கொண்டிருக்கிறாள். வெற்றிலை கூடாதென்று புத்திபுகட்டுகிறார்கள். அதை விடுவதாயின் ‘குஞ்சு’ வுக்கு முற்றுப் புள்ளி போடுவதாகும். ஆகவே எப்படி வெற்றிலையை மறக்க முடியும்?

கா. அருள்

H. S. C. Prep. (Science)

தமிழில் நாடகக் கலை

“நாடகம்” என்னும் சொல்லுக்கு விளையாட்டு என்பது பொருள். இதனை ஆட்டம் என்றும் உலகம் வழங்குகின்றது. நாடகமாடுதலையே தம் தொழிலாகக்கொண்டு பழந்தமிழரில் ஒரு வகுப்பினர் வாழ்ந்தனர் என்றும், அவர் கூத்தர் என்று பெயர் பெற்றனர் என்றும், சங்க நூல்களிற் காணப்படும் பொருளர், பாணர், விறலியர், கூத்தர் என்போரைப் பற்றிய செய்திகளால் நாம் அறியலாம். மேலும், திருக்குறளில் ‘கூத்தாட்டவைக் குழாத்தற்றே பெருஞ் செல்வம் போக்குமது விளிந்தன்று’ என்றும் திருவாசகத்தில் “நாடகத்தாலுன்னடியார் போல் நடித்து” என்றும் “அம்பலத்தே கூத்தாடி” என்றும் வருவதும், சைவத் தமிழ் மக்கள் தம் இறைவனை “கூத்தப்பிரான்” (நடராஜன்) என்று போற்றுவதும் தமிழர் நாடகக்கலையை எவ்வளவு உயர்வாக மதித்தனர் என்பதை நன்கு விளக்குகின்றன.

நாடகத்தில் நடிப்புச் சவையோடு கதைச் சவையும் அடங்கியிருப்பதால் எல்லார்க்கும் அது மிக்க இன்பத்தைத் தரும். ஆயினும் அந்நாடகத்திலும் நடிப்புத்தான் உயிர்நாடி. உலகத்தில் இந்நடிப்புக் கல்வியே முதலில் தோன்றியதென்று சொல்லலாம். எந்தக் காரியத்தையும் ஒருவரைப்பார்த்து ஒருவர் செய்யும்போது, அங்கே நடிப்புத் தோன்றுகின்றது. மிகவும் பழமையான காலத்திலே மனதில் எழும் கருத்துக்களை மொழியினால் தெரிவிக்க முடியாமல் இருந்தது. முகக்குறிப்புக்கள், கை அசைவுகள் முதலிய சைகைகளினாலேயே ஒருவருக்கொருவர் தம் கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொண்டார்கள் என்று படிக்கின்றோம். நாடகக் கலை மனிதனுக்கு இன்றியமையாத கல்வியாகும். ஒன்றை வாசிப்பதிலும் பார்க்க அதனை நிகழ்ச்சி மூலம் கண்டோமானால் எமது மனதில் அப்படியே பதிந்து விடுமல்லவா? நாடகக் கல்வி மிகவும் துட்பமானது. கருத்துக்களை நடிப்புமூலம் இயக்கிப் புலப்படுத்துவது அதற்கு எவ்வளவோ துண்ணறிவும் மிக்க பழக்கமும் வேண்டும். மனத் தூய்மையும் வேண்டும். ஒவ்வொரு கலையிலும் பல பல பிரிவுகள் இருக்கின்றன. நாடகக் கலை என்னும் பிரிவை எடுத்தால் அதிலும் “யாழ்” முதலாக அறுபத்துநான்கு கலைகள் காட்டப்படுகின்றன. இது சிலப்பதிகாரம் முதலிய நூல்களிற் குறிக்கப்படுகின்றது. இப்படியெல்லாம் தமிழ்நாட்டிற் கலையுணர்ச்சி விரிந்து விளங்கியிருந்தது.

பழைய நாடக நூலெதுவும் எமக்கு கிடையாவிடினும், பண்டைத் தமிழர் நாடகத்தை ஏனை இலக்கியத்தைப் போலவே போற்றிப் பாதுகாத்தனர் என்பதற்கு இயல், இசை, நாடகம் மூன்றையுமுள்ளடக்கி முத்தமிழ் என்ற பெயர் வழக்கே தகுந்த அந்தாட்சியாகும். சங்க மருவிப் நூலான சிலப்பதிகாரத்தை முத்தமிழ்க் காவியம் என்று பாராட்டுவதுண்டு. ஆயினும் அதில் நாடகத் தன்மை இருப்பதைக்

சண்கூடாகக் காணலாம். இந்நூலினால் மாதவி என்னும் நாடகமாதா, அறுபத்துநான்கு கலைகளிலும் வல்லவள் என்றும், அவள் ஐந்தாண்டி ளிருந்தே பழகி வந்திருக்கிறாள் என்றும், தூய மனமுடையவள் என்றும் தெரிகின்றது. இசை நுணுக்கம் என்ற சங்கீத நூல் அழிந்தது போலவே நாடக நூல்களும் அழிந்துவிட்டன என்று கருதுவதற்கிட முண்டு. இடைக்காலத்தே, புத்தர் சமணர் காலத்தே இன்பக் கலைகளை வெறுத்தொதுக்கிய மேற்படி சமயத்தைச் சார்ந்தவர்கள் இசையையும் நாடகத்தையும் அழித்திருத்தல் கூடும். இதனால் நாடக இலக்கியம் அற்றுப்போன போதிலும் நாட்டுக் கூத்துக்கள் அழிந்துவிடவில்லை.

பிற்காலத்திலே தமிழ்ப் பிரபந்த வகையைச் சார்ந்தனவாகிய பள்ளு, குறவஞ்சி என்பனவும், ரொண்டி நாடகம் என்பதும் நாடக வகையைச் சார்ந்தனவே. இதன்பின் சென்ற நூற்றாண்டில் பேராசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளை ஆங்கில நாடக முறையில் “மனோன்மனியம்” என்ற அருமையான நாடக இலக்கியத்தை இயற்றினார். இதையடுத்து வி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியாரின் “ரூபாவதி” “மானவிஷயம்” “கலாவதி” முதலிய நாடகங்களும், ‘நாடகவியல்’ என்ற நாடக இலக்கண நூலும் தோன்றின. பின்னர் சிறந்த நடிகரும் அறிஞருமாகிய சம்பந்த முதலியார் ஆங்கில நாடகங்களைத் தழுவிடும் சுயமாயும் 50 க்கு மேற்பட்ட நாடகங்களை ஆக்கினார். இவற்றில் பல இலக்கியப் பண்பு அமைபாதவையாயினும் நடிப்பதற்கேற்ற வாரமைந்துள்ளன. இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்திருந்து நாடகக் கலை தமிழில் படிப்படியாக முன்னேறிக்கொண்டிருந்தது. புகழ்பெற்ற வடமொழி நாடகங்கள் மொழி பெயர்க்கப்பட்டன. மகா கவி காளிதாசனுடைய சாகுந்தலமும், சூத்திரகனுடைய மிருச்ச கடிகமும், பல பூதி பிணுடைய உத்தர ராம சரிதமும், பாஸனுடைய ஸ்வப்ன வாஸவத்தமும் தமிழாக்கப்பட்டன. இவற்றுள் சாகுந்தலத்திற்கு நான்கு மொழி பெயர்ப்பு உண்டு. (மறைமலையடிகள், இராகவையங்கார், சுத்தானந்த பாரதியார், வித்வான் ஆதித்தர்). வங்காள நாடகாசிரியாகிய துவி ஜேந்திரலால் ராய் என்பவருடைய சீதா, நூர் ஜஹான் என்பனவும் தமிழாக்கப்பட்டன. மேலும் நாடகாசிரியர்களில் ஷேக்ஸ்பியருடைய ‘வேனிஸ் வர்த்தகன்’ ‘ரோமியோவும் ஜூலியட்டும்’ ‘கன்னியின் காத்தலி’ ‘பூலிய சீசர்’ என்பனவும், இப்ஸன் என்பவருடைய பொம்மை மனைவியும், டோல்ஸ்டோயின் சிறு நாடகங்களும் தமிழில் கிடக்கின்றன. இப்பொழுது இருந்து எழுதி வருபவரும், எழுதிவந்ததைத் தாமே மேடையீது நடித்துக் காண்பிப்பவரும் அறிஞர் அண்ணாத்துரையாகும். இவர் எழுதி நடித்தவற்றில் ‘வேலைக்காரி’ ‘ஓர் இரவு’ ‘விஞ்ஞானம்’ முதலிய சினிமாப்படத்திலும் இடம் பெற்றிருக்கின்றன.

தமிழில் சொந்தமாகவும் சில இயற்றப்பட்டிருக்கின்றன. ‘ஊர்வசி’ ‘புகழேந்தி’ ‘உயிரிளங்குமாரன்’ ‘இரவி வர்மன்’ ‘ஒளவையார்’ என்பன இவற்றில் முக்கியமானவை. இவற்றையெல்லாம் விட, இக்காலப் பத்திரிகைகளில் அதிகமாகச் சிறு கதைகள் வெளிவருவது போலவே ஓர் அங்க நாடகம் என்ற சின்னஞ் சிறு நாடகங்களும் அநேகம் வெளிவரத்திருக்கின்றன. அவற்றுள் சில நூல் வடிவிலும் வெளிவரத்திருக்கின்றன. இவ்வாறு நாடக நூல்கள் வளர்ந்துவரும் வேகத்தினும் பார்க்க, மேடை நாடகம் சிறிது அதிகமாகவே வளருகின்றது.

நடிப்புக் கலையே உண்மையான நாடகக் கலை. பல நாடகக் கம்பெனிகள் இதில் பல காலம் ஈடுபட்டு உழைத்தன. ஆயினும் மேற்கே இருந்து வந்த—விஞ்ஞானப் பெறுபேறான “சினிமா” என்னும் திரைப்பட நடிப்புடன் நாடக நடிப்பு போட்டியிட்டு வெல்ல முடியாத ஒதுங்குவது தமிழனுடைய தவக் குறைவேயாகும். சினிமாவுக்கில்லாத சில சிறப்புக்கள் நாடகத்திற்கிருந்தும் புதுமையை விரும்பும் நம் மக்களின் மனப் போக்கால் நாடகம் நலிவுறுகின்றது. இரத்தியாவிலே பல வருட காலம் வெற்றிகரமாக தொண்டாற்றிய டி. கே. எஸ். சகோதரர் தமது நாடகக் கம்பெனியை சென்ற ஆண்டில் கலைத்துவிட்டமை சிந்தித்தற்சூரியது. “ரேடியோ” என்னும் வானொலியும் நாடக வளர்ச்சிக்குத் தொண்டாற்றுகின்றபோதினும் பொது மக்களுக்கு அது அதிகம் பயனளிக்குமோ என்பது சந்தேகத்தான்.

இவற்றையெல்லாம் கருதும்போது தமிழ் நாடகம் என்பது விரிவாகவும், நுட்பமாகவும் ஆராயப்பட்டு வந்ததென்பதும் பிறவும் நன்கு விளங்குகின்றன. இவ்வரிய கலையை உயர்வான முறையில் இயக்கிக் கொண்டு நாடு நலம் பெறுவது இன்றியமையாதது.

S. T. THURAIRAJAH

S. S. C. B

சந்திரனும்—அபிப்பிராயபேதமும்

கதிரவன் மறைகிறான். சந்திரன் தனது நட்சத்திரச் சேடிகள் குழாங்குழை ஆகாயத்தை ஆக்ரமிக்கிறான். மதியின் களங்கமற்ற வெண்ணலவு பூவுலகை தேவுலகாக்குகிறது. கதிரவன் பொசுக்கிய வனவிருட்சங்கள் மதியின் நிலவினால் புத்தயிர்பெற்று மந்தகாச தோற்றமளிக்கிறது. என்னே! இயற்கையின் விக்தை. மதியின் ஒளியின் மனோகரம்தான் எத்தகையது! இப்படியான மாயா ஜால மகோ உன்னதம் கொண்ட சந்திரனின் ஆகாயப் பவனியைப்பற்றிப் பலர் பற்பலவாறாக அபிப்பிராயம் கொள்கிறார்கள். சிலரின் அபிப்பிராயத்தைப்பற்றி ஆராய்வோம். உலகத்தைத் துறந்து ஆச்சிரமத்தில் நிற்சிந்தையாய்

கடவுளின் நாமத்தை உச்சரித்துக்கொண்டிருக்கும் தபோதி கூறுகிறார்: நாட்டைவிட்டு ஜனசஞ்சாரமற்ற காட்டிற்குத் தவம் செய்யலாமென்றுவந்தேன். என் தூதீஷ்டம் என்னைவிட்டகலவில்லை. தவத்தைக் குலைக்க இந்தச் சந்திரன் ஒன்றே போதும். மண்மதனின் கருவியாக இம்மதி, நிலவென்னும் பாணங்களை வர்ஷித்து, என்போன்ற தபோதிகளை வருத்துகின்றான். இச் சந்திரன் என்று ஒன்றுமட்டும் இப்புவிவில் இல்லாதிருந்தால்.....!

நீர்மல நீரிலே தென்றலுடன் போராடிக்கொண்டும், புஷ்பித்துக் கொண்டும், நறுமணத்தை வீசிக்கொண்டும்ருக்கும் அல்லிப் பூ சொல்லுகிறது:— சந்திரன்—என் ஆசை மோகனின் வருகை எனக்கு எவ்வளவு இன்பமாக இருக்கிறது தெரியுமா? என் வாடிய வதனத்தை மலர்விக்கும் சந்திரன் இவ்வுலகில இல்லாவிட்டால் என் இனமே அழிந்துவிடும்.

அர்த்தராத்திரியில் திருட்டுத்தொழில் நடத்தவரும் ஒரு திருடன் கூறுகிறான்:— சந்திரன் உதிக்கத் தொடங்கிவிட்டது: அட இழவு! பதினைந்து நாட்களுக்குப் பட்டினிதான். இந்த அம்புலி இல்லாவிட்டால் தினம் என் தொழிலை நடத்தலாமே.

காதலர்:— ஆ! என்ன அருமையான நிலவு. இந் நிலவைக் கடவுள் நமக்கென்றே படைத்திருக்கிறார். இந்நிலவில்லாதிருந்தால் எப்படி எங்கள் உல்லாசப் படகில் போகலாம்?

விதவை:— இந்தப் பாழ் நிலவு வந்து எனது மனத்துயரைக் கிளறுகிறதே. என் கணவன் உயிருடன் இருக்கும்பொழுது நடந்த சம்பவங்களை நினைவுறுத்தி என்னைவருத்துகிறதே!

அம்பிப்பயல்:— நிலவு வந்தால் எனக்கு ஷோக்குத்தான். என் சகாக்களுடன் கண்ணம்பூச்சி விளையாடவும் ஆற்றுமணலிலே உட்கார்த்து கும்மாளம் அடிக்கவும் நிலாவில்லாவிட்டால் எப்படி முடியும்.

விஞ்ஞானி:— இந்தச் சந்திரன், மாதத்தில் பதினைந்து நாட்களுக்குத்தான் நிலவைப் பொழிகிறான். மற்றைய நாட்களிலும் நிலவுபொழியுள் இயற்கைச் சந்திரனை ஆக்கவிடமாட்டேனா?

கள்ளமார்க்கட் வியாபாரி:— சே, இந்தச் சந்திரன் என் உதிக்கின்றான். என் வியாபாரம் பதினைந்து நாட்களுக்கு மந்தத்தான். கிடங்குகளில் இருந்து சரக்கை எடுத்து விற்கவும், பிற இடங்களிலிருந்து சரக்கை கிடங்குகளுக்குக் கொண்டுவரவும், இந்தச் சந்திரன் ஒன்று இல்லாவிடில் எவ்வளவு வசதியாக இருக்கும்.

கவி:— பதினாறு கலைகளையும்கொண்ட மதியின் வருகை என் உள்ளத்து ஊற்றைத் திறந்துவிடுகிறது. நிலாக்காலத்தில் இயற்றும் பாட்டுகள்தான் வெற்றிகாமாயிருக்கின்றன.

போசனப் பிரியன் :— நிலாக்காலமென்றால் என்பாடு குஷிதான். நிலாச்சாப்பாடென்று விசேஷமான பட்ஷணங்கள் பதினைந்துநாட்களுக்குக் கிடைக்கின்றன. அப்புறம் பழையபடி வேதாளம் முருக்கை மாத் தில்தான்.

இக் கட்டுரையை நிலாவிவரிந்து எழுதியபடியால் சந்திரனுக்கு என் மனமார்த்த நன்றியைச் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

P. M. SOMASUNTHARAM

S. S. C. A

பருத்தித்துறையில் பிரதமற்கு நல்வரவேற்பு!

எங்கள் பிரதமர் சேனநாயகர் எம் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிற்கு வருவதாக சில மாதங்கட்குமுன் கேள்விப்பட்டோம்! எதிர்பார்த்தோம்! வரவில்லை! ஏன்? அவருக்கு சொற்ப சுகயீனம் இருந்தபடியால் வரவில்லையெனப் பத்திரிகைகள்மூலம் அறிந்தோம்.

பின் அக்டோபர் மாதம் 10-ம், 12-ம் திகதிகளில் பத்திரிகைகளில் பிரதமர் யாழ்ப்பாண விஜயமென்று பெரும் பெரும் கொட்டை எழுத்துக்களில் பொறிக்கப்பட்டிருந்தன. இச் செய்தி மக்களிடையே பெரும் பரப்பை உண்டுபண்ணியது. அக்டோபர்மாதம் 18-ம் திகதி மாலை ஆறு மணிக்கு பிரதமர் பருத்தித்துறை விஜயம் என்று “புரேசுரமம்” இருந்தது. எங்கும் ஒரே குதூகலம்! கோலாகலம்! சும்மாளம்! 18-ம் திகதியும் ஆயிற்று!

அன்று புதன்கிழமை—பருத்தித்துறை எங்கும் ஒரே ஆவாரம்! வழிகள் இருமருங்கும் பந்தல்கள் காட்சியளித்தன. சும்பங்கள் அவற்றின் இருமருங்கும் குத்து விளக்குகள், தோரணங்கள், மலர் மாலைகள். இவைகள் பந்தல்களையும், தெருக்களையும் ஆலங்கரித்தன. அன்று பருத்தித்துறையிலே இயற்கையனை இன்பக்கிளர்ச்சியால் இறுமாந்து தாண்டவமாடினாள் என்றே கூறவேண்டும்.

மணி “டனார், டனார்” என்று மூவிரை முறை அடித்தது. பொலிஸ்மோட்டார்கள் பறந்து திரிந்தன. பொலிஸாரின் சிலர் கும்பல் கும்பலாக விருந்த ஜனத்திரளை “டிஸ்பென்ஸரிக்” கெதிரேயுள்ள பிள்ளையாராலய விதியிலே ஒழுங்காய் அமர்த்தும் வேலையிலே ஈடுபட்டனர். அமோகமான ஜனங்கள் ஆலய விதியிலே பிரதமரின் வரவை ஆவலாய்க் காத்துக்கொண்டிருந்தனர்.

பின் முப்பது நிமிடங்களுக்கப்பால் பிரதமர் சேனநாயகர்வும், கைத்தொழில் மீன்ரிடி இலாகா மந்திரி திரு. ஜி. ஜி. பொன்னம்பலமும், எங்கள் பிரதிநிதியான திரு. த. இராமலிங்கமும் ஓர் மோட்டாரினின்றிற்றங்கித் திருக் கோவிலைத் தரிசித்தனர்.

பின் அம் மூவரும் ஓர் மோட்டாரிலே பவனி சென்றார்கள். எங்கே? சிவன் கோவிலை நோக்கியவண்ணம். முன்னே கார் சென்றது. பின்னே மாபெரும் சமுத்திரம் போன்ற ஜனத்திரள் சென்றது. பின் சிவன் கோவிலருகாமையுமே அமைந்த “இலவச வாசகசாலை” யைத் திறந்து வைத்தார் எம் பிரதமர். பின் ஜனத்திரளை சிவாலய வீதியிலே அமர்த்தும் வேலையில் சிற்சில பொலிஸினர் ஈடுபட்டிருந்தனர். அங்கே கண்ணாடிப் பாத்திரத்தைக் கந்தரையிலே வைத்ததுபோல் மின்சார விளக்குகள் காட்சியளித்தன. ஒலிபெருக்கிகளெங்கும் பூட்டப்பட்டிருந்தன. சாரணச் சிறுவர் அணிவகுத்து நின்று பிரதமரை வீதிக்கு அழைத்துச் சென்றனர். பிரதமர் வந்து தன் ஆசனத்திலே அமர்ந்த பின் ஏனையோர் தத்தம் இடங்களிலே அமர்ந்தனர்.

“புலோலி மாணவ ஆங்கில”ப் பாடசாலை அதிபராய்க் கடமை யாற்றிய திரு அருணாசலம் B. A., அவர்களாலும், எமது நகரசபைத் தலைவர் திரு. நடராஜா அவர்களாலும், எமது “ஹாட்லிக் கல்லூரித்”த் தலைமை ஆசிரியர் திரு. S. A. இராசரத்தினம் அவர்களாலும் நல்வர வேற்புப் பத்திரங்கள் பிரதமற்கு அளிக்கப்பட்டன.

பிரதமர் எழுந்து நிற்பதைக்கண்டு எங்கும் நிகழ்தம் நிலவியது. பிரதமர் தன் நன்றியை அங்கு கூடியிருந்தவர்களுக்குத் தெரிவிக்கத் தொடங்கினார். அவர் ஆங்கிலத்தில் பேசினமையால் அங்குகூடியிருந்த நாலில் மூன்று மடங்கினற்கு விளங்கவில்லை. பின் பலரின் வேண்டி கோட்கிணங்கி ஆசிரியர் திரு. S. A. இராசரத்தினம் அவர்கள், பிரதமர் பேசியவற்றைத் தமிழிலே மொழிபெயர்த்தார்.

மேலும் பிரதமர் நாம் தனக்குச் செய்துள்ள நல்வரவேற்புக்காகத் தான் எமக்குக் கடமையுள்ளவகை இயற்பதாகவும், எமது கோரிக்கைகளின்படி, நம் குடாநாட்டிற்கு பிரதானமானதோர் துறைமுகம் அமைக்க உதவி புரிவதாகவும், வல்லிபாக் கோவிலண்டை ஓர் கண்ணாடித் தொழிற்சாலையை அமைக்கப்போட்ட திட்டங்களை நிறைவேற்றி வைப்பதாகவும் கூறித்தன் மனமார்த் நன்றியை வெளியிட்டார்.

பின்! கூட்டமும் குலைந்தது. சும்மாளமும் அடங்கியது; யாவரும் தத்தம் வீடுகளை நோக்கினர்.

த. ஞானப்பிரகாசம்

S. S. C. Prep. A

“ பேசவும் வேண்டுமா ! ”

வளம் நிறைந்த இளஞ்சோலை என்னும் கிராமத்தில் மக்கள் மகிழ்ச்சி புடன் வாழ்ந்தார்கள். கல்வியறிவு நிரம்பப் பெற்றவர். இக்கிராமத்தின் வடகரையேராமாய் பச்சைப் பச்சேல் என்று விளங்கும் பயிரினங்கள் செழித்து ஒங்கி வளர்ந்திருந்தன. இவற்றின் வடகரையேராம் சுட்டுமீறி திரள் திரளாகத் திரண்டு கரைந்து வேகமாய் வரும் திரைகள் கரையினால் கட்டுண்டு கலங்கக் கலைகின்றன.

இக்கிராமத்தில் குகன் என்ற பெயருடைய தனவந்தர் ஒருவர் வசித்தார். இவர் இல்லமோ கடிமதில் சூழ்ந்த கனக மணிமாடம். இவர் கல்வி அறிவுடைய வள்ளி என்பவளை மணஞ் செய்தார். வள்ளிக்கோ விருந்தினரை உபசரிப்பதிலும் ஏழைகளுடன் அளவளாவிக்கதைப்பதிலும் தனிப்பிரியம். சார்தமே அவளிடத்தில் உருக்கொண்டிருந்தது. இறைவனை அடிக்கடி தொழுது கொள்வாள். அது மட்டுமா? இல்லை. கணவன் குறிப்பறிந்து நடப்பவன். இவர்களுக்கு இரு ஆண்குழந்தைகள் இருந்தார்கள். அவரில் முத்தோனைத் தருமனென்றும் இளையோனை விஜயனென்றும் அழைத்தார்கள். “விளையும் பயிரை முளையிலே தெரியும்” என்ற பழமொழிக்கேற்ப அவர்களிடத்தில் நற்குணம் காட்சியளித்தது. பாடசாலைக்கு அனுப்பப்பட்டார்கள். ஆசையோடு படித்தார்கள். ஆசிரியர்களின் அன்பைப் பெற்றார்கள். இவர்களின் பெற்றார் ஒருவரின் ஒருவராய் ஒரு ஆண்டுக்குள் மண்ணுலகை விட்டு விண்ணுலகெய்தினர். இவர்களின் சொத்துக்கள் யாவும் மாமனாரின் பேரில் எழுதப்பட்டிருந்தன. மாமனார் பிள்ளைகளைத் தன் இரு கண்மணிபோல் காத்துவந்தார். கள்ளங் கபடமற்ற நெஞ்சுடையான் மாமன் நாதன்.

அவன் மனைவியும் அவனுடன் ஒத்துழைத்தான். அவளுக்குப் பிள்ளைகள் இல்லை எனினும் இப்புதல்வர்களைத் தன் பிள்ளைகளெனக் கொஞ்சிக் குலாவினாள். அவர்களின் மதலைமொழிகளைக் கேட்டு ஆனந்தமடைந்தாள். சில ஆண்டுகள் ஓடி மறைந்தன. நாதன் மனைவியும் அம்பிகையின் வயிற்றில் கருத்தங்கியது. அந்தநாட் தொடங்கி அம்பிகை தன் மணப்போக்கை மாற்றிக்கொண்டாள். தனது வயிற்றுப் பிள்ளையை எண்ணியெண்ணிப் பெரும்தங் கொண்டாள். தன் கணவனையும் தன்வசப்படுத்த எத்தனித்தாள். தனது சொத்தும் தன் மருமக்கள் சொத்தும் தன் வயிற்றுப் பிள்ளைக்குச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்னும் போராவல் கொண்டாள். தருமனையும் விஜயனையும் நாளுக்கு நாள் தொந்தரவு செய்ய ஆரம்பித்தாள். பிள்ளைகளை நீதி நியாயமன்றித் தண்டிப்பாள். பிள்ளைகளும் கரைகாணக் கலம்போலத் தத்தளித்தார்கள். பாவம்! என்ன செய்வார்கள். பன்னிரண்டு வயதுடைய தருமனுக்கும், ஒன்பது வயதுடைய விஜயனுக்கும் நல்லுடுப்

புக்கள் எடுத்துக் கொடுக்க நாதன் விரும்புவான். ஆனால் அம்பிகையோ எதிராய் இருப்பாள். இவர்களும் இடையிடையே தம்முள் சண்டையிடுவதும் உண்டு.

தருமனும் விஜயனும் அரைவயிற்றுக் கஞ்சியுடன் பாடசாலைக்குச் செல்வதுண்டு. ஆனால் அவளோ அறு சுவையுண்டி உண்டு ஆடம்பரமாக இருப்பாள். பசியுடன் பாடசாலை சென்ற குழந்தைகள் வயிறு வாட வீடு நோக்கி வருவர். அவர்கள் முகம் கண்டதும் அம்பிகைக்குக் கோபம் அதிகரிக்கும். கடினமான வேலைகளை ஏவிச் சினத்த முகத்துடன் அன்னமளிப்பாள். பாவம்! பால் மணம் மாறாத பச்சிளங் குழந்தைகள், தாயுடன் அன்போடு ஆடிப்பாடி விளையாடும் குழந்தைகள். கடமை என்ற பெரிய பொருள்பற்றிச் சிந்திக்கவேண்டியதாயிற்று. பறவைகள் தங்கள் குஞ்சுகளைத் தம் சிறகுகளால் போர்த்து முத்தமிடப் பார்த்திருந்த குழந்தைகள் தம் பெற்றாரை நினைத்து பெருமூச்செறிந்தனர். அம்மாவென்று அலறிய கன்றை நினைத்த தாய்ப் பசுவானது தாய்ப்பு ஒடிவந்து தன் கன்றுக்கு வயிறு நிரையப் பால் கொடுக்கிறது. பால் மாத்திரமா கொடுக்கிறது? இல்லை. தன் நாக்கினால் தன் கன்றை அன்போடு நக்கி அன்பைப் பெருக்குகிறது. பால் வரத் தாமதித்தால் தாய்ப் பசுவைத் தள்ளி உதைக்கின்றது கன்று. அப்பொழுதுதானும் தாய்ப் பசு கோபிக்கின்றதா? இல்லை, இல்லை. மிருகங்கூடி இப்படி அன்பாய் இருக்க நாம்தான் இப்படி வாழவேண்டுமா என்று எண்ணி எண்ணி அனிச்ச மலர்போல் வாழுவான் விஜயன். என்ன செய்வான், அருமை அன்னையுடன் கொஞ்சிக் குலாவும் பருவம் அல்லவா?

இறைவனருளால் இவர்கள் இருவரும் அரசினர்களால் பரீட்சையில் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டார்கள். மிகவும் விவேகமுடையவர்கள்; ஞாபக சக்தி நிறைந்தவர்கள். இவர்களின் முழுப் பொறுப்பையும் அரசினர் பார்ப்பதாக ஏற்றுக்கொண்டனர். “தருமம் தலைகாக்கும் அல்லவா?” இதற்கணங்கப் பிள்ளைகள் அரசினரின் நன்மதிப்புப் பெற்று பரீட்சைகளில் தவறாது சித்தியடைந்து வந்தார்கள். மாமியார் வயிற்றில் உதித்த பிள்ளையும் சில மாதங்களால் மறைந்தது. மாமியாரின் பேரின்ப நணவும் கனவாய் மாறியது. பரிதாபமான நிலைமைதான். அயலவரும் அம்பிகையை அவமதித்தனர். ஆறுதல் சொல்வார் யாருமில்லை. மண் குதிரையை நம்பி உப்பு ஆற்றில் இறங்கி படும் கஷ்டத்தை அப்பொழுதுதான் நினைத்து நினைத்துக் கலங்கினாள். உண்மையன்புடைய மருமக்களை நடத்திய கழீழியத்தை எண்ணினாள். அவை ஒன்றின்பின் ஒன்றாக வந்துகொண்டிருந்தன. இரு தாய்மே வெடிப்பதுபோல் தோன்றிற்று.

தருமனும் விஜயனும் தமது ஒப்புநாட்களிற்கூட தம் இல்லத் திற்கு வருவதில்லை. மற்றைய பிள்ளைகள் ஒவ்வொரு லீவும் தவறாது வீட்டிற்குப் போவார்கள். மீண்டு வந்து தாம் அனுபவித்த இன்பங்களைச் சொல்லிச் சொல்லிச் சந்தோஷிப்பர். இவற்றை எண்ண இப்பாலர்களின் களங்கமற்ற உள்ளமானது தம் பெற்றாரின் பிரிவையும் அத்தையின் செயலையும் நினைந்து வருத்திற்று. தங்களை அறியாமல் தாமே தாரை தாரையாகக் கண்ணீர் சொரிவார்கள். தம் இன்பத்தைச் சொல்லிப் பெருக்கி எல்லோரும் இன்பமடையவேண்டுமென்னும் நோக்குடன் சொல்லிய நண்பர்கள் என்ன செய்வதெனத் தெரியாது தவிப்பார்கள். மாமன் நாதன் அடிக்கடி கடிதம் எழுதுவான். வேண்டிய நேரத்தில் கண்டு கொள்வான். தருமனின் படிப்பு முடிந்து டாக்டர் பட்டமும் பெற்றான். வீட்டிற்குச் செல்லக்காலெழாது தவித்தான் தருமன். அதே வாரத்தில் அம்பிகையும் கொடிய நோயினால் பீடிக்கப்பட்டாள். ஆறுதலின்றித் தவிக்கலானான் நாதன். செய்வதின்ன தென்று அறியாது கவலைபுற்றான். பணத்தை வாரி இறைத்தான் டாக்டர்மார்களுக்கும் மருந்துக் கடைகளுக்கும். பலன் கண்டானா? இல்லை. அம்பிகையின் நிலை ஆபத்தாகிவிட்டது. மருமகனாகிய தருமனுக்கு அத்தையின் நிலையை அறிவித்தான்.

இச்செய்தி தருமன் மனதைத் தளர்ச் செய்தது. உடம்பு சிலிர்த்தது. தலைவிறைத்ததுபோல் தோன்றியது. உடனே புறப்பட ஏற்பாடு செய்தான். தன் நண்பர்களுக்கு தன் செலவைச் சொல்ல தருணமற்ற வராய் இருந்தான். அத்தையின் உருவமே அகக்கண்ணில் காட்சியளித்தது. பாவம் என்ன செய்வாள். பட்டம் பெற்றும் சந்தோஷமாய் வீடுதிரும்ப முடியாதிருந்தான். புறப்பட்டு பதினோரம் நாள் காலை எட்டுமணியளவில் வீடுசேர்ந்தான். அத்தையைப் பார்த்தான். அவளின் தோற்றம் அவனைத் திகைக்கச் செய்தது. டாக்டர்கள் சூழ்த்திருந்தனர். அவர்கள் இனிமேல் இடமில்லையென முடிவுகட்டினர். தருமனும் ஒரு டாக்டர் தானே. தானும் அம்பிகையின் குணத்தை யறிந்து சில மருந்துகளைக் கலந்து 'அத்தை' யெனக் கூப்பிட்டு மருந்தைப் பருக்கினான். தருமனின் குரலே அவளுக்கு அருமருந்தாய் இருந்தது. ஆறுதல் கொடுத்துச் சிறிது நேரத்தால் உணர்ச்சி பெற்றான். உள்ளம் குளிர்த்தான். உவப்பு எய்தினான். தருமனின் உடம்பெல்லாம் தன் கரங்களாற் தடவினான். வெம்பி, வெம்பி அழுதாள். தருமனும் கட்டுடைந்த குளம்போல் தாரை தாரையாகக் கண்ணீர் சொரிந்தான். சூழ்த்திருந்த எல்லார் உள்ளமும் நிலை தளர்ந்தது. அம்பிகை தளர்ந்த குரலில் "தருமா! என்னை மன்னித்துவிடு" என வேண்டினான். பிரிந்தவர் மீண்டும் ஒன்றுகூடினால் பேசவும் வேண்டாமா.

எனது கப்பற் பிரயாணம்

நான் அன்று எனது தந்தையுடன் கதைத்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது எனது தந்தை என்னை இலங்கைக்குக் கூட்டிக்கொண்டு போவதாகச் சொன்னார். நான் சந்தோஷத்துடன் எனது நண்பன் கோபாலனைப் பார்ப்பதற்குச் சென்றேன். அவனை அங்கு காணவில்லை. நான் பந்துவிளையாடும் இடத்திற்கு ஓடினேன். அங்கு அவன் நின்றான். அவனிடம் நான் இலங்கைக்குப் போவதாகச் சொன்னேன். அவன் மிகவும் வருத்தப்பட்டான். வருந்தியும் என்ன பயன்? அவன் தன்னை மறக்கவேண்டாமென்றும் தனக்குக் காகிதம் எழுதவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டான். நானும் சரி என்று தலையை ஆட்டிவிட்டு வீடுவந்து சேர்ந்தேன். நானும் எனது நண்பனைவிட்டுப் பிரிவதை நினைக்கும்பொழுது துக்கமாகத்தானிருந்தது.

அன்று நான் இலங்கைக்கு போவதற்காக வேண்டிய ஆயத்தங்களைச் செய்துகொண்டிருந்தேன். எனது நண்பன் மோட்டார் காரில் சாமான்களை அடுக்கிவிட்டான். நானும், எனது பெற்றோரும் நண்பன் கோபாலனுமாக அதில் ஏறிக் கொண்டோம். கார்புறப்பட்டது. புகையிரத ஸ்தானத்திற்கு வந்து சேர்ந்தோம். நாம் புகையிரதத்தில் ஏறிக்கொண்டோம். நான் எனது நண்பனுக்குக் கைகாட்டினேன்.

புகையிரதம் புறப்பட்டது. காடுகளையும், மலைகளையும், ஆறுகளையும் கடந்து போய்க்கொண்டிருந்தது. நாங்கள் ரயில் ஏறின மறுநாள் துறைமுகத்தடிக்கு வந்துவிட்டோம். நான் கப்பலைப் பார்த்ததும் திடுக்கிட்டேன். ஏனென்றால் அது வீடுபோலவே இருந்தது. பிறகு நாங்கள் எல்லோரும் அதில் ஏறிக்கொண்டோம். நான் உடனே கப்பலின் எல்லாப் பாகங்களையும் பார்க்க ஆசைப்பட்டேன். எனது தந்தை நாம் இன்னும் மூன்று நாட்களுக்கு இருக்கப்போவதாகச் சொன்னார். இப்படியிருக்கும்பொழுது ஒரு மணியடித்தது. உடனே எல்லாச் சேவகர்களும் கப்பலைவிட்டு இறங்கினார்கள். கப்பல் ஒருகாணம் ஊதிவிட்டுச் சென்றது.

நான் கரையைப் பார்த்துக்கொண்டே நின்றேன். கொஞ்சநேரத்தின்பின் கரை மறைந்துவிட்டது. இப்படியிருக்கையில் சாப்பாட்டுக்கென்று மணியடித்தது. எல்லோரும் சாப்பாட்டுக்கென்று போனார்கள். நானும் போனேன். நான் சிறுவர்களுடன் இருந்தேன். சாப்பிட்டு முடிந்ததும் எல்லோரும் எழுந்தார்கள். நானும் எழுந்து வெளியே வந்தேன். சிலர் ஒரு அறைக்குள் நுழைவதைக்கண்டேன். நானும் அதற்குள் நுழைந்தேன். அங்கே படம் காட்டினார்கள். நான் அதைப் பார்த்துவிட்டு வெளியே வந்தேன். எனது பெற்றோர்

ரைக் காணவில்லை. எல்லா அறைகளிலும் தேடிப்பார்த்தேன். கடைசியாக ஒரு அறைக்குள் அவர்கள் இருப்பதைப் பார்த்தேன். உடனே நான் அவர்கள் என்ன எழுதுகிறார்கள் என்று பார்த்தேன். அவர்கள் காகிதம் எழுதிக்கொண்டு நின்றார்கள். நானும் கோபாலனுக்கு ஒரு தபால் எழுதிவைத்துக்கொண்டிருந்தேன். நான் கொழும்பில் இறங்கியதும் அதைத் தபால் பெட்டியில் போட்டுவிட்டு எனது வீட்டையடைந்தேன்.

. K. GUNABALASINGAM
Form II A

கூவும் இனிய கோழி

கோழிகள் காலையிற் கூவுகின்றன. கூவுகின்ற கோழி எனவே அது சேவலாகத்தான் இருத்தல்வேண்டும். சேவல் தனது சிறகுகளை மோதிக்கொண்டே கூவுகின்றது. சிறகுகள் அதன் கைகளே. ஆதலின் கைதட்டிக் கூவுகின்றன எனலாம். அவைகள் கீழ்த்திசை வெளிநல் கண்டே கூவுகின்றன. அது சூரியனை வா என்று அழைப்பது போலவே தோன்றும். கோழிகளின் வரவேற்போடு சூரியன் வருகின்றான். வரவேற்புக்குக் கோழிகள் மாத்திரம் உரியனவல்ல. எத்தனையோ பிற பிராணிகளும் தத்தம் இன்னிசையிட்டு அழைக்கின்றன. அவ்விசைகளைக் கேட்டான்போல ஆதவனும் உதயம் செய்வான். எல்லா ஓசைகளிலும் சேவல்களின் ஓசை விடியற்காலையில் வீடுகளில் இன்பம் பயக்கின்றது. வைகறையாமத் துயிலெழுதல் கோழிகளின் இயற்கை. மாந்தரை நோங்காட்டித் துயிலெழுப்புதலும் அவற்றின் நற்குணங்களொன்று. இன்னிசை உதவித் துயில்உணர்த்துகின்றன. ஆழ்ந்த நித்திரையில் அமிழ்த்தி அதே பக்கத்துத்துயில்கொள்வோரை எழுப்பி மறுபக்கத்துத்திரும்பிப் படுக்கவும் வைக்கின்றன. ஆவணி, புரட்டாதி மாதங்களில் இவற்றின் ஓசை இல்லங்களிலே மிக்கொலித்தலைக் காணலாம். ஐப்பசி பிறந்துவிட்டாலோ ஓசையும் அற்று விடுகின்றது. எத்தனையோ இனிய சேவல்கள் ஒரே நாளிலே தீபாபலியிலே இறந்துவிடுகின்றன.

கூவும் சமயங்களில் அவைகள் ஒன்றன்பின்னொன்றாயும் ஒருமித்தும் கூவுகின்றன. இறக்கும்போதும் பெரும்பாலும் ஒரேநாளில் இறந்துவிடுகின்றன. இறக்கும்போதும் தம்மை வளர்த்தோரின் மனிதரின் மனதை மகிழ்விப்பதற்காகவே இறந்துவிடுகின்றன.

சேவல்களின் அங்கங்களின் அழகிய தோற்றத்தையும் மறந்து விடுகிறார்களே! பன்னிறங் கலந்த இறகுகள் பள பளவென்று மினுங்கும். கீழே நீண்டு தொங்கும் அதாங்கள் அழகிற் கழகு செய்யும்.

හින්දු දෙව්වරු

ලෝකයේ බොහෝම හින්දුවරු ඉක්බවා. ඔවුහු බොහෝම දෙව්වරුන් අදහනවා. එනම් ශිව, අග්නියායගර්, විරපත්තිරර්, කන්දස්වාමි, වසිරවර්, කාතවිරායර්, පත්තිනි, විෂ්ණු, සරස්වතී, ලක්ෂ්මි, රාමා සහ ශිතා යි.

ඉහත කාලයේ ශිව හිඟන්හෙක් කැවියට සිටියේය. පත්තිනි ශිවගේ භාර්යාවයි. ඇ බොහෝම ලස්සණයි. ඇ පුදුම වැඩ කෙළේය.

අග්නියායගර් ශිවගේ වැඩිමල් පුතායි. මොහුට භාර්යාවක් නැතැ. මොහුගේ මුණ ඇතාගේ මුණට සමානය. මොහු නොයෙක් දේවලට දක්ෂයෙකි. මොහු තමා අදහන මිනිසුන්ට බෙහෝම පිහිට වෙනවා.

විරපත්තිරර් රතුපාවයි. මොහුද ශිවගේ පුතෙකි. මොහු නොයෙක් පුදුම වැඩ කළේ ය.

කන්දස්වාමි නපුරු මිනිසෙක් මැරුවේය. ඔහුට භාර්යාවෝ දෙක් හෙක් ඉක්බවා. ඒ හෙයිවාහෙයි සහ වල්ලිපත්තිනි. හෙයිවාහෙයි දේවේන්ද්‍රන්ගේ දුවයි. වල්ලි පත්තිනි බොහෝම දුප්පත්.

කාතවිරායර් ශිවගේ තව පුතෙකි. හෙතෙම රා බොනවා, මස් කනවා. ඔහුගේ භාර්යාව ආර්යමාලා.

විෂ්ණු නිල්පාවයි. මොහුගේ මාමා රාජේන්ය. ඔහු බොහෝම නපුරුයි. විෂ්ණු ඔහු මැරුවේය. විෂ්ණුට බොහෝම භාර්යාවෝ ඉක්බවා. ලක්ෂ්මි එක්හෙහෙකි. පත්තිනි මොහුගේ හතෝදරියයි.

රාමා විෂ්ණුගේ අවතාරයකි. රාමාගේ භාර්යාව ශිතායි. පියා දසරතර්. පරතන්ගේ අග්නියා රාමා. කාලයක ශිතා සහ රාමා කැලැවේ සිටියෝය.

මේ දෙව්වරු ආදිකාලයේ ඉන්දියාවේ වාසයකළ බව හින්දුවරු සලකනවා.

M. MANICAVASAGAR
J. S. C. A.

කොවියා

කොවියා නපුරු ස්තෙකි. උහු කැලැවල වාසයකරයි. උගේ ඇඟ බොහෝම දිගයි. ඇඟ සෑමතැනම වසිරම් සහ පුල්ලි තිබේ. උගේ පාදවල තියුණු නිය තිබේ. උගේ පාද බලලෙකුගේ පාදවලට සමානය. ඒවා මොළොක් කොට්ටවලින් යුක්තයි. උහු රවුලක් තිබේ. උගේ වල්ලිය දිගයි.

උහු මිනිකට අත්තරාදියක ස්තෙකි. කැලැවේදී මිනිකාගේ ඇඟට පනීයි. සමකරවිට මිනිකාගේ කරකුත් හා එළුවන් මරා කා දමයි.

උග්‍ර දවල් කාලයේ පසුරු අතරේ නිදහනයි. දවලට උග්‍ර ඇස් කොදට පෙනෙනතේ නැ- රැ කාලයේ කොදට පෙනේ. එ නිසා රැ කාලයේ දඩයම්කර ඇවිදියි. උග්‍ර මුවක් ආදී සතුන් දඩයම්කර උක්ගේ මස් කයි.

අප්‍රිකාවේ ලොකු කොටි වාසය කරති. ඉන්දියාවේ නොයෙක් ජාතියේ කොටි සිටිති. උංකාවේ කොටියා බොහොම පුංචියි. කොටි යාගේ පිරිමි සතා ගැනු සතාට වඩා විකක් ලොකුයි උස්සණයි.

එම්. රාජේන්ද්‍රම්

Form 2 B.

මා ගිය ගමනක්

දවසක් මම රත්මලානට ගියා. මා එක්ක මගේ නාන්තා ආවා. ඉස්සරවෙලා අපි කාර් එකක නැගිලා කොඹිකාමම්වලට ගියා. එහිදී පළවෙනි පත්තියේ විකට් දෙකක් ගත්තා. රැ කනට පමණ කෝච්චිය ආවා. අපි කෝච්චියට නැග්ගා. විනාඩි පකකින් විතර කෝච්චිය පිටත්වුනා.

ඉතින් අපි කෑම කෑවා. ඊට පසු බුදිය ගත්තා. උදේ පතට පමණ පොල්ගකවෙලට ගියා. රාගමදී අපි හේ බ්වා. සමකර ස්වේසම්වල කෝච්චිය නැවතුනේ නැ. උදේ කනට විතර කෝච්චිය කොළඹට ගියා. ඊට පසු අපි රත්මලානට යන කෝච්චියේ නැග්ගා. එය මුහුද අසින් ගියා. උදේ නමයට පමණ රත්මලානෙහ බැස්සා. ඊට පසු අපි ඉන්න නැනට ගියා.

මම යනකොට පොල්වතු, කුඹුරු, ගංගා, රබරවතු, දැක්කා.

N. NAGANATHAN
FORM 2 A.

ලංකාව

අප වාසය කරන රට ලංකාව. එය කුඩා දූපතකි. එය ඉන්දියන් සාගරයේ පිහිටා තිබේ. එහි අගනුවර කොළඹය.

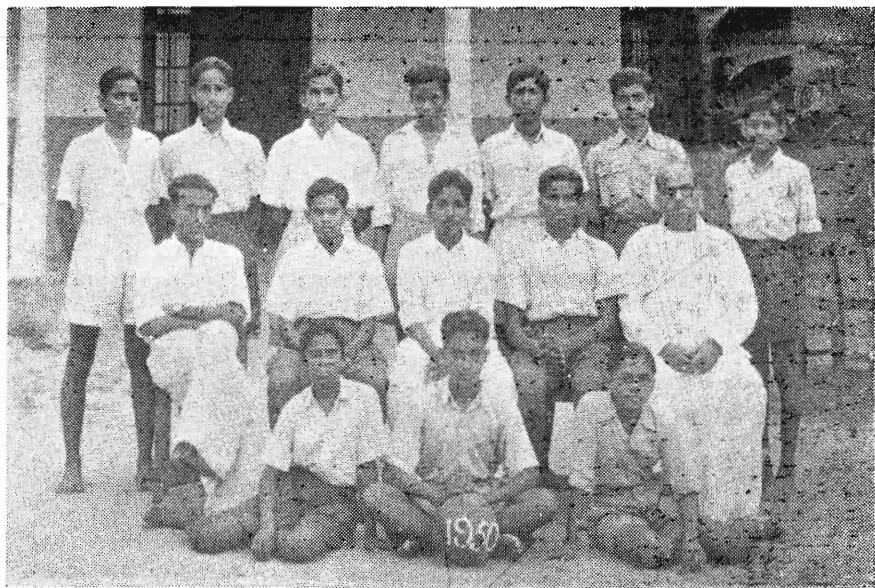
ලංකාවේ බොහෝ ගංගා තිබේ. දිගම ගංගාව මහවැලි ගඟයි. එය පටන් ගන්නේ සමනල කන්දෙන්.

ලංකාවේ තියෙන කඳුවලින් ලොකුඑක පිදුරැතලාගලයි. එහි පුරාණ නගර අනුරාධපුරය, පොලොන්නරුව, සීගිරිය, ආදියයි. සිංහල රජවරු බොහොම අනුරාධපුරයේ සිටියෝය.

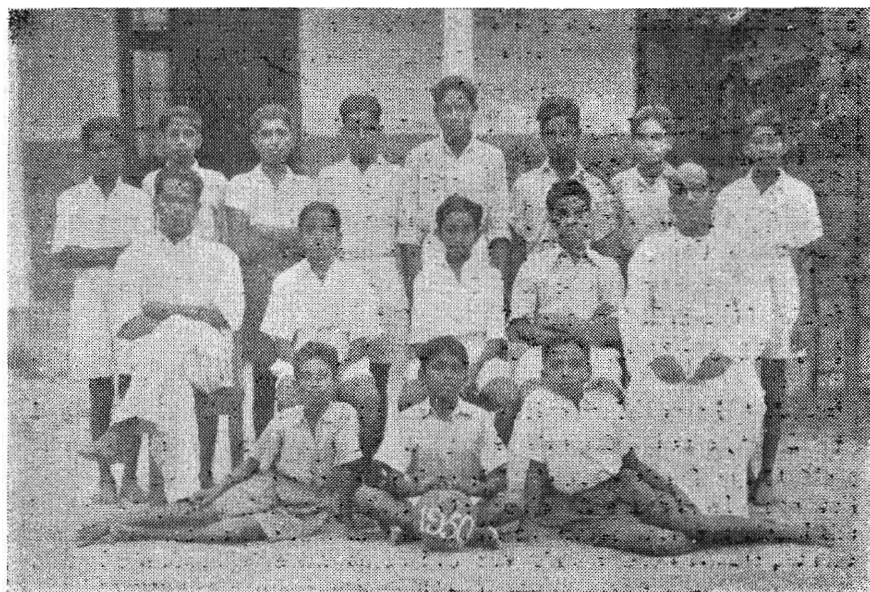
ලංකාවේ වාසය කරන්නේ සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම්, බර්තර, ආදී මිනිස්සුයි. වැඩිපුර මුස්ලිම්වරු මේ රටේ ඉන්ට කාරණය වෙළඳුමයි. මුතු මැණික්වලට ප්‍රසිද්ධ රටක් ලංකාව. මේ රටේ බොහෝදෙන ගොවියෝයි. රටමැද තේ රබර් වැවේ. පොල් වැවෙන්නේ මුහුද අසින්ය. උතුරේ තල් වැවේ.

ලංකාව නිදහස් රටකි.

A. S. CADER MEERA SAIBO
FORM 2. C.

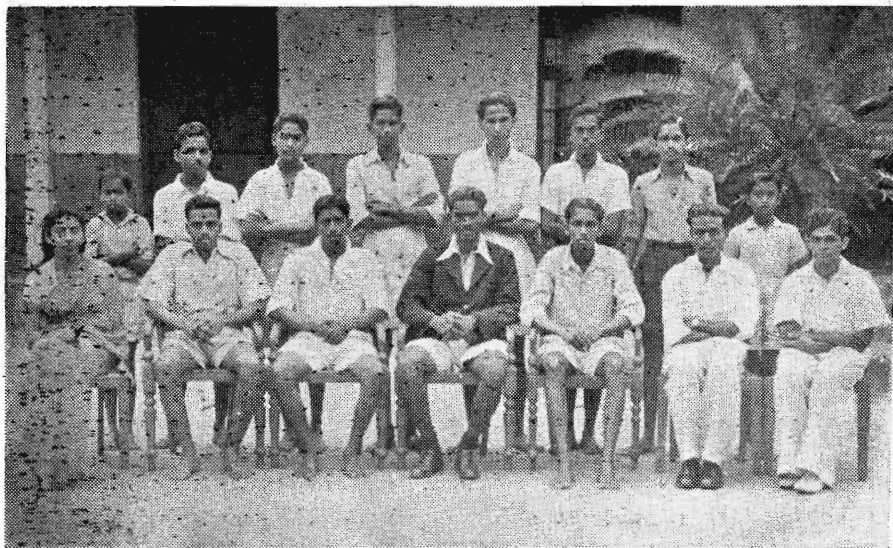

FOOTBALL—SECOND TEAM—1950

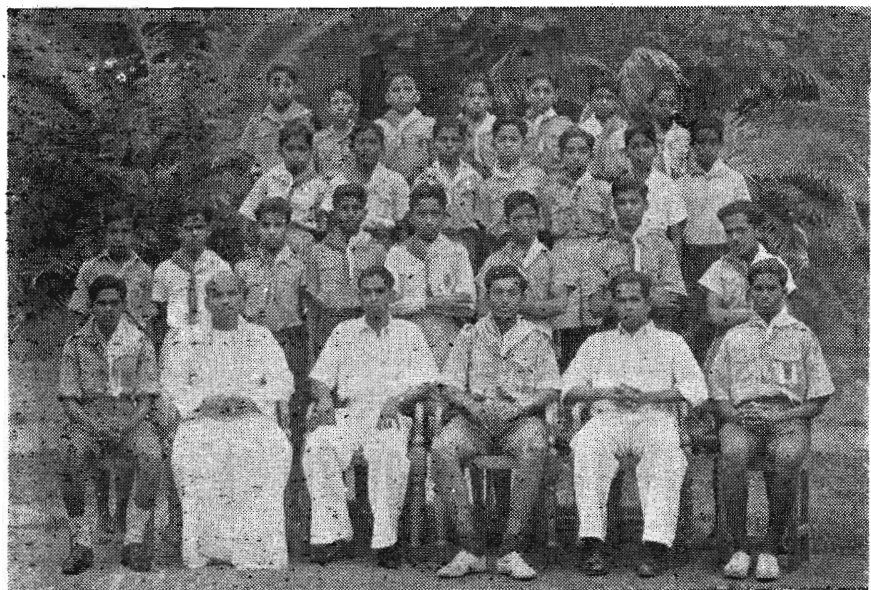

FOOTBALL—THIRD TEAM—1950

KANAPATHIPILLAI HOUSE

INTER-HOUSE ATHLETIC CHAMPIONS—1950

5th JAFFNA SCOUT TROOP

நம் தமிழருக்கு ஆண்மை, வீரம், அழகு, ஒழுக்கம், புறங் கொடாமை, வைகறைத்துயிலெழுதல் ஆதிக நற்குணங்களைக் கற்பிக்கின்றன. பல்லாண்டுகள் வளர்த்து மனிதருக்கு நல்வழி காட்டத்தக்கன. முதலாம் ஆண்டு, இரண்டாம் ஆண்டுகளில் தேவலோகத்தை அடைந்துவிடுகின்றன.

ஆண்மையும் வீரமும் உள்ள சேவல்களைக் கொன்றருந்தும் தமிழ் உலகம் ஆண்மையும், வீரமும் அற்றுவிடுகிறது. ஆண்கோழிகளையும், ஆடு முதலியவற்றையும் அழித்தருந்தும் இவ்வுலகத்தில் இன்று ஆண்மக்கள் தம் ஆண்மை இழந்து பெண்மக்கள் போற் படுகின்றனர்.

T. KATHIRGAMANATHAN
Std. V B

தாயின் அன்பு

எங்கள் இல்லத்திற்கு முன்னால் ஒரு தனவான் ஒரு நாய் வளர்த்து வந்தார். அது ஒரு நல்ல சாதி நாய். அது குட்டியின்று இருக்கும்போது நாங்கள் ஒரு குட்டியை எடுத்து வளர்த்தோம். இதன் நாமம் சீஸர். வளர்க்கிற நாளில் அதன் தாய் தினந்தோறும் வந்து பால் ஊட்டி வந்தது. பால் குடிக்கும் காலம் போனபின் நாங்கள் உணவு கொடுத்து வளர்த்தோம்.

ஒரு நாள் நாங்கள் வைக்காத உணவு வகை ஒன்று இந்த நாய்க்கு முன்னால் இருந்தது. இதெப்படி வந்ததென்று யோசித்தோம். வீட்டிலுள்ளவர்கள் எல்லாரையும் வினாவினோம். ஒவ்வொருவரிடம் இருந்தும், “நாங்கள் வைக்கவில்லை” என்று பதில் வந்தது. பெரும் ஆச்சரியமாய் இருந்தது. அதன்பின் நாங்கள் நாயை நன்றாகக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தோம்.

அதன் தாய் தன் வாயில் ஓர் அப்பத்தைக் கொண்டுவந்து குட்டிக்கு முன்னால் அன்போடு போட்டது. உடனே குட்டி உண்டதைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டேன். இதுபோல பலநாள் கொண்டு வந்து உணவை ஊட்டியது.

மிருக சாதியாயினும் ஒரு நாய் தன் குட்டியில் அன்பு பாராட்டி நடந்ததைப் பார்த்து அழிவுள்ள மாணிடராய்ப் பிறந்த எங்கள் தாய்மாரும் எங்களில் எவ்வளவு அன்புடையவர்களாய் இருக்கிறார்கள் என்று உணர்ந்தேன். தாயின் அன்புக்கு வேறொன்றும் நிகரில்லை என்பதற்கு உதாரணமாக இருக்கிறது அல்லவா!

S. BALAKRISHNAN
Std. V B.

SPORTS SECTION

REPORT OF THE PREFECT OF GAMES

The period under review has been a rather lean one as regards Sports. The year started with Cricket and we realised after a few days' practice that we would not be able to field a first XI, as all our players were young and inexperienced. It was then that we felt sorely the need of having a second team. As a result, every year we have to take in new hands, the training of whom takes a good deal of valuable time. From next year our younger boys will get their chance to play, as we have put up a pitch on the new grounds that has been leased, and it is my hope that we will never again be confronted with the difficulty that we had this year. We played two practice matches and a few of our younger players showed promise of good performances.

The second term as usual was devoted to athletics. I am happy to say that our tradition has been built up to such an extent that a good number of boys train by themselves for the House Meet. We believe in the importance of regular training and we had to take severe measures with boys who 'cut' practice. But such delinquents are growing fewer and fewer every year.

The annual Inter-House Meet was held in July under the patronage of Mr. P. Sriskandarajah, District Judge. Thanks to the cooperation of all concerned, the events were worked off smoothly and to time. Though there was no individual brilliance, the general standard was very high, as many as seven new records having been set up. Mrs. Sriskandarajah was gracious enough to give away the prizes.

The Champion Athletes were as follows :-

<i>Seniors</i> —	D. Mahendran	(Kanapathipillai House)
	K. Maniccam	(" ")
<i>Intermediates</i> —	P. Kanagasabai	(Sherrard House)
<i>Juniors</i> —	S. Chinniah	(Abraham ,,)
<i>Infants</i> —	N. Suntheralingam	(Kanapathipillai)

The ranking of the House was as follows :-

1. Kanapathipillai House (110 Points)	3. Sherrard House (43 points)
2. Abraham House (98 ,,)	4. Paulpillai House (35 ,,)
- Relay Championship
1. Kanapathipillai House (22 Points)	3. Sherrard House (10 Points)
2. Abraham House (19 ,,)	4. Paulpillai House (9 ,,)

We entered quite a large number of Athletes for the Group 11 Meet held at St. John's College, Jaffna. Our Senior Athletes fared quite well and K. Maniccam's performance in the Discus event was considered the best of the Meet. He was entered for the Public Schools Meet, where also he secured the first place. Our congratulations to him.

The third term was a dismal one indeed. We started the Foot-Ball season with a match. There was no time for practice as the Group Meet had been postponed for the third term and Athletic practice was going on. We lost one match after another and our morale is at a very low ebb. From what I saw of the matches, I thought that our boys did not lack the technique but what they lacked was dash and the will to win. The only thing I could say in extenuation is that our teams were young and some of the players were too small for their respective teams.

The Inter-Class and Inter-House Foot ball and Volley ball matches were played during the latter part of the second term and early part of the third term. The interest displayed especially by the lower forms was very encouraging. The J. S. C. Classes did very well. They won the Senior foot-ball championship, tied for the Junior championship and were also runners up in the Volley ball competition.

There was a healthy rivalry prevailing among the Houses and all the Houses were more or less evenly matched—a very healthy sign indeed. No single House was able to claim a number of championships as so often happens. Every House had its share of the pie, so to speak.

The results of these competitions are as follows :-

Inter-class Volleyball

Champions	S. S. C. B
Runners up	J. S. C.

Inter-class Football

PRIMARY SECTION

Champions	Std. VB
Runners up	Std. VA

MIDDLE SECTION

Champions	J. S. S. Jr.	Tie
	F. II A	

UPPER SECTION

Champions	J. S. C. Sr.
Runners up	Sr. Prep. B.

Inter-House Competitions

Football	Senior	Paulpillai, Abraham, Kanapathipillai, Sherrard
Volleyball	„	Kanapathipillai, Sherrard, Paulpillai, Abraham
Football	Inters	Sherrard, Kanapathipillai, Abraham, Paulpillai
Volleyball	Juniors	Abraham, Kanapathipillai, Sherrard, Paulpillai
Football	Juniors	Kanapathipillai, Abraham, Paulpillai, Sherrard

As there was a rush of activities towards the term, we were unable to have the Table Tennis and Badminton Tournaments. From next year onwards we have decided to have these Tournaments during the first term.

Before concluding, let me thank the members of the Staff who coached the various teams. I must also extend my thanks to our two friends Messrs. S. Parameshwaran and S. Ponnambalam, who took a good deal of interest in our sports activities and were good enough to referee our matches.

S. A. RASARATNAM
Prefect of Games.

Summary of Football Matches—1950

Vs	1st eleven	2nd eleven	3rd eleven
Skanda Varodaya	Lost 1—2	Drawn 1—1	—
St. John's College	Lost 0—4	Lost 0—5	Drawn 1—1
Jaffna Hindu College	Won 3—2	Lost 0—2	Drawn 0—0
Sacred Heart College	Lost 1—2	—	—
St. Henry's College	Lost 0—6	Lost 1—4	—
Jaffna College	Lost 0—6	Lost 0—4	—
St. Patrick's	Lost 0—3	Lost 0—5	—
St. Joseph's College (A'Pura)	Lost 1—5	—	—

Summary of Volleyball Matches—1950

Vs		
Somaskanda Vidyalayam	Lost 1—2	Away
Puloly Boys' English School	Lost 1—2	Home
Atchuvely A. M. School	Won 2—1	Home
Cithampara Vidyalayam	Won 2—1	Home
Sacred Heart College	Won 2—1	Away
Udupiddy Boys' English School	Lost 1—2	Home
Vigneswara College	Lost 0—3	Away

Who is who of the College Football Third Team

V. Eswaradevan:- Captain. Plays inside Right forward. In spite of having been in the team for three years, he is the keenest member of the team. Better known as "Easy".

A. Tharmaratnam :- Vice-Captain. Centre forward. Is very keen and has lot of dash; but his finishes are weak. Heads well. Combines very well with both the inside forwards.

A. Jeyarajah :- Centre-half. Another of the third years. Judges well and uses his head to advantage. Heads prettily. A very dependable player.

T. W. Sheriddeen :- Fresher. Plays Left full. Plays a sensible game. Dribbles well. Excelled in all matches. Quite a dependable player.

T. Katpukananthan :- Left-Wing. Better known as "Banda". Cannot stop the ball with the legs. Would not combine with the inside Left-forward. Centres rarely but well.

K. Harichandran :- Also known as "Doctor" after his father. Rarely uses his head. Sometimes he kicks the ball in a funny way. He lacks stamina. Should play well next year.

A. Thambiah :- Right-half. Dribbles well and has good football sense. Might have done better, if he had been regular at practice. Has got weak shots.

T. T. Moorthy :- Left-inside forward. Dribbles prettily. Heads well. Shot a goal in the match against St. John's. Might have done better, if the Left-wing had helped him.

S. Balasingham :- Left-half. Was discovered in the middle of the season. He hangs on to the ball too much.

S. Thiagalingam :- Right wing. The 'babe' of the team. Combines well with the inside Right-forward. Weak in centering.

T. Jeyanathan :- Goal-keeper. Rather short. Has lot of courage. Is bound to do well in the years to come. Better known as 'Kadai Mama'

V. Sethunayagam :- The other goal-keeper. Played in one match. Rushes very rashly. Looks more at the man than at the ball. A very stylish person.

T. Kathiravetpillai :- He is quite at home with both feet. He might have been a successful player but for the fact he leaves easy "Bokus". Kicks wherever he likes. Can improve if he takes to football seriously.

K. V. Subramaniam :- Played in one match. A very slow player. Passes the ball only to his wing. If he overcomes this weakness, he will turn out to be a really good player.

"A SPECTATOR"

INTER-HOUSE ATHLETIC MEET—1950

Patron of the Meet :

P. SRI SKANDA RAJAH Esq.

District Judge, Point Pedro.

Referee :

Mr. J. M. G. Samuel

Judges and Umpires :

Mr. N. Nadarajah	Mr. R. Sivapathasundaram
„ K. Rajaratnam	„ S. Nagalingamudali
„ K. Thambipillai	„ S. Sivakumarasamy
„ R. Navaratnam	„ M. Sivasithamparanathan
„ V. Sellathamby	„ M. R. Pararajasingham

Starters :

Mr. C. T. E. Mills
„ S. Kumarasegarampillai

Starters Stewards :

Mas. C. Thavaravi
„ K. Wignarajah

Recorders :

Mr. M. C. John
„ W. W. Somaratne
Mas. C. Satkunanathan

Time-keepers :

Mr. P. Ahamparam
„ A. Rajasingham
„ A. George

Judges Stewards :

Mas. S. Baskarasingam
Mas. C. Jothiravi

Microphone Steward :

Mr. A. K. Arumugam

Hony. Surgeon:

Dr. V. Nadarajah

Chief Steward :

Mr. S. T. Samuel

Visitors Stewards :

Mr. R. M. Gunaratnam	Mr. S. V. Gunanayagam
„ H. E. Arulampalam	„ J. V. Sivappiragasam
„ T. V. Kanaganayagam	„ H. D. Thambiah
„ S. P. Nadarajah	„ A. Somasundram
„ P. R. Ponnuthurai	„ M. K. Chinniah
Mrs. E. K. Richard	Miss W. T. Ariaratnam
Miss A. J. Arulampalam	„ T. Arulambalam
„ F. P. Solomons	„ J. John

Clerk of the Course :

Mr. K. V. Thomas

Hony. Secy :

Mr. S. A. Rasaratnam

SUMMARY OF RESULTS

Events	Senior Group	Intermediate Group	Junior Group	Infant Group
High Jump	1. S. A. Mariathas K 2. S. Balasingam K 3. S. Canagasooriam P	1. S. Sathianathan P 2. P. Satcunarah A 3. C. Navaratnam S	1. S. Thiagalingam A 2. S. Chinniah A 3. K. Chelvanandam S	
Long Jump	1. D. Mahendran K 2. K. Maniccam K 3. A. Navaratnam S	1. P. Kanagasabai S 2. S. Ratnam A 3. E. G. Gunaseelan S	1. S. Chinniah A 2. S. Thiagalingam A 3. V. Perampalam P Distance:- 14 ft. 10½ in.*	1. C. Nadarajasundaram P 2. A. P. Jeyarajah K 3. R. Sivanandam A
Pole Vault	1. S. Balasingam K 2. S. Ramanathan P 3. V. Sabaratnam A	1. V. Eswaradevan A 2. T. Thanabalasingam S 3. S. Arunagrathan S		Three Legged Race
Futting the Weight	1. K. Maniccam K 2. S. Ramanathan P 3. S. Somasegaram A Distance:- 32 ft.*			1. V. Thamotheram } P V. Sundaralingam }
Discus Throw	1. K. Maniccam K 2. K. S. Pooranalingam A 3. S. Ramanathan P			2. M. K. Srisikandarajah } K V. Srisikandavel }
Hop Step & Jump	1. S. Gunalingam K 2. D. Mahendran K 3. A. Navaratnam S			3. N. Sivagnanasundaram } P S. Ganeson }

Events	Senior Group	Intermediate Group	Junior Group	Infant Group
100 yds.	1. K. Maniccam K 2. S. Gunalingam K 3. K. Mahesan S	1. P. Kanagasabai S 2. P. Nadarajah K 3. K. Thanabalasingam S	1. S. Chinniah A 2. V. Balendran A 3. S. Thiagalingam A Time: 13'2 secs. *	50 yds. 1. N. Sundaralingam K 2. P. Kanagasingam A 3. V. Rajendra A
220 yds.	1. D. Mahendran K 2. S. Gunalingam K 3. V. Vamadeva A	1. P. Kanagasabai S 2. S. Thanabalasingam S 3. P. Nadarajah K	1. S. Chinniah A 2. S. Thiagalingam A 3. Basheer Ahmed S Time: 30'8 secs. *	75 yds. 1. N. Sundaralingam K 2. P. Kanagasingam A 3. S. Ganesamoorthy P
440 yds.	1. D. Mahendran K 2. V. Vamadeva A 3. S. A. Mariathas K	1. V. Sethunayagam K 2. S. Amirthalingam A 3. P. Kanagasabai S		
Half Mile	1. S. A. Mariathas K 2. K.S. Pooranalingam A 3. V. Ponnampalam A Time: 2 min. 24'5 sec. *			
Mile	1. S. A. Mariathas K 2. V. Ponnampalam A 3. K.S. Pooranalingam A			
100 yds. Hurdles	1. V. Vamadeva A 2. K. Maheson S 3. C. Thavaravy A	1. S. Ratnam A 2. T.M.M. Sheriffdeen P 3. C. Navaratnam S		

H. C. M. 5

Events	Senior Group	Intermediate Group	Junior Group	Infant Group
4x110 yds. Relay	1. Kanapathipillai House 2. Abraham House 3. Paulpillai House Time: 55 secs.*	1. Kanapathipillai House 2. Sherrard House 3. Paulpillai House	1. Abraham House 2. Sherrard House 3. Kanapathipillai House	
4x440 yds. Relay	1. Abraham House 2. Kanapathipillai House 3. Paulpillai House Time: 4 min. 24 secs.			

Obstacle Race

1. A. G. Peter
2. P. M. Edward

Visitors Race

1. { Miss. J. Benjamin
Mr. K. K. Nadarajah
2. { Miss. V. Vijayaratnam
Mr. V. Sellathamby

Tug O'War

Sherrard House

* Indicates the Ground Record.

LITERARY ASSOCIATIONS

THE HARTLEY COLLEGE H.S.C. UNION

It is with great pleasure that I submit the report for the year 1950, which has been a period of steady progress.

During the year under review, we had in all nineteen meetings, three business meetings, ten meetings in English and the rest in Tamil. The meetings were mainly devoted to debates and prepared speeches on Social, Political and Scientific topics. The meetings in Tamil were the most popular.

The union continues to edit "The Hartley Echo" and "ஹர்ட்லி கல்லூரி ஊழிநெல்லை". Quite a number of members contributed short articles. I feel that there are among us some, who will in the future, achieve eminence in the field of journalism and public speaking.

May I avail myself of this opportunity to extend my thanks to the Vice-Patron and to all the other members of the Union for their co-operation.

K. SIVAPRAGASAM
Hony. Secy.

Hartley College Literary Association Senior Section

We have great pleasure in presenting our report covering the activities of a crowded year. The enthusiasm and the keen interest shown by our members in the activities of the Association have helped to make the year a pleasant and useful one.

Topics of current interest were keenly debated. There were in addition many prepared speeches both in English and Tamil. Many of those who spoke displayed remarkable clarity of thought. The topics covered a vast field and the speeches and debates were always followed by lively discussions.

We were also fortunate to listen to three distinguished speakers during the course of the year. Mr. Shelton de Silva, B.A. (Cey.) who spoke on the "Detective Novels" has aroused in some of the members an interest for reading novels. Mr. V. Subramaniam, M.A. spoke on "Foreign Policy of India." He gave us very many glimpses of Shri Nehru. Mr. T. V. Kanaganayagam of the Staff entertained us to a very interesting talk on "Life in England." His picture of the life in England, where he had spent fourteen years, was so vivid that some of us felt, that for one hour we too were in England—a very lovely country indeed. We thank these gentlemen for their ready response to our invitation.

During the third term, we had our annual Oratorical Contest both in English and in Tamil. The following were the winners :—

- First Prize —S. Satcunanatham (S.S.C.—A)
 Second „ —C. Thavaravy „ English
 Hon.Mention—K. Wignarajah (S.S.C. Prep. A)
 First Prize —K. Veerasingham (S.S.C.—A)
 Second „ —A. D. Niles „ (S.S.C. Prep. B) Tamil
 Hon.Mention—K. Venayagampillai (S.S.C.—B)

We take this opportunity to thank the judges. Miss. V. Sangarapillai, M.A., Miss. P. Alvapillai, B.A., Messrs. C. Thanabalasingam, T. Ponnambalam and Rev. S. B. Sathiaraj, who readily consented to act as judges. Our activities were rounded up with a Social.

In conclusion I thank our President and our Patron for their guidance.

M. RAJASEGARAM
 Hony. Secy.

SUMMARY OF MEETINGS.

TOPIC	SPEAKERS	
	Proposition	Opposition
Debate		
“Ceylon should be a Republic”	1. S. Satcunanathan 2. K. T. Sivaguru 3. K. Venayagampillai	1. K. Shanmuganathan 2. T. Balakrishnasamy 3. S. Kumarasamy
“A Federal form of government will be suitable for Ceylon”	1. M. Atputhanathan 2. S. Vasudevan 3. S. Pooranalingam	1. K. Nadarajah 2. M. Rajasegaram 3. S. Kartigesan
“இலங்கை அரசியலில் பெண்களுக்குச் சம சந்தர்ப்பம் அளிக்க வேண்டும்”	1. V. Kathirgamathamby 2. 2. Sivagnaguru 3. V. Maniccam	1. K. Veerasingham 2. K. Shanmuganathan 3. A. D. Niles
Prepared Speeches	1. Sam. Ratnasamy 2. S, A. Rajasingham 3. P. Balendran 4, M. Atputhanathan 5. A. Ratnavel 6. A. Kumarasamy 7. S. Satcunanathan 8. M. Rajasegaram	on “Should horse-racing be prohibited in Ceylon” „ “Co-operation” „ “Kind Words” „ “World today” „ “Patriotism” „ “Cultivation of memory” „ “Poetry” „ “Constitutional development of Ceylon”

9. S. Kathiravetpillai	„ “Democratic States”
10. K. T. Sriharan	„ “Caste system”
11. C. Chandrasegaram	„ “Life”
12. P. Kanagasingham	„ “The study of Literature”
13. S. Sivasubramaniam	„ “Necessity is the mother of inventions”
14. K. Nadarajah	„ “The problem of National languages
15. S. Sadacharanathan	„ “How to secure jobs”
16. E. W. Devarajah	„ “Parliament and its history”
17. K. Wignarajah	„ “Post-war world”
18. M. Karthigesu	„ “Friendship”
19. K. T. Sriharan	„ “Pen is mightier than the sword”
20. S. Sivagnanaguru	„ “இன்றைய ஆசிரியர்”
21. E. W. Devarajah	„ “மது”
22. V. Kathirgamathamby	„ “கல்வி”
23. V. Sivagumaravel	„ “தமிழின் மேன்மை”
24. K. T. Sriharan	„ “சுதந்திரம்”
25. K. Venayagampillai	„ “தமிழ் நாட்டின் மகளிர் மாண்பு”

Hartley College Literary Association Intermediate Section

I have great pleasure in submitting the report for the year 1950. Our section consists of seventy members, who are all students of the J.S.C. classes. Since the beginning of this year, we have had nineteen meetings devoted to prepared speeches, debates, stories and recitations. These were conducted both in English and in Tamil. A summary is given below.

Before I conclude, I take this opportunity to thank, our Vice-Patron for the valuable help and guidance he has given us. I also wish to thank the members of this section and specially the committee-members for their co-operation.

SUMMARY OF MEETINGS SPEAKERS

TOPIC

Debate

“Free education must
be abolished

Proposition

1. S. Navaratnarajah
2. V. Senthinayagam
3. R. Gunasegaram

Opposition

1. J. Mariadas
2. T. Jeyanandam
3. K. Manicavasagar

“தற்கால நாகரீகம்
சிறந்தது”
Prepared Speeches

1. K. Maniccam	1. P. Shanmugalingam
2. P. Antonippillai	2. K. Manicavasagar
1. T. Valliparam	on “The modern ways of
travelling”
2. V. Vallipuram	„ “Punctuality”
3. M. Arulanandam	„ “Honesty”
4. T. Jeyanandam	„ Obedience to parents”
5. S. Kanagaratnam	„ “Simplicity”
6. P. Antonipillai	„ “பெண்கள் ஆண்
களுக்கு அடிமையா”
7. K. Manicavasagar	„ “கல்வி”
8. T. Kumarasamy	„ “நட்பு”
9. C. Kanapathipillai	„ “கண்ணலே கண்டதும்
பொய், காதாலே கேட்
டதும் பொய், தீர விசா
ரித்தறிந்ததே மெய்”
10. S. Ratnasingham	„ தமிழரின் வலிமை”
11. N. Balakrishnan	„ “உண்மையின் உயர்வு”
12. K. Manicavasagar	„ “தமிழும் அதன்
அருமையும்”
13. K. Maniccam	„ “கிதியின்
அடிமைத்தனம்”

DECLAMATION CONTEST—1950

—Results—

Form I (Lower)	1. I. Thangakone
	2. K. Wickramachandran
	Hon. Mention
	V. Srisikandarajah
Form I	1. A Sivapathasundaram
	2. E. Ratnasabapathy
	Hon. Mention
	S. Nagaratnam
Form II	S. Dissanayake (Verse)
	S. Sivanesan (Prose)
	Hon. Mention
	A. Jeyarajah (Verse)
	C. Nirmalarajah (Prose)
J.S.C.	T. Kumarasamy (Verse)
	J. Mariathas (Prose)
	Hon. Mention
	R. Gunasegaran (Verse)
	T. Jeyanatham (Prose)

HARTLEY COLLEGE HISTORICAL ASSOCIATION

As the Secretary of the above Association, it is my pleasure to submit the report of the activities of the association during the year 1950. We had in all 15 meetings, which were mainly devoted to speeches. During the third term we had a debate on "A federal form of government will suit Ceylon." The speeches were of fairly high standard and the topics included present political problems and glories of past kings and statesmen. At one of these meetings, we had the pleasure of listening to Mr. T. V. Kanaganayagam of the college staff on "Places of Historical interest in England."

Early in June, we lost the services of Mr. S. A. de Silva, our President at that time. We are greatly indebted to him for his guidance. We wish him all good luck. In his place we welcomed back to our midst Mr. S. P. Nadarajah.

In conclusion, I thank our present President for his ungrudging help and guidance, and the members of the Association for their whole hearted co-operation. I wish also to thank my colleagues in office, for their good work.

N. M. RATNASABAPATHY,
Hony. Secy.

SUMMARY OF MEETINGS

TOPIC	SPEAKERS	
	Proposition	Opposition
Debate		
"A Federal form of Government will suit Ceylon"	1. V. Ganesan 2. P. Kanagasingam 3. V. Vamadeva	1 C. Kathirgamanathan 2. K. T. Shrikaran
Prepared Speeches	1. V. Vamadeva 2. P. Kanagasingam 3. K. Ratnarajah 5. K. Kathiramathamby 6. A. D. Niles 7. A. Balasubramaniam 8. K. Maheson 9. K. Vijayanathan 10. Miss. S. Sathasivam	on "Communism today" "Prussia in the Eighteenth Century" "Ceylon today" "Ancient glory of Bengal" "Abraham Lincoln" "Russia under Peter the Great" "Political Development of Ceylon during the British Rule" "Ceylon in the 15th Century" "Federation for Ceylon"

11. V. Nadarajah	„ “Russia in the Middle Ages”
12. K. Balakrishnar	„ “Disraeli”
13. P. Balasingam	„ “The Study of History”
14. K. Selvaratnam	„ “Nazi Germany”
15. R. A. Jogendra	„ “Communism and its Evils”
16. V. Vamadeva	„ “The International Situation”
17. V. Maniccam	„ “Ceylon under the Portuguese”
18. G. Gunaseelan	„ “The Portuguese as Allies of Kotte”

HARTLEY COLLEGE BIOLOGY ASSOCIATION

The year 1950 has been quite a satisfactory one for us. The meetings were held regularly on Thursdays and the members have shown great interest in the proceedings.

We had altogether fifteen meetings which were devoted to prepared speeches. The topics discussed at the meetings were of Biological interest. We also had the pleasure of listening to Mr. A. K. Arumugam of the Staff on “Evolution of flowering plants” and Dr. Hans Bayer, the Viennese E N.T. Specialist, on “The diseases of the nose.” We are greatly indebted to these gentlemen. I take this opportunity to thank them on behalf of the Association.

We had the annual social at the end of the first term. My thanks are due to the members of the Ex-committee for all their help. Our meetings and socials have been a great success due to the keen interest and enthusiasm of our Vice-Patron.

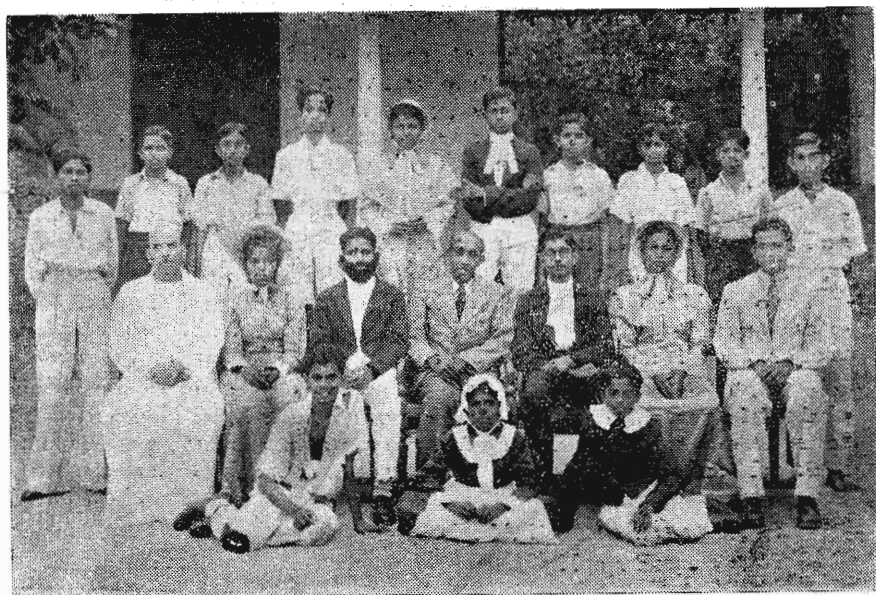
We wish the Association long years of useful service.

K. SHANMUGANATHAN
Hony. Secy.

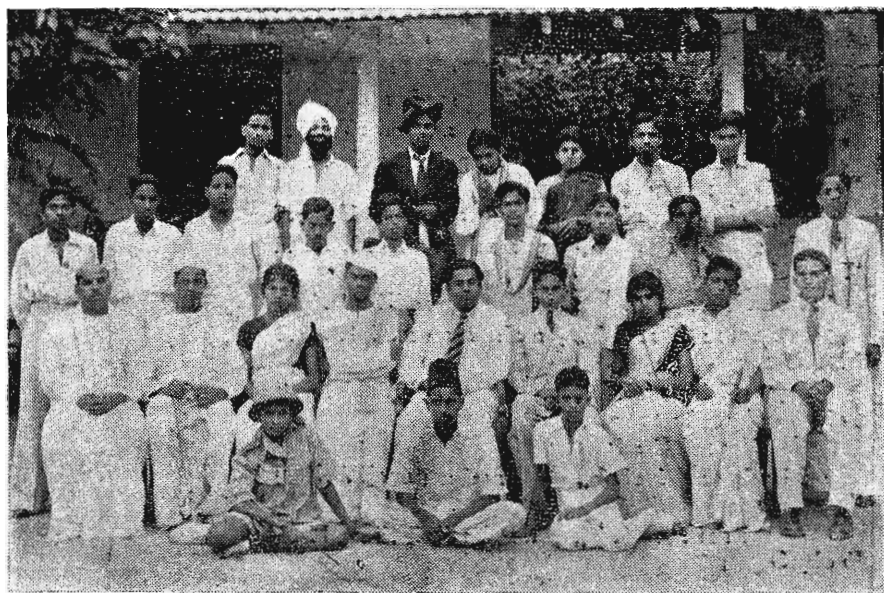
THE HARTLEY COLLEGE DRAMATIC SOCIETY

The Dramatic Society is in its third year of existence. The remarkable progress it has made during so short a period is certainly a great achievement.

Our programme this year was a bold and ambitious one and we are glad to record, that our endeavour met with a fair amount of success. At the annual concert organised by the Vadamarachy Teachers' Association, we were awarded the First Place for our One-Act Play “The

DRAMATIC SOCIETY—"NICHOLAS NICKLEBY"

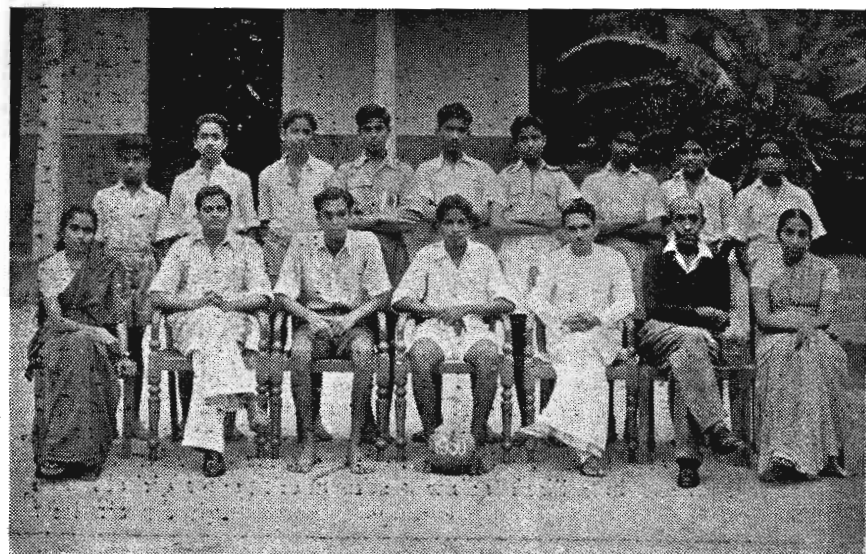
DRAMATIC SOCIETY—"டி.டி. வாய்க்கை"

PAULPILLAI HOUSE

INTER-HOUSE FOOTBALL CHAMPIONS
(Seniors)—1950

SHERRARD HOUSE

INTER-HOUSE FOOTBALL CHAMPIONS
(Intermediates)—1950

Proposal” Our congratulations to the three members, who took part in it, namely V. Vamadeva, A. Shanmugananthan and C. Thavaravy. At the end of the second term, we staged two plays “Nicholas Nickleby”, in English and “புது வாழ்க்கை” in Tamil. We had two performances—one for the Public and the other for our college students. The performances were such a success that in September, we staged both plays at the Town Hall, Jaffna. We had a big audience and we gave them a good run for the money. The comments on our acting were very favourable.

In the English play, K. Wignarajah (Tilda) was awarded the First Prize and the Second Prize was awarded to Sam. Ratnasamy. Honourable mention was made of J. J. Rajanayagam (Smike) and A. Shanmuganantham (Mr. Squeers). In the Tamil play, A. D. Niles (Jegananthan) and J. Mariadas (Jeganmogon) were adjudged First and Second respectively. We thank all those who helped us to stage these plays and in the sale of tickets. Our thanks are due to Messrs. S. Arambamoorthy and K. Muttucumarasamy of the Excise Department, for their great assistance in making the Tamil play a success. We would also like to thank the members of the public and the Old Boys, who patronised our performance and helped us to make it a financial success.

Next year our annual Performance will be held on 4th March, 1951. We hope that we will continue to bring credit to the Society.

M. N. RATNASABAPATHY,
Hony. Secy.

THE CAST—“NICHOLAS NICKLEBY”

Nicholas Nickleby	...	Sam. Ratnasamy	
Mr. Squeers	...	A. Sanmuganathan	
Mrs. Squeers	...	A. Navaretnam	
Fanny Squeers	...	C. Thavaravy	
Wackford Squeers Jr.	...	T. Kulendran	
John Browide	...	S. Satkunanathan	
Tilda Price	...	K. Wiganarajah	
Phib	...	T. Jeyananathan (Maid at the Hall)	
Smike	...	J. J. Rajanayagam	} Pupils at the Do-the-boys Hall
Bolder	...	K. R. Goonasekaram	
Tompkins	...	S. Kathiravetpillai	
Mobbs	...	V. Alalasundram	
Cobby	...	K. Rajalingam	
Graymash	...	N. Balakrishnan	
Other Boys	...	K. S. Arudchelvam	
		R. Rajendram	
		A. Karumakendrarajan	

THE CAST — “புது வாழ்க்கை”

Jeganmogan	...	J. Mariadas
Jeganathan	...	A. D. Niles
Kosavamuthaliar	...	K. Gangapathy
Sanmugampillai	...	P. Antonipillai
Somu	...	A. Sivaramalingam
Vanaja	...	T. Vallipuram
Prema	...	M. Sivagurunathan
Ranjani	...	S. Thevasagayam
Friends	...	J. S. Christadas V. Sethunayagam
Postman	...	R. Sanmugalingam
Hotel Attendant	...	A. Pathmanathan
President of the University College Union	...	K. Sivapragasam
Labourers	...	R. Sanmugalingam, S. Thambi- thurai, P. Tharmalingam, G. Siva- palan, R. Thiagarajahpillai, P. Tharmalingam, S. Sathianathan, N. Ganesamoorthy, R. Ganesa- nathan
Monkey Dance	...	K. Arumugam
Thangachetty	...	K. Sivapalan

PREFECTS' GUILD

I have great pleasure in presenting the report of the activities of the Prefects' Guild during the year 1950. The Guild, which came into being at the commencement of the school year 1944, has been in existence for seven years. During this period it has gone forward from strength to strength, building up a tradition worthy of any Secondary Institution in the Island.

As members of the Guild, we have always been inspired by a noble spirit of service and have never failed to discharge our heavy responsibilities in the best interest of our Alma-Mater. The energies of the Guild have been fully exploited in order to maintain administrative efficiency and general discipline, thus relieving the college authorities of an appreciable volume of routine work.

The work of the Guild, it should be mentioned, was made much lighter by the co-operation and guidance of the staff and the assistance extended by the Monitors. In all our discussions concerning the conduct of work and the maintenance of discipline, there has been a spirit of comradeship among the members, which facilitated the transactions of business greatly.

It is our firm belief that our fellow pupils aspiring to take their places in the Guild after us, will draw inspiration from the traditions built up by their predecessors and continue their noble work in the coming years. We wish them all success.

M. RAMAKRISHNAN
Hony. Secy.

THE HARTLEY COLLEGE CO-OPERATIVE SUPPLY AND THRIFT SOCIETY

The Society is completing five years of useful service to the students. Ever increasing has been the patronage extended to us by the students and unceasing our endeavour to meet their demands.

We supplied exercise books embossed with our college crest and these were very popular as is evident from the number sold. We hope that at least early next year, the long awaited book-stall will materialise. We will be then in a position to supply the necessary text books to one and all.

A small canteen is also run by our Society. Teachers and students with parched throats and tired nerves, who drop in there for their tea, have testified to the excellence of the light refreshments and the tea served.

I take this opportunity to thank our President, whose initiative and leadership is a source of encouragement to us all. I wish also to thank our Patron who has taken a keen interest in ensuring the success of our young co-operative enterprise.

M. RAJASEGARAM
Hony. Secy.

STUDENT CHRISTIAN MOVEMENT

We are a small group of forty and we find our existence rather hard. Financially we are on the rocks and our activities are as a result greatly hampered. Besides this, we have other difficulties to surmount. We have not been able to hold our meetings regularly on Tuesdays because of other activities in the college which clash with ours. The result is that we were able to hold only 16 meetings during the year. Moreover there has also been a general lack of interest among the members.

Towards the end of the Second Term, we lost the services of our very able Senior President Mr. R. M. Gunaratnam, and his place was taken by Mr. T. V. Kanaganayagam. Our new Senior President has often stressed the necessity to put our finances on a sound footing, as early as possible. With this idea, we printed and sold Christmas Cards. We have also decided to hold a fair during the first term of next year.

Due to the lack of funds, we were unable to send any of our members to the Hyderabad Conference. Our activities were restricted to prepared speeches by our members and talks by the Rev. S. B. Sathiaraj, Miss. R. M. Chinniah and our Senior President. We are specially grateful to Rev. S. B. Sathiaraj for the valuable help rendered by him to the movement. We are indeed proud to record the good and useful work of some of our members in conducting the Sunday School services in the Nelliady Parish.

Next year we hope to establish the Movement as a going concern by stabilizing the finances and offering a more attractive programme to the members.

I take this opportunity to thank all the office-bearers, who minimized my burden, with their ungrudging help and co-operation.

R. S. JOGENDRA
Hony. Secy.

THE VTH JAFFNA SCOUT TROOP

Mr. A. R. Joseph, our Scout Master, proceeded to India during the Second Term to follow a course in Physical Training and his place was taken by Messrs. V. Sabanayagam and W. W. Somaratne, our present Scout Masters, we wish to place on record our sincere appreciation of the services rendered by Mr. Joseph.

We participated as usual in the various activities of the Troop during the year under review. We had the distinct privilege of presenting the Guard of Honour to some distinguished members of Parliament—the Hon. Mr. A. Ratnayake at Nelliady, the Hon. Mr. S. W. R. D. Bandaranaike at Point Pedro and the Rt. Hon. D. S. Senanayake at Jaffna.

We attended the Annual Rally of the Scouts held at the Old Park, where Col. C. P. Jayawardene took the salute at the march past. Owing to unpropitious circumstances, we did not go out camping. We hope to do so during the First Term of next year.

In conclusion, I wish to express our sincere thanks to the Scout Masters, for all the help they rendered us to make our Troop an efficient one.

K. VEERASINGHAM
Troop Leader.

THE CUB PACK

I have great pleasure in recording the activities of our Cub Pack this year. We are divided into four packs and the names of our packs are Eagle, Dog, Deer and Wolf. Weekly meetings are held on Mondays. At these meetings we not only learn songs and games, but also have competitions in the Cub Laws.

On Lord Baden Powel's Birthday, there was a very interesting programme for the Scouts, Cubs and Guides at the Methodist High School, where we had a very pleasant time. After the flag was hoisted by the Scouts we had Tea and games. Miss. M. P. Dore then spoke on the history of the movement.

During the Chip-A-Job week, we gladly went about doing all types of work such as cleaning Bicycles, washing and sweeping, and we earned quite a lot during that week.

On the 6th of Nov., we played a Foot-Ball match against Jaffna Central College. Though we lost the match, we gave our opponents a very interesting and a good game. Let me thank our Cub Mistresses for their guidance and for the pains they have taken at all our meetings.

S. K. RAJENDRAM
Akela.

HOUSE REPORTS

ABRAHAM HOUSE

The year under review has been a successful one and our performance on the whole was quite satisfactory.

Before I refer to our achievements, I record with deep sorrow the death of Mr. M. A. Chelliah, one of our former House Masters, who retired in 1946, after a period of twenty five years service. During this period he has been of immense help both to the College and to our House. We extend our sympathies to his widow and children.

In the field of Athletics, though we failed to win the Championship by a few points, we fought to the last in true spirit. Our congratulations to S. Chinniah, who won the Junior Championship with three new ground records to his credit. My congratulations to all the other Athletes of our House for their creditable performance in the Meet. We were adequately represented in the Athletic Team sent to Jaffna and I am happy to mention that two of our members won places in the Meet.

In Foot-Ball and Volley-Ball, our performance was quite satisfactory. In the Senior, Intermediate and Junior Foot-Ball competitions our teams became runners-up in their respective groups. Moreover four members of the College First XI, six members of the Second XI and four members of the Third XI hail from our House. Thus we have contributed largely to the College Foot-Ball Teams. In the Inter-House Volley-Ball competition, we emerged Champions in the Intermediate group.

Our success in Sports is in no small measure due to our young and enthusiastic House Masters. I am sure that with their able guidance and help, we will be able to keep our colours flying for many long years

to come. We are also fortunate in having as our House Mistress one who takes active interest in the activities of the House. We thank them all and the members of our House for their loyal service and co-operation.

Our congratulations to Kanapathipillai House, who won the much coveted shield.

V. VAMADEVA

Captain.

KANAPATHIPILLAI HOUSE

Our performance this year has been on the whole even better than that of last year. In the field of Athletics, we completely swept the board. We congratulate K. Maniccam and D. Mahendran both of whom tied for the Senior Championship and K. Sunderalingam for winning the Infant Championship. S. Gunalingam and S. A. Mariadas also contributed to a great extent to win the Championship as well as the Challenge Cup for the Relay Event. Special mention must be made of K. Maniccam who secured the first place in the All Ceylon Public Schools Athletic Meet, in the Discus Event with a throw of 110 feet 8 $\frac{3}{4}$ inches. He missed the All Ceylon Schools record by only 6 inches. He has qualified for Colours and we wish him better luck next year.

Our House has contributed most to the various College teams. The Captains of the College Soccer and Athletics Teams are members of our House. In the Inter House Foot-Ball and Volley-Ball competitions too, we did fairly well. We were the Senior Champions in Volley-Ball and the Junior Champions in Foot-Ball.

During the second term Mr. A. R. Joseph, one of our House Masters left us to follow a course in Physical Training in Madras. We wish him all success and a speedy return.

We thank our House Masters for the keen interest they took in all our activities. I also take this opportunity to thank the office bearers of our House for their valuable help and co-operation. We hope that our brilliant achievements this year will be maintained in the years to come.

K. MANICCAM

Captain.

PAULPILLAI HOUSE

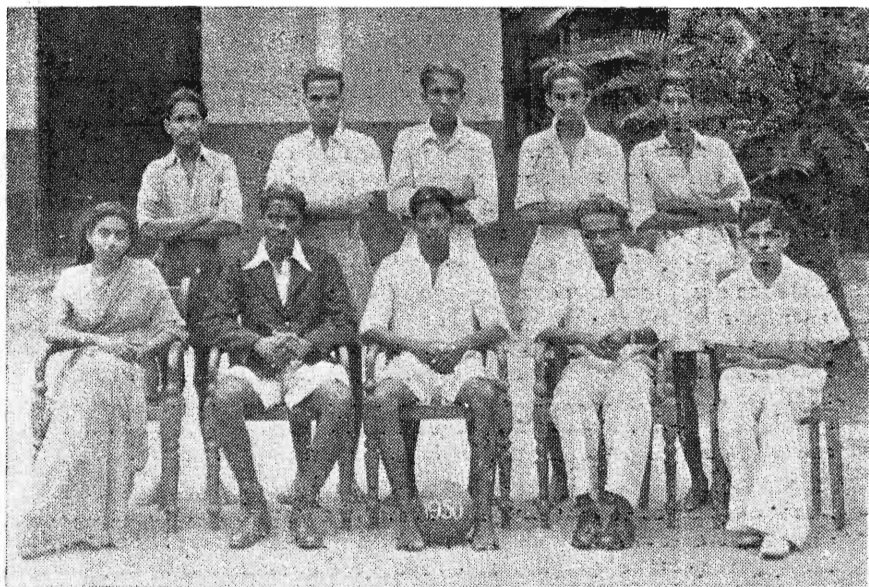
Our performance during the period under review was not at all satisfactory, but taking into consideration the difficulties we were faced with, I should think that our achievements were really creditable.

There were no Inter-House competitions during the first term, since this term is devoted to Cricket. The Cricket team consisted of three of our members namely A. Sithanathan, A. Shanmuganathan and C. Chandrasegaram, the last named was in addition elected as the Captain.

KANAPATHIPILLAI HOUSE

INTER-HOUSE FOOTBALL CHAMPIONS
(Juniors)—1950.
KANAPATHIPILLAI HOUSE

INTER-HOUSE VOLLEY BALL CHAMPIONS
(Seniors)—1950

J. S. C.

INTER-CLASS FOOTBALL CHAMPIONS
(Seniors)—1950
S. S. C. (B)

INTER-CLASS VOLLEY BALL CHAMPIONS
(Seniors)—1950

At the Inter-House Athletic Meet, we put up a good show with a team devoid of any great ability or talent, but were placed fourth in the final ranking. S. Ramanathan of the Senior Group and C. Nadarajanderam of the Infant Group, deserve our congratulations. The latter broke the Infants Long-Jump Record.

During the beginning of the third term, the tide changed and we won the Inter-House Football Championship (Seniors), without difficulty. Six of our members helped to strengthen the College Football Eleven. They are K. Arulanandam, C. Balasingham, M. Baskarasingham, M. Ramakrishnan, S. Ramanathan and A. Shanmuganathan.

Though our achievements are not many, we are consoled by the fact that we did our best. My grateful thanks are due to each and every member of the House, House Masters and House Mistresses, for their willing cooperation, and unflinching support.

Wake up Yellows! Recollect our past achievements and help to keep them up!

A. SHANMUGANATHAN
Captain.

SHERRARD HOUSE

We feel that this year, there has been a marked improvement in all fields of the activities we took part in. Our performance was on the whole creditable.

In the Inter-House Athletic Competition, our Intermediates and Juniors came to our rescue and we were able to put up a keen fight. The absence of a good team to represent our House in the Senior Group was keenly felt. Our congratulations to P. Kanagasabai, the Intermediate Champion. This year too, we won the Tug-O'-War event. Our congratulations to the team. We came third in the final ranking.

Our performance in the Inter-House Volleyball and Football competitions, was quite satisfactory. We won the Intermediate Football Championship and came Runners-up in the Senior Volleyball Competition.

In the course of the year Mr. P. W. J. Muttiyah, one of our House Masters left us to join the Staff of Jaffna College. He has been associated with our House from the time of its inception and his sudden departure was a great blow to us. We take this opportunity to thank him for all the services he rendered to us. We welcomed back to our midst Mr. S. P. Nadarajah, one of our former House Masters. Mrs. E. K. Richards and Mr. T. V. Kanaganayagam too joined us during the second term. Mr. Kanaganayagam has already begun to take an active interest in our activities and I have no doubt that next year, with the guidance of our House Masters we will shape much better.

Our sincere thanks to all who helped us.

R. SITHAMPARANATHAN
Captain.

HOSTEL

THE COLLEGE HOSTEL

Many changes took place in the Hostel during the year. Mr. A.R. Joseph, our assistant Boarding Master, left us during the second term to follow a course in Physical Training in Madras. We wish him all success. At the end of the second term, Mr. K. Pooranampillai left for England on study leave and his place as Warden was taken by Mr. S. T. Samuel. Our acting Warden has already introduced some startling changes. The bath-room is now provided with electric light. This is certainly a great convenience to us. The waste land on the Southern side of the main Hostel block, has been now converted into a vegetable garden. I am sure that this will result in a further improvement of the quality of the meals. We hope that some of the Hostellers will soon take to gardening as a hobby.

Our daily programme of work and recreation was carefully planned and carried through with the able guidance of our Boarding Master. The Hostellers have a fine record both in Studies and in Sports. We have in the hostel, one of the Champion Athletes of the College. He has further distinguished himself by securing the first place in Discus Throw, at the All Ceylon Public Schools Meet. Moreover a good number of the Hostellers are members of the College teams in Soccer, Volleyball and Cricket.

We take this opportunity to thank the resident Masters for their guidance and help in all our problems. Our special thanks are due to our Boarding Master and to the acting Warden.

C. BALASINGHAM
Hostel Prefect.

HOSTEL UNION

The Hostel Union continues to provide an opportunity to the Hostellers to promote their knowledge in diverse directions and to gain the necessary training in the art of public speech. Many of us who normally fight shy of speaking at the meetings of the College Societies, let off much steam at the Hostel Union meetings.

Meetings were held regularly on Saturdays, both in English and in Tamil. The chief items were Speeches and Debates. We had our Annual Dinner in December.

During the year, we bade farewell to Messrs. Shelton de Silva, A. R. Joseph and H. D. Thambiah. We are happy to have in our midst Mr. T. V. Kanaganayagam.

On behalf of the Committee, I wish to express our gratitude to the resident Masters and to the Hostellers, for their co-operation in all the activities of the Union.

M. D. K. PETER,
Hony. Secy.

TEACHERS' GUILD.

Bidding farewell to outgoing members has become a very important function of our Guild. At the end of the First term Mr. P. W. J. Muttiah, an ex-President of the Guild, left us to join the Staff of Jaffna College. Mr. E. R. A. Paul too left us.

In May, Mr. Shelton de Silva, on the eve of his departure to Bangalore to join the Theological College, gave us an interesting lecture on "Religious Poetry". Soon afterwards, we had to bid farewell to Mr. A. R. Joseph, our Scout Master. He is undergoing a course of Physical Training in Madras and will be with us before long.

At the close of the second term, we sat at Dinner to bid 'au revoir' to Mr. and Mrs. K. Pooranampillai on the eve of their departure to England. Mr. K. Pooranampillai is studying for Diploma in Education. Mr. H. D. Thambiah too left us to join Law College.

But we had the pleasure too of welcoming to our Staff, Miss S. John, Mrs. E. K. Richards and Messrs. T. V. Kanaganayagam, C. Vykunthanathan and V. Sabanayagam. We also welcomed back to our midst Mr. S. P. Nadarajah.

The members are benefited by reading 'Teachers World', 'Readers Digest', 'Psychology', 'Fit-Bits', 'Coronet' 'Modern Review' and 'Life' in addition to 'The Times of Ceylon', 'The Daily News', and 'The Sunday Observer'.

We ended the year with a picnic at the Elephant Pass Rest House. Almost all the members joined and we had a really fine time.

Before I close, I thank the President and the committee members for their kind co-operation, particularly Mr. A George, who was responsible for the success of every function.

A. SOMASUNDERAM,
Hony. Secy.

SUCCESS AT EXAMINATIONS.

Letters within brackets denote distinctions.

e—English language	tl—Tamil Literature
a—Arithmetic	gs—General Science
h—History	pb—Physics
ems—Elementary Maths (Special)	am—Additional Mathematics
m—Mathematics	ch—Chemistry

Junior School Certificate Examination Dec. 1949.

FIRST DIVISION

1. Balendran P. (a, gs)	7. Tharmaratnam A. (gs)
2. Charles R. N. (a, gs, h)	8. Thavapalan P. (a, gs)
3. Jeyapalan M. (a, m)	9. Thirunadarajah K. (m)
4. Kathiravelupillai S. (m, gs)	10. Vamadeva S. (a, h)
5. Nagalingam K. (a)	11. Wignarajah K.
6. Senathirajah K. (a)	12. Kamaladevi V. (a, h)

PASS

13. Balakrishnan K. (e)	30. Padmanatban C.
14. Devarajah E. Q. (a, gs)	31. Poornalingam S. (a)
15. Gnanapragasam T. (gs)	32. Rajadurai J. R.
16. Gnanarajah A. M. (a, gs)	33. Rajaratnam M.
17. Gopalakrishnan V.	34. Rajasingham S.
18. Gunaseelan E. G. (gs)	35. Ramalingam S. J.
19. Hassan Guttus M. S.	36. Ratnagopal N.
20. Jeyaratnam G.	37. Sadacharanathan S.
21. Joshua E.	38. Sivagnanasunderam A.
22. Kanapathippillai K. (a)	39. Sivapathasunderam S.
23. Kulaveerasingham V.	40. Sivapragasam K.
24. Kumarasamy A. (a)	41. Sivathasan S.
25. Kailayar N. (a, m)	42. Subramaniam K.
26. Mahesan K.	43. Velupillai V.
27. Maniccam V. (a)	44. Vijayanandam K.
28. Muthulingam P.	45. Inpamany K.
29. Niles A. D.	

Senior School Certificate Examination Dec. 1949.

FIRST DIVISION

1. Kandasamy S. (tl)	2. Kandasamy V. (ems)

PASS

3. Anandacumarasamy S.	16. Nadarajah V.
4. Arudselvam K. S.	17. Paramanathan N.
5. Arulanandam K.	18. Peethambaram S.
6. Arumugam E.	19. Rajanayagam J. J.
7. Arumugam V. (h)	20. Ratnavelu C. (ph, am)
8. Balasingham V.	21. Shanmuganathan A. (am)
9. Balasingham N.	22. Sithamparanathan S.
10. Balasingham P.	23. Sivagurunathan P. (e)
11. Ehamparanathan S.	24. Sivasubramaniam K.
12. Ganesan S.	25. Somalingam R.
13. Yogendra R. S.	26. Subramaniam R.
14. Kanapathippillai K. (ems, tl)	27. Velautham S.
15. Krishnarajah V. (ems, tl)	28. Rasiyah S. (tl)

COMPLETED S. S. C.

29. Balasingham V.	33. Sabapathippillai K.
30. Chelliah S.	34. Sivapathasunderam S.
31. Krishnapillai N.	35. Gurusamy N.
32. Nadarajah K.	

PASSED SINGLE SUBJECT

Subramaniam J. (Tamil)

REFERRED LIST

1. Alagiah S. (ch, am)	11. Sivalingam N. (e)
2. Ganeshathas P. (e)	12. Sivanathan V. (ch)
3. Kanagasoorian S. (e)	13. Subramaniam V. (ch, c, el)
4. Kathiravetpillai S. (bi, el)	14. Thamotherampillai V. (e)
5. Mahanthiran D.	15. Thiagalingam N. (e)
6. Navaratnam A. (tl)	16. Vigneswararajah K. (e)
7. Ponnambalam V. (e)	17. Vettivetpillai P. (e)
8. Rajasuriar G. K. (tl)	18. Nallathamby L. P. (e)
9. Samuel K. V. (e)	19. Nallathamby S. R. (bi)
10. Selvarajah S. (tl)	

RE-REFERRED LIST

1. Kathirgamathamby S. (e)	2. Thangarajah N. (e)

EXEMPTION LIST

1. Arumugam E.	4. Kandasamy V.
2. Balasingham V.	5. Sivagurunathan P.
3. Kandasamy S.	

REFERRED FOR EXEMPTION

1. Arumugam V. (ems)	4. Rajanayagam J. J. (tl)
2. Balasingham N. (ems)	5. Shanmuganathan A. (tl)
3. Nadarajah V. (e)	

S. S. C. July 1950.

PASS

1. Jogendra R. S. (hg)

FIRST DIVISION

2. Kanapathippillai K. (ems, m, ph, am)

PASSED REFERRED SUBJECT TO COMPLETE S. S. C.

3. Navaratnam A.	4. Vigneswararajah K.

REFERRED LIST

1. Kathiravetpillai S. (el)

RE-REFERRED LIST

1. Mahanthiran D. (e)	4. Thiagalingam N. (e)
2. Ponnambalam V. (e)	5. Vettivetpillai P. (e)
3. Samuel K. V. (e)	6. Nallathamby L. P. (e)

EXEMPTION LIST

1. N. Balasingham

REFERRED FOR EXEMPTION

1. Kanapathippillai K. (e)

University Preliminary Examination, Dec. 1949.

* 1. Kandiah K. (pm, am, p, c.)	* 6. Subendran V. (pm, am)
* 2. Ganeson M. (pm, am, c)	* 7. Paramadas J. (pm, am)
* 3. Ganeson S. (pm, am, p)	8. Rajaratnam A. (pm, am)
* 4. Sivanathan K. (pm, am, p)	9. Thangarajah V. (ch, t)
* 5. Wijayaratnam S. (pm, am, p)	** 10. Manicavasagar C. (ch, eh, t, g)

* Denotes admission to the University

** Passed H. S. C. Examination and also secured admission to the University.

C. Manicavasagar was awarded an Exhibition in Arts.

Intermediate in Science, July 1950.

Rajaratnam A.

OLD BOYS' SECTION

HARTLEY COLLEGE OLD BOYS' ASSOCIATION

The parent body of the H. C. O. B. A. which was not functioning for a brief period was reorganised on 23rd Dec. 1950. The meeting was held at Hartley College, Point Pedro and there was a fairly good attendance.

Mr. A. Murugesu was elected chairman, pro-tem. In the course of his speech Mr. Murugesu dwelt at length on the utter necessity of an Old Boys' Association, which would in addition to being a source of strength to the Alma Mater, would help to bring together the Old Boys of Hartley and thus renew old friendships. He said that he for one was ashamed to find that they had not thought of reorganising the Parent Association earlier. He also pointed out the difficulty of compiling a list of Old Boys and appealed to those present, to do their best to place the Association on a sound footing.

Mr. S. T. Samuel the acting Principal (Patron, ex-officio) speaking after him extended a cordial welcome to all present and stated that he considered it a great privilege to be called upon to address the Alumni. He also mentioned that he had attended the annual meeting of the Colombo Branch of the O. B. A. and was pleased to note that there was evidence of devotion on all sides for the Alma Mater, and that it gave him equal pleasure to meet the Old Boys of Point Pedro. He appealed to them to keep in touch with the College. He also referred amidst applause to the proposed celebrations in the Centenary year 1953.

The election of office-bearers ensued and the following were elected unanimously :

- President: Mr. A. Murugesu
Vice-Presidents: Mr. T. V. Kandiah
 " R. S. Kandiah
 " N. Nadarajah

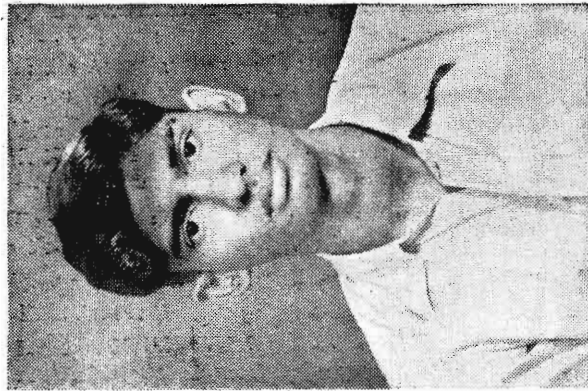
C. MANICAVASAGAR,
University Entrance
Exhibitioner in Arts.

K. MANICCAM,
Winner, Discus Throw
Public Schools Meet—1950

MR. J. M. RAJARATNAM, B. Sc.
Awarded Ceylon Government
Scholarship in Accountancy to U. K.

MR. S. KRISHNASAMY, B. Sc. (Hons.)
Awarded Indian Government
Research Scholarship in Physics.

Joint Secretaries: Mr. S. Balasingam & Mr. S. P. Nadarajah

Treasurer: Mr. M. Tharmaratnam

Auditor: Mr. H. E. Arulambalam

Committee Members:

Mr. C. Durairajah

Mr. K. Rajasingam

„ R. M. Gunaratnam

„ A. Rasasingam

„ S. Muthukumarasamy

„ M. Sivasithamparanathan

„ V. Ponniah

„ M. Somasundramoorthy

The Meeting came to a close with a vote of thanks by Mr. R. S. Kandiah.

S. BALASINCHAM

&

S. P. NADARAJAH

Joint Secretaries.

THE TWELFTH ANNUAL CELEBRATIONS OF THE HARTLEY COLLEGE OLD BOYS' ASSOCIATION (COLOMBO BRANCH)

The Twelfth Annual General Meeting was held at 3-20 p. m. on Saturday the 25th November, 1950 at the Gymnasium Hall of the Central Y. M. C. A., Colombo. The Actg. Principal of the College, Mr. S. T. Samuel, presided and there was a large number of Old Boys present.

Vote of condolences on the death of Messrs. P. S. Thuraiappah J. P. Retired Engineer, C. T. O. and one of the Vice-Presidents of the O.B.A. A. M. Thevathasan, Asst. Engineer, C. T. O. and M. A. Chelliah, retired teacher of the college, proposed by Dr. C. Jeyaratnam Eliezer and seconded by Mr. A. Kathirgamathamby, was passed. Dr. Eliezer spoke at length about the useful social services rendered by these gentlemen to the Association and to the College.

The notice convening the meeting was read and the minutes of the 11th Annual General Meeting were read and adopted. The Hon'y Treasurer's statement of accounts showed a credit balance of Rs. 714.80.

The Actg. Principal then addressed the gathering. He thanked the Association for giving him the opportunity of meeting the Old Boys in such large numbers, and pointed out in the course of his address the great difficulty experienced by the management to obtain suitable teachers when filling vacancies in the Staff. He said that they have still not succeeded in filling some more vacancies, existing at present, as they are unable to get the men either in Ceylon or in India.

The Principal then referred to the inadequacy of the present buildings—laboratories, class-rooms and Assembly hall and appealed to all the Old Boys in Colombo and in the outstations to help, as far as possible to reach the target of one lakh of rupees, required for the extensions in the College

buildings, before the end of 1951. He then gave a detailed account of the activities of the College.

He once more thanked those present for the interest the O. B. A. had shown in the past towards the welfare of the College and said that they were always counting and looking forward for the goodwill and co-operation of the O. B. A. whenever and wherever necessary. He then wished the Association continued success and unity which he considered very essential for the smooth working of any Association.

Vote of thanks to the retiring Office-bearers was proposed by Mr. K. Kandavanam. He pointed out the good work done by the various Office-bearers and also thanked them on behalf of the Association.

The election of office bearers for the year 1950—51 resulted as follows :-

President :- Dr. A. Sunderalingam

Vice-Presidents :-

1. Mr. K. Alvapillai	6. Dr. A. Kandiah
2. „ C. M. Chinathamby	7. Mr. M. Kidnapillai
3. Dr. C. J. Eliezer	8. „ S. Nadarasar
4. „ K. Kanapathipillai	9. „ R. P. Sherrard
5. Mr. A. P. Kandasamy	10. „ C. J. T. Thamotheram

Hon'y Secretary :- Mr. K. Vairamuttu

„ Asst. Secretaries :- 1. Mr. C. Balasingham
2. „ K. Thamotherampillai

„ Treasurer :- Mr. D. S. Kandiah

„ Asst. Treasurers :- Mr. V. S. Kandapoo
Dr. S. Ponnampalam

Committee Members :-

1. Mr. V. T. Arasu	9. Mr. V. Paramsothy
2. „ V. K. Arumugam	10. „ V. Ratnam
3. „ S. Arunachalam	11. „ P. Ratnasingham
4. „ A. Kanagasabai	12. „ S. Sithamparanathan
5. „ P. Kanapathipillai	13. „ C. Sivapiragasam
6. „ C. Kandiah	14. „ T. Thiagarajah
7. „ T. Kengadaram	15. „ A. Thiruchelvam
8. „ S. Nagalingam	16. „ M. Wijayaratham

Hon'y Auditors :- 1. Mr. N. D. Balachandran
2. „ S. Velauthapillai

Dr. C. J. Eliezer and Dr. A. Sunderalingam were unanimously re-elected to represent the Old Boys' Association in the Governing Board of Hartley College for 1951.

Dr. A. Sunderalingam amidst applause congratulated the Actg. Principal on his recent success in the London B. A. examination and wished him many more such successes in the future. He then thanked him and Mrs. Samuel for coming all the way from Point Pedro at great

inconvenience to grace the occasion and also for giving such a vivid account of the college activities during the year under review. He emphatically stated that the Old Boys' Association would always be one with the college and work together as a unit for the common good and progress of the College at all times. He thanked the Actg. Principal once more whole-heartedly and wished him well. The Principal, in turn, thanked Dr. A. Sunderalingam for all what he said, and also those present.

A "Social" followed the General Meeting and refreshments were very lavishly served. A Large number of members and their families were present. Among the distinguished guests were, Dr. Kumaran Ratnam, the Mayor of Colombo, Mr. & Mrs. M. Kanagasabai, Mr. & Mrs. M. S. Thiruvilangam, Mr. and Miss A. Nadarajah, Mr. S. J. V. Chelvanayagam, K.C., Pundit K. P. Ratnam and Mrs. K. P. Ratnam, Mr. E. Rajakulasurier, Mr. and Mrs. T. R. Vivekanandan, Mr. Mrs. and Misses K. Sivasubramaniam, Mr. and Mrs. G. A. Thavadurai, Mr. and Mrs. S. Thirunavukkarasu, Rev. Handy and Miss Handy, Mr. S. Sangarasivam, Mr. M. Ramalingam, Mr. S. Velautham and Miss A. M. Elias.

Mr. N. P. Balachandran of the Marketing Department, an Old Boy of the college, sang selected songs for about 30 minutes. This was followed by dances by little Miss Arunthathy Sivasubramaniam, and by Misses Jevam Sivasubramaniam, Srithevi Jeyathevar Wimala Thirunavukkarasu and Indrani Vairamuttu. Mrs. Parimalathevi Vivekananda entertained the audience with her singing.

Then Dr. A. Sunderalingam, amidst great ovation spoke as follows :- For the last 12 years, we were used to hearing speeches after speeches and this time, the committee had thought of a change and I should think that we have succeeded in our enterprise. Our sincere thanks are due to Mrs. Parimalathevi Vivekananda, Mr. N. P. Balachandran, to the Violonist Mr. V. K. Kumarasamy and Miruthangam player, Mr. T. Ratnampillai. I really do not know how I should thank our little ones for their excellent display of "Bharatha Natiyam". Our thanks are due also to the other members who helped to bring the dance and music items to a success. We thank you all, our distinguished guests, and the Y. M. C. A. for the use of this hall and for the good catering. We also thank the Actg. Principal and his family for coming over today to be with us this evening. Once more our very sincere thanks and good-bye to you all.

K. VAIRAMUTHU
Hon'y. Secretary.
H. C. O. B. A. (C.B.)

ALUMNI NOTES

General

Mr. K. Alvappillai has been promoted to Class I Grade II of the Civil Service.

Mr. Arasu Walton, Magistrate, Dandagamuwa.

Mr. K. S. Arulnandhy, M. Sc. has been appointed Lecturer in Education at the University of Ceylon.

Mr. C. Arulanandam has completed his Vocational Training at the Training College.

Mr. J. N. Arumugam, C. C. S., Permanent Secretary to the Hon. the Minister for Transport is on leave touring Europe.

Mr. A. Arulanandam, B. Sc. (Hons) is practising as an Advocate in Colombo.

Mr. K. Arumugam is promoted Inspector of Police.

Dr. A. Balakrishnar, Lieutnant Surgeon in the Army.

Mr. C. Balasingham is attached to the Ministry of Health and local Government.

Mr. S. M. Chelvarajah, has completed his vocational Training at the Technical College.

Mr. S. M. Chinnathamby C.C.S., Deputy Fiscal, Colombo has retired.

Mr. A. Chinniah, Research Assistant, Department of Industries.

Mr. R. N. Gunanayagam, Technical Assistant, Galoya.

Mr. U. Kanapathipillai of the D. M. and S. S. office has been promoted to the First Class of the General Clerical Service.

Mr. S. Krishnasamy B. Sc. is awarded the Govt. of India Scholarship.

Mr. R. S. Kandiah has been elected Vice-president of the V. C. S. Union.

Mr. S. Mahalingam, Inspector, P. W. D. Colombo.

Mr. N. Manikanadarajah, D. R. O., Trincomalee.

Mr. S. Murugesu, Excise Superintendent Jaffna.

Mr. T. Mailvaganam, Proctor S. C. is practising at Anuradhapura and Trincomalee.

Mr. T. Murugesapillai, D. R. O., Pallai

Mr. C. Maheson has resigned from the Clerical Service and joined law College.

Mr. N. Nadesan, Executive Engineer Batticaloa.

Mr. A. S. Navaratnarajah, C. C. S. is appointed additional A. G. A. Puttalam.

Mr. K. P. Nadarajah, Apothecary, Negombo.

Mr. S. P. Nadarajah, B. A. has resigned the post of Inspector of Labour and rejoined the staff of Hartley College.

Mr. K. Nadarajah B. Sc. (Hons) has been awarded a post-graduate Scholarship.

Mr. A. Nadarajasunderam, Advocate is practising at Chilaw.

Mr. A. Navaratnam, is attached to the Radio Station, Colombo.

Mr. G. M. Navaratnam has joined the Training College.

Mr. A. Pakianathan is appointed Telegraph and Telephone Inspector under Training.

Dr. C. Perumalpillai, Veterinary surgeon has proceeded to England to further his studies.

Mr. K. Pooranampillai is on study leave in England.

Mr. K. Ponnudurai has been promoted to Class II of the C. C. S.

Mr. P. Presoody, Sub-Inspector of co-operative Societies has joined the Law College.

Mr. J. M. Rajaratnam, B. Sc. has won a Govt. Accountancy Scholarship to England.

Mr. D. S. Rasiab, Asst. Engineer C. T. O. has retired and is residing at Wellawatte.

Mr. C. Rajadurai, B. Sc. is Acting Inspector of Schools.

Mr. K. Ranganathan, Govt. Silk Farm, Puttur.

Mr. N. Rajaratnam, Sanitary Asst. Delft.

Mr. P. Rajendram, Office of the M. O. H., Point Pedro.

Mr. C. Ramachandran, C. T. O. Colombo.

Mr. D. Senathirajah, B. Sc., Probationary Asst. Govt. Valuer has proceeded to England to further his studies.

Mr. T. Satchithanandam is attached to the Magistrate's Court, Point-Pedro.

Mr. N. Sivagnanasunderam, B. A. is appointed Addl District Judge Kandy.

Mr. A. Sangarapillai, Proctor S. C. and member U. C., Puttalam is practising at Puttalam.

Mr. L. F. M. Samuel has joined the Staff of Royal College, Colombo

Mr. V. Sandirasegaram is now attached to P. W. D. Colombo.

Mr. K. Subramaniam is Asst. Accountant, Co-operative Department.

Mr. R. Sivapathasunderam is Asst. Shroff, Bank of Ceylon, Pettah,

Dr. S. Sivalingam, D. M. O. Murungan.

Dr. A. Sunderalingam, Colombo.

Mr. S. Sivapragasam, Education Dept. Colombo.

Dr. S. Shanmugathasan has proceeded on a Research Scholarship to Canada.

Mr. M. Tharmaratnam is attached to the District Courts, Point Pedro

Mr. K. Thuraisingham is appointed Salt Inspector, Elephant Pass.

Mr. S. Thanigasalam, Inspector of Schools, Education Department Colombo.

Mr. M. Thanigasalam, H. M. Prisons, Jaffna.

Mr. C. Thanabalasingam, Advocate, Point Pedro.

Mr. P. Thirunavukkarasu, Asst. Commissioner of Labour, Ratnapur a.

Mr. K. Velautham is Asst. Irrigation Engineer at Vavuniya,

Mr. S. Vairavipillai, Apothecary Point Pedro.

Mr. N. Vaithianathan, Civil Hospital, Mannar.

Mr. S. Veeragathipillai has been selected as a co-op. Inspector.

Mr. S. Velumurugu, J.P.U.M., President Rural Courts, Vadamaradchy.

Mr. K. Visvanathan of the Industries Department has returned from England.

Mr. S. Vaikunthanathan, Manager Rice Mill, Kalavewa.

Mr. N. Velupillai, Extra O. A. Kachcheri, Kandy.

Mr. K. Vellaudan, Asst. Irrigation Engineer, Vavuniya.

Examinations

B. A.

- K. Jeyarajah (Ceylon)
- K. Ratnasabapathy Section B Econ. (Ceylon)
- S. Mahesan (London)
- S. T. Samuel (London)
- Miss. S. Muttucumaru (Madras)
- Miss T. Navaratnam Tamil Hons. (London)

B. Sc.

- C. Tharmalingam (Ceylon)
- R. Vallipuram
- K. Nadarajah First Class Section B Maths (Ceylon)

Advocates Final

- C. Thanabalasingham
- S. Panchalingam

Intermediate Examination Univer. of Ceylon

- S. Sunderalingam, (Science)
- S. Sathiamoorthy „
- V. Mahalingam (Arts)
- Miss S. Kumarasegaram (Arts)
- S. Mahesan (Medicine)
- V. Karunainathan (Medicine)
- S. Kumarasamy (Veterinary Science)

Intermediate Examination (London)

- A. K. Arumugam (Inter Science)
- C. Vykunthanathan „
- C. Tharmalingam „
- A. Rajasunderam (Engineering)
- A. Annalingam „

Ceylon University Entrance

- K. D. Arulpragasam (Agriculture)
- V. Karunanathan (Medicine)
- S. Vadivelu „
- A. Thavendran (Science)

Compiled by
Messrs K. VAIRAMUTHU and
R. S. KANDIAH

HARTLEY COLLEGE BUILDING EXTENSION FUND

We acknowledge with thanks the following amounts
contributed to the College Extension Fund

* These have completed payment.

		Amount			Amount
		Rs. c.			Rs. c.
1.	S. Sittampalam	20-00	34.	S. P. Nadarajah	30-00
2.	K. Nesiah	5-00	35.	S. Nadarasar	150-00
3.	D. A. Ariaratnam	20-00	36.	S. J. K. Tillakaratne	30-00
4.	S. Sithambaranathan	20-00	* 37.	T. Nadarajah	100-00
5.	S. Chelliah	20-00	38.	C. Mahesan	50-00
6.	N. Paramanathan	30-00	39.	S. Navaratnam	40-00
7.	V. Govindapillai	30-00	40.	P. Rajendran	10-00
8.	C. Krishnapillai	25-00	41.	Dr. A. Sundaralingam	50-00
9.	T. V. Kandiah	50-00	42.	N. Subramaniam	10-00
10.	V. Murugesapillai	10-00	43.	V. Sivasubramaniam	10-00
11.	V. M. Sivasithamparam	50-00	44.	K. Thevasigamany	10-00
* 12.	T. Subramaniam	100-00	45.	K. S. Arulanandam	20-00
13.	S. Sivaramalingam	120-00	46.	V. Sivaramalingam	60-00
14.	V. Sivasunderam	100-00	47.	N. Vellupillai	80-00
15.	R. Visuvalingam	300-00	48.	V. C. Velautham	40-00
* 16.	Dr. A. BalaKrishnan	300-00	49.	P. Kanapathipillai	5-00
17.	P. Kanagasabai	100-00	50.	S. Manicavasagar	5-00
18.	K. S. Rajendram	150-00	51.	K. Nagalingam	5-00
19.	K. Sithamparapillai	20-00	52.	P. Ganesathasan	70-00
20.	A. Vellupillai	50-00	53.	V. Murugupillai	20-00
* 21.	M. K. Sangarapillai	100-00	54.	M. Kandasamy	25-00
22.	E. Edward	50-00	55.	A. Kasipillai	20-00
23.	John A. Ramalingam	30-00	56.	V. Kularajasingam	10-00
* 24.	M. Subramaniam	100-00	57.	A. P. McClelland	10-00
* 25.	R. Sithamparanathan	100-00	58.	S. V. Sebaratnam	10-00
26.	V. Muthiah	20-00	59.	S. Kumarasamy	10-00
27.	K. Logeswaram	10-00	60.	N. Swaminatha Iyer	10-00
28.	V. Markandan	15-00	61.	R. Sabaratnam	10-00
29.	K. Kumarasamy	50-00	62.	S. Vallipuram	10-00
30.	C. Mahadeva	50-00	63.	S. Periathamby	10-00
* 31.	A. J. V. Kanagaratnam	100-00	* 64.	Dr. C. J. Eliezer	500-00
* 32.	C. Ramachandran	100-00	* 65.	Rev. M. S. Chinniah	200-00
* 33.	V. Velupillai	100-00	66.	M. Sangarapillai	25-00

COLLEGE OFFICE-BEARERS—1950

PREFECTS' GUILD

SENIOR PREFECTS

V. Vamadeva (Head Prefect)

D. Mahendran (Deputy Head-Prefect)

M. Ramakrishnan (Secretary)

S. Gunalingam

C. Chandrasegaram

V. Thamotherampillai

JUNIOR PREFECTS

C. Ratnavel

S. Kanthasamy

S. Balasingham

A. Shanmuganantham

PROBATIONERS

K. Sithamparanathan

M. Atputhanathan

A. Navaratnam

J. Sathiadas

HOUSES

HOUSE MASTERS AND MISTRESSES

CAPTAIN

Abraham

(Red)

Mr. P. Ahamparam

„ A. George

„ A. Rasasingham

„ M. K. Chinniah

Miss W. T. Ariaratnam

V. Vamadeva

Kanapathipillai

(Blue)

Mr. K. V. Thomas

„ H. E. Arulampalam

„ K. Arumugam

Miss. S. J. John

K. Maniccam

Paulpillai

(Yellow)

Mr. A. Somasunderampillai

„ A. M. Spencer

„ P. R. Ponnudurai

„ J. V. Sivapragasam

„ W. W. Somaratne

Miss. A. J. Arulampalam

„ T. Y. Arulampalam

A. Shanmuganantham

Sherrard

(Green)

Mr. S. V. Gunanayagam

„ S. P. Nadarajah

„ M. C. John

„ T. V. Kanaganayagam R. Sithamparanathan

Miss. F. P. Solomons

Mrs. E. K. Richards

LITERARY SOCIETIES H.S.C. UNION

Vice-Patron : Mr. A. M. Spencer

First Term

Second Term

Third Term

President ;

V. Vamadeva

C. Kathirgamanathan

A. Shanmuganantham

Vice-President ;

A. Shanmuganantham

S. Kanthasamy

V. Thamotherampillai

Secretary :	S. Kanthasamy	K. Kanapathipillai	K. Sivapragasam
Asst. Secy. & Treasurer :	S. Kathiravetpillai	P. Sivagurunathan	D. Mahendran
Auditor :	P. Vettivetpillai	Miss. G. Kandiah	Sivalingampillai
Eng. Editor :	K. Arulanandam	T. Dharmaratnam	T. Dharmaratnam
Tamil Editor :	K. Sivapragasam	P. Ganesadas	P. Ganesadas
Committee Members :	M. Ganesan	A. Navaratnam	K. Arulpragasam
	P. Balasingham	C. Ratnavel	K. S. Arulchelvam

SENIOR SECTION

Vice-Patron : Mr. A. Somasunderam

First Term	Second Term	Third Term
Vice-Presidents :		
S. Gunalingam	R. Sithamparanathan	S. Gunalingam
M. Sebaratnam	M. Sebaratnam	M. Thangarajah
M. Thangarajah	M. Atputhanathan	K. Venayagampillai
Secretary :		
R. Sithamparanathan	K. Veerasingham	M. Rajasegaram
Asst. Secy. :		
S. Jeevagadacham	M. Rajasegaram	V. Kathirgamathamby
Treasurer :		
C. Balasingham	S. Somasegaram	S. Somasegaram
Eng. Editor :		
M. Rajasegaram	S. Satkunanathan	S. Satkunanathan
Tamil Editor :		
T. Thurairajah	V. Kathirgamathamby	V. Kathirgamathamby
Committee Members .		
S. Selvadurai	S. Vairamuttu	V. Senthithurai
A. Mariadas	T. Thurairajah	A. Mariadas
S. Kathiravetpillai	K. Vijayanandam	K. Vijayanandam
S. Canagavetpillai	P. M. Edward	S. Gopalakrishnar

INTERMEDIATE SECTION

Vice-Patron : Mr. M. K. Chinniah

First Term	Second Term	Third Term
President :		
C. Canagarajah	S. Navaratnarajah	M. Yogalingam
Vice-President :		
D. P. Niles	M. Baskerasingham	S. Balasingham

Secretary :	M. Sivagurunathan	M. Manicavasagar
R. Gūnasegaram		
Asst, Secy. :	T. Thanabalasingham	S. Ratnasingham
K. Manicavasagar		
Treasurer :	S. Sivapragasam	V. Sethunayagam
V. Vadivelu		

HISTORICAL ASSOCIATION

Vice-Patron : First Term—Mr. S. A. de Silva
 Second Term—Mr. S. P. Nadarajah
 Third " " "

First Term	Second Term	Third Term
President :		
C. Kathirgamanathan	V. Vamadeva	V. Arumugam
Secretary :		
K. Arulanandam	V. Kathirgamathamby	M. N. Ratnasabapathy
Asst. Secy. :	—————	S. Jeevakadacham
K. Selvamaniccam		
Treasurer :		
M. N. Ratnasabapathy	K. Vigneswararajah	V. Balasingham
Committee Members :		
R. Subramaniam	V. Balasingham	S. Ehamparanathan
S. Ramanathan	T. Rajalingam	S. A. Mariadas
S. Karthigesan	C. Kanagavetpillai	S. Karthigesan

BIOLOGICAL ASSOCIATION

Vice-Patron : Mr. A. George

First Term	Second Term	Third Term
President :		
S. Satgunananthan	C. Chandrasegaram	S. Gunalingam
Secretary :		
M. Atputhanathan	M. Rajasegaram	K. Shanmuganathan
Treasurer :		
S. Vasuthevan	M. Atputhanathan	T. Thurairajah
Committee Members :		
M. Kulanayagam	S. Logendran	S. Logendran
T. Sandrasegarampillai	P. M. Edward	S. Kathiravetpillai
A. Devarajah	A. Cumarasamy	S. Kathiravetpillai

DRAMATIC SOCIETY

President :—Mr. T. V. Kanaganayagam, Hony. Secretary :—M. N. Ratnasabapathy, Asst. Secretary :—S. Kandasamy, Treasurer ;—A Ratnasingham.

CO-OPERATIVE SUPPLY AND THRIFT SOCIETY

President :—Mr. A. Rajasingham, Vice-President :—M. Thangarajah, Secretary :—M. Rajasegaram, Treasurer :—M. N. Ratnasabapathy.

S. C. M.

Senior President :	First Term—Mr. R. M. Gunaratnam	
	Second Term	” ”
	Third Term—Mr. T. V. Kanaganayagam	
First Term	Second Term	Third Term
Junior President :		
R. S. Yogendra	R. S. Yogendra	Sam Ratnasamy
Secretary :		
J. J. Rajanayagam	Sam Ratnasamy	J. J. Rajanayagam
Treasurer :		
M. Sebaratuam	M. Sebaratnam	R. S. Yogendra
		V. K. Samuel
Committee Members :		
P. M. Edward	P. M. Edward	P. M. Edward
C. Devarajah	C. Devarajah	G. K. Rajanayagam

SPORTS

Prefect of Games :—Mr. S. A. Rasaratnam

Master-in-charge	Captain	Vice-Captain
Volleyball :		
Mr. A. M. Spencer	R. Sithamparanathan	C. Ratnavel
Cricket :		
Mr. P. Abamparam	C. Chandrasegaram	J. J. Rajanayagam
Athletics :		
Mr. C. Vykunthanathan	K. Maniccam	D. Mahendran
„ J. V. Sabanayagam		
Football (First Eleven) :		
Mr. C. Vykunthanathan	C. Ratnavel	R. Sithamparanathan
Football (Second Eleven) :		
Mr. K. T. Verghese	A. Navaratnam	G. K. Rajanayagam
Football (Third Eleven)	S. Eswaradevan	A. Tharmaratnam
Mr. J. V. Sabanayagam		

HOSTEL

Boarding Master :—Mr. A. George, Asst. B. Master-Cum-Caterer :—
Mr. P. R. Ponnudurai, Boarding Prefect :—C. Balasingham, Asst. Boarding Prefect :—S. Gunaliugam.

HOSTEL UNION

President : Mr. A. George

First Term	Second Term	Third Term
Chairman :		
J. J. Rajanayagam	K. Maniccam	K.S. Pooranalingam
Secretary :		
C. Balasingham	P. Ruthrarajah	M. D. K. Peter

Representatives to the
Food Committee :

S. Ramanathan
Hector Narangoda

T. M. M. Sheriffdeen S. Gunalingam
A. Sivagnanasunderam G. K. Rajanayagam

TEACHERS' GUILD

President : Mr. S. V. Gunanayagam, Secretary and Treasurer :
Mr. A. Somasunderampillai, Committee : Miss. F. P. Solomons, Mr. W.
W. Somaratne and Mr. A. George.

MISCELLANY

Editors : Mr. R. M. Gunaratnam
Mr. S. P. Nadarajah.

THE STAFF 1951

Principal: (On study leave in England)

K. Pooranampillai, B. A. (London)

Acting Principal:

S. T. Samuel, B. A. (London), First Class Trained

Vice-Principal:

R. M. Gunaratnam, B. sc. (London), Trained

Assistants:

P. Ahamparam, B. sc. (Ceylon)

S. P. Nadarajah, B. A. (Ceylon)

Antony George, B. sc. (Travancore)

A. Somasunderampillai, B. A. (Madras)

K. Thomas Verghese, B. sc. (Travancore)

M. C. John, B. sc. (Travancore)

A. M. Spencer, B. A. (London)

A. Rasasingham, B. sc. (Ceylon)

M. K. Chinniah, B. A. (Madras)

S. Sivapragasam, B. A. (Madras)

K. T. Dominic, M. A. (Madras)

Miss A. J. Arulampalam, London Inter Arts

S. V. Gunanayagam, London Inter Arts

K. Arumugam, London Inter Science

T. V. Kanaganayagam, London Inter Arts

C. Vykunthanathan, London Inter Science

P. R. Ponnuthurai, First Class Drawnig Certificate

Miss W. T. Ariaratnam, S. S. C.

W. W. Somaratne, S. S. C.

Miss T. Y. Arulampalam, S. S. C.

Mrs. E. K. Richards, Cambridge Senior

S. V. Sabanayagam, S. S. C.

Primary School:

H. E. Arulampalam, English Teachers' Certificate.

J. V. Sivapragasam, 1st Class Tamil Trained and English
Teachers' Certificate.

Miss F. P. Solomons, S. S. C.

Miss S. John, S. S. C.

Librarian:

A. Rajagopal.

COLLEGE CALENDAR FOR 1951

First Term

JANUARY	3rd	Entrance Examination
„	8th	College reopens
FEBRUARY	14th	Methodist Synod Day
MARCH	4th	Dramatic Society play
„	21st	College closes for holidays

Second Term

APRIL	30th	College reopens
JUNE	7th	King's Birthday
„	18th	Buddhist Posen
„	29th	Methodist day
JULY	6th	Ramazan
„	7th	Inter-House Athletic Meet
AUGUST	3rd	Adi-New Moon day
„	10th	College closes

Third Term

SEPTEMBER	3rd	College reopens
„	12th	Hadji Festival
OCTOBER	16th	Declamation contest
„	17th	Oratorical Contest
„	29th	Deepavali
NOVEMBER	23rd	Senior Literary Association Social
DECEMBER	11th	Prophet Mohammed's Birthday
„	14th	College closes for holidays
„	31st	Last day for application for admission for 1952.

We regret to record the death of Mr. S. A. Rasaratnam, Head Master, Lower Department, who passed away in the early hours of 2nd January 1951.

An appreciation of his work and contribution to the progress of the School, will appear in our next issue.

We thank all those Schools that
sent us their Magazines.

Editors

1909 —————

1932 —————

